

İhsan Kurt

- şiirler -

Yayın Tarihi:

25.02.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İhsan Kurt

Büyük olmak için kimseye iltifat etmeyen, kimseyi üstün ya da hakir görmeyen, hiç kimseyi aldatmayan; ideali ne ise, onu gören ve o hedefe yürümeyi sürdüren biri...

Yozgat ili Akdağmadeni ilçesinde doğdu. 1.1. 1956 (Tashih: 1.1.1953) . İlk ve orta öğrenimini doğduğu ilçede tamamladı. İlk nesir yazısı OrtaDoğu Gazetesi'nde, şiirleri ise Millet ve Hergün Gazeteleri, Çağdaş Genç Şairler ve Şiirleri Antolojisi'nde yayınlandı. Sivas Eğitim Enstitüsü'nü (1976) , Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesini (1981) bitirdi. Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde "Eğitimde Psikolojik Hizmetler" alanında Yüksek Lisans yaptı (1989) . "Türk Atasözlerine Psikolojik Bir Yaklaşım" adı altında hazırlanmış olduğu Bilim Uzmanlığı Tezi Kültür Bakanlığı tarafından yayınlandı.

İhsan Kurt yazılarını, şiirlerini Pusat, Millî Eğitim ve Kültür, Zafer, Erciyes, Millî Kültür, Kültür ve Sanat, Yeni Düşünce, Türk Kültürü, Türk Edebiyatı, Konevi, Bizim Ocak, Bizim Dergâh, Sabır, Dolunay, Dergâh, Birliğe Çağrı, Akdağmadeni'nin Sesi, Bozok, Çağdaş Eğitim, Diyanet Çocuk, MEB. Din Öğretimi, Millî Eğitim, Yozgat Divanı, Kainca, Karınca Çocuk, Berceste, Aralık, Çizgi gibi dergilerde yayınladı.

Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu'nun çıkardığı üç ciltlik "Sosyo-Kültürel Değişim Sürecinde Türk Ailesi" adındaki ansiklopedinin 2.cildine "Aile ve Atasözleri" konusunda bir madde yazdı.

Millî Eğitim Bakanlığı Yozgat Akdağmadeni ilçesi Kuşlucaçağı Köyü öğretmen vekilliği (1973) , Yaylalık Köyü ilkokulu öğretmen vekilliği (1974) , Erzurum Karayazı Temel Eğitim Yatılı Bölge Okulu öğretmenliği (1976-1977) yaptı. Yedek Subay olarak 18 ay süren askerlik görevinden (1977-1979) sonra Tokat ili Artova ilçesi Alpudere Köyü ilkokulu öğretmenliği (1980-1983) , Keskin ilçesi Haydardede Köyü ilkokulu öğretmenliği (1983) , Keskin ilçesi Yenialibudak Köyü ilkokulu müdür yetkili öğretmenliği (1983-1987) , Ankara İli Sincan ilçesi Saraycık ilkokulu öğretmenliği ve müdürlüğü (1987-1989) , Sincan İlçesi Semiha İsen İlköğretim Okulu öğretmenliği (1990) , M. E. Bakanlığı Çıraklık Yaygın Eğitim Genel Müdürlüğü Yaygın Eğitim Enstitüsü öğretmenliği ve bölüm başkanlığı (1990-1992) görevlerinde bulundu. 1992 Haziranında Gazi Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi'ne öğretim görevlisi olarak atandı, beş yıl burada çalıştı. 1 Temmuz 1997 tarihinde Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümüne atandı. 15 Ekim 2002 tarihinde bu üniversiteden emekli oldu. Yazar evli, Kürşat ve Furkan'ın babasıdır. Yazı hayatına yoğun bir şekilde devam etmektedir. Ayrıca <http://www.ihsankurt.net> adresindeki kişisel Web sitesinde internet

üzerinden yayınlar da yapmaktadır

Acıları Şiirlerden Sürmeli

Şiir yollara düşer
Sadece türkülerden değildir Sürmeli
Gönlün yaşmağında aşk sabaha dönüşür
Acı bala döner gönüllerden
Gündüzün gözlerinde gece bir daha barışır
Diken güle döner

Güle döner yakışır şiir bilmeli
Acıları şiirlerden sürmeli

Gül diye gözlerini koklamak
Yollara düşen şiirlerde mevsimlerin hayâlleri
Kendine hücum edip kendinde kalmak
Gurbeti kanatır duyguların hançerleri
Şiirler ki ölümü şafağa dönüştürür
Şairler ki yol sefili sevda askerleri

Kendilerine verilen emirlerde durmalı
Acıları şiirlerden sürmeli

Şiirin gurbeti minbere benzer
Huzurunda kaçgın diz çökmüşler dizilir
Sevda vahaların çölü, bakışın nakışı
Kanayan şiirdir ki sezer
Acıyı dürüm yapanların firarî bakışı
Yaşadıklarını gözlerinde çağırır gözlerime

Firari gurbette acılar da sürmeli
Acıları şiirlerden sürmeli

Şiir yollara düşer
Hücumu gözleri güzelden talan olmuşlara
Pusu kurar hasret yoksunu bakışlar
Gözleri asi ağıtlar suçunu işler
Çürür ve dökülür şiire
Şiirin göçebesi acıları güldürür
Diken güle döner
Güle döner şiir

Şiirlerin güzelleri hep sürmeli
Acıları şiirlerden sürmeli

Şiir yollara düşer
Sevdalisına kına yakar kelimeler dilde
Ak kağıda kara yazı yazılır
Yazılar ki sevdaya dönüşür gönülde
Sevdalara karayazı yazılmaz

Kalemler de tuşlara haber vermeli
Acıları şiirlerden sürmeli

Şiir yollara düşer

Diz üstü çöken adaletin açlığıdır
Bir nasırlı elde ekmek taş parçası
Her bir parçası diken bu yüreğe düşer
Varsa yüreklere düşer
Acıları paylaşmak yetmez
Yetmez paylaşmak ekmeği

Hakta hakça hakkın yanında durmalı
Acıları şiirlerden sürmeli.

Şiirdir ki gönülde gönlü iyi görmeli
Gönlü anlayana vermeli
Kurtulmalı şehrin kirli sesinden
Motor gürültüleri insan nefesinden
Kucak açmalı kırlara ovalara
Ovalar ki tabii çiçek bahçeleri
Halâ türküler yankılanır bâkir

Bozok ilinden seslenir bir Sürmeli
Acıları türkülerden de sürmeli

(Gül Şafağı Hüzünleri'nden)

İhsan Kurt

Açlar

Mala mülke acıktınız
Savaşa ve kine...
Kötülöklere acıktınız
Şana ve şöhrete...
Acıktınız şehvete!
Koltuklar doyumadı iştahınızı
Makamlara acıktınız!

Ne çok acıkmışsınız be!
Azıcık sevgiye, seilmeye
Biraz da insan olmaya acıksanız!
Tok musunuz yoksa bunlara?

Çiğnediniz yuttunuz hep sözünüzü
Bilesiniz ki...
Bir avuç toprak doyuracak gözünüzü

Eğer nasip olursa...

İhsan Kurt

Adam Olmak

Adam olmak kolay değil!
"Adam" yetiştirmekse zorun zoru
Adam olmak "adem"de kalmaktır
Yenebilmektir "id"ın pisliklerini
Hakka tutunmaktır haklının yanında
Nefsine uşak olmak değil
Uçkuruna yavşak olmak hiç?
Değil dilinde süflilikler dolaştırmak

Adam olmak kolay değil
Okullar, diplomalar adamsızlığı kapatamıyor
Kapatamıyor her yeni programında
Hakkı silip çıkarlar olunca sunulan
Yapışılan kenef lağımları oluyor
Vicdandan habersiz bütün uygulamalar
İnsan maskeli ulumalar
Bir türlü insan yetiştiremiyor
"Adamsızlığı", "adamsızlığı" soluyor

Adam olmak kolay değil
"Adem" suretinde görünmek hiç değil
Değil teknolojik fırsatlar eşliğinde şinanay
Sahnelere yansıyan kuklalar olmak
Kukla olduğunu unutarak havlamak
"Belhüm edal"dır onların rolleri
Dünya sahnesinde asıl kimlikleri ile oynamak
Katranın şeker olmayacağı gibi

Adam olmak kolay değil
Kolay değil Yunus'layın bir gönüle girmek
Fethedebilmek nefsin yaylalarını
Görebilmek bir "Gül" gözüyle insanlığı
"Gül"ü koklayabilmek önemli olan
Lağım çukurlarında burnunu çekmek değil
Değil insanı çekiştirmek, etini yemek
Adam olmak "Adem"de kalmaktır
Adam olmak kolay değil

Çıkanı çıkarı dürebilmek bir tabloda
Has fırçalar kullanabilen ellerin işi
Ashab-ı Kiram'ı seyredebilmek renklerde
Düşünebilmek düşündüren tabloları
Zehirleri görebilmek, fark edebilmek balları
Her insanın kârı değil
Her diploma da getiremiyor bunları
Adam olmak kolay değil

Adam olmak kolay değil
"Adem" suretinde görünmek hiç değil
Değil teknolojik fırsatlar eşliğinde şinanay
Sahnelere yansıyan kuklalar olmak
Kukla olduğunu unutarak havlamak

“Belhüm edal”dır onların rolleri
Dünya sahnesinde asıl kimlikleri ile oynamak
Katranın şeker olmayacağı gibi

İhsan Kurt

Ağla İstanbul'um

İstanbul'um,
Göz dikilen güzelim
Sen yâdigarsın,
Sen vatandan bir parça,
Sen vatansın.

İstanbul'um ağlayamazsın
Minarelerin kürdan değil çığneyemezler,
Seni gönül gözüyle görmek gerek,
Gözü kapalı dinleyemezler.

İstanbul'um,
Sende tarih yaşar,
Fetih yaşar,
Eyüp Sultan,
Fatih yaşar.

İlham oldun Nedim'e,
Altında üstünde cenneti aradı.
Bir tepeden bakıp,
Aziz gördü seni Yahya Kemal.
Çare değil ya İstanbul'um
Ağlamakta hakkın, ağla
Nedir bu görünüş,
Nedir sendeki bu hâl?

Kurtarılmışsın semt semt,
Ama hürriyetten.
Kirlenmiş caddelerin;
Kararan ruhlar ve nefretten
Bizansa gerek yok,
Bizans oyunları sahnelerinde,
Ağla İstanbul'um,
Kalmış gibisin yaban ellerinde.

(Ocak, 1979)

İhsan Kurt

Akdağı Seyrediyorum

I.
Bir tahayyül âleminde
Akdağ'ı seyrediyorum
İlk gençliğimin geçtiği sokakları
Uçarı dolaşıyorum bir çırpıda
Şurası sevgi heyecanlarımı dağıttığım yer
Bir çift bakışı bıraktım balkonunda.

Akdağı seyrediyorum
Bir başka bakıyorum Kadıpınarı'ndan
Irgalıyor rüzgârlar çamları
Yeşil bir örtü kayıyor Tekke'ye
Günün son ışıkları
Akdağ'ı okşuyor akşamları

Akdağ'ı seyrediyorum
Eski kiremitli çatılar yeşilin arasından bakıyor
Bir leylek kanat süzüyor göklere
Kayalık 'ta çocuklar ateş yakıyor
Hazırlık var unutulmakta olan "sinsin"e

Akdağ'ı seyrediyorum
Gönülleri okşuyor Büyük Camii minaresi
Felaha çağrılışı duyuyorum
Manevi bir huzur yayılıyor şehrin üstüne
Şehirde huzuru görüyorum
Akdağı seyrediyorum.

(1970)

AKDAĞI SEYREDİYORUM

II.

Çıkmışım Tekke'ye
Tekke'de beton binalar
Akdağı seyrediyorum
İçim kan ağlar.

Akdağı seyrediyorum
İlk gençliğimin sokakları yok artık
Nefes alan şehir nerde?
Hani gözlere yeşil ziyafeti
Görülen beton, gösterilen beton perde.

Akdağı seyrediyorum
Eski evleri yıkılmış
Duvarları nefessizlik koşusunda
Sokak başlarında beton canavarları
İnsanlar betonlaşma yarışında

Akdağı seyrediyorum

Rüzgarlar ırgalayacak ağaç arıyor
Betonlar hücum ediyor yeşile
Sıkıntılar yüreğime
Şehir bir yerlere kayıyor.

Akdağı seyrediyorum
Eski kiremitli çatılar yok
Kuşlar konacak dal arıyor
Çocukların oynadığı sokaklar daralmış
Çocuklar ağlıyor.

Akdağı seyrediyorum
Büyük Camii minaresi küçülmüş mü ne?
Yine felaha çağrılışı duyuyorum
Yine huzur yayılıyor şehrin üstüne
Ama şehirde huzuru göremiyorum
Akdağı seyrediyorum.

(1990)

İhsan Kurt

Aldanmanın Hoşluğu

Her uyanışımızda
Uyandırdık sanırız
Gülleri, güneş
Her gülüşümüzde,
Güldürdük,
Kendimizi, elleri
Oysa uyuyan biziz
Uyanan da biz.
Yine de hoşumuza gider
Aldanmayı severiz

Uyandırdık her şeyi deriz.

(Mayıs, 2001)

İhsan Kurt

Aldatılmışlığı Yendik

Buz dağlarında damlalar çile oldu,
Issızlık kervanı uzaktı kalabalıktan
Yürü yürü...Ne bitmeyen yoldu,
Kılavuzluk istedik çöldeki balıktan.

Bilinmez bir iklimin kucağına atıldık,
Buz dağlarında sevdalarla ısındık,
Çilelere bir isim için katlandık
Ateş bizde kaldı, biz ateşle ıslandık.

Gönlümüze dizildiler mayın tarlaları,
Onları gönül gözleri ile patlattık
Nefisle genişleyen perişan yaylaları,
Aranan mürşidin yolu ile atlattık.

(1988)

İhsan Kurt

Almula

Bir seher ikliminde bu ne sağanaktır
Bu dñnyada maverâdan duygular yağar
Öteler, tarihler, tarih, tarih öteleri
Aydınlanır bir şimşek yalamasınca
Taklamakan, Ergenekon, Ural'dan Altaylara
Binmişim ışık hızlı, al yeleli atlara
Sana koşturulmaktayım sana
Almula !

Seni bir romanda tanıyıp, zamanımda gördüm
Adın tarihten, gözlerin de
Adını unutmuştum, karşımdasın
Sen ne roman kahramanı ne tarihte kalansın
Kılıçların üzerine yıldırımlar indirdiği Selenga'sın
Bozkırlardan yüreğime at koşturmaktasın hâla
Onsekizimi diriltmesene Almula !

Temiz yaylalar gibi nefesin
Gölüşün Orta Aşya'nın bozkırlarınca sade
Sevgini sessizliğine taşımışsın,
Bakışın kınından çekilmiş bir pala
Ben çayıt değilim
Bana öyle bakma Almula !

Haritalarda çizilmiş sınırlar gayri dar
Sen gönlümün seferine çıkıyorsun
Gönül yaylalarına benim de seferim var
Seferim tarih gibi, zaman gibi akıp gidiyor
Tarihten ve zamandan zamanıma sen geliyorsun
Yaşıyor muydun sen halâ
Gözlerinin kışkacına almasana Almula !

Gelme riyâ dolu dünyalara
Bakma davasını davasızlık yapmışlara
Ben seni yine seveyim,
Yine sen tek sevgili ol
Gelme buralara,
Duygular da kirlenmeyesin
Tarihinde kal, tarihte kal
Gönlümde kal, hayâlimde kal
Fikrimin ince gülü, sevgi sembolünde sen ol
Gayri konmayalım daldan dala
Sen benim Turanım ol Almula!
(1997)

İhsan Kurt

Aman ha!

Zamane gelse de üstüne senin
Zehir doldururlar testine senin
Sinek indirirler pistine senin
Tereslere uyup da dümdüz gitme

Ne çağ kaldı ne de çağdaş bilesin
Kazlar yolundukça sen de gülesin
Sen zamanı zaman seni elesin
Çakallı yollara düşüp de gitme

Seni tutan yok istersen dümdüz git
Takma kafana bunları s..t.. et
Hadlerini bilsinler madara et
Kalmalara kal gitmelere gitme

İhsan Kurt

Anahtarları Kaybolan Kapılar

Anahtarları kaybolmuş düşlerdeyim
Hangisini açabileceğim
Çirkinlikler ve güzellikler
Çıkarmıyor şaşkınlıkları
Ufuklar ah ufuklar
Hayallerimi birleştirmiyor her biri
Aydınlanan sırları tutuyorum
Heyecanlarımın kışkırttığı varoluş çiselerinde
Açılmış kapıları buluyorum
Anahtarları kaybolmuş kapıları

Kapanmamak üzere açık her biri
Şu düşler gülüşler kapısı
Huzuru davet ediyor bir başkası
Kinler kilitli
Kıskançlık, riya, şirk kapıları da öyle
Anahtarları kaybolmuş açanı yok
Açılmış olanlar sonuna kadar dayalı
Kilitli kapıları zorlayan çok
Düşler, gülüşler
Huzuru hak edişler

Anahtarları kaybolan kapılar
Açık kapılar, kapalı kapılar
Tercih sizlere bırakılmış
Sizlere ey insanlar!

İhsan Kurt

Anahtarları Kaybolmuş Kapılar

Anahtarları kaybolmuş düşlerdeyim
Hangisini açabileceğim
Çirkinlikler ve güzellikler
Çıkarmıyor şaşkınlıkları
Ufuklar ah ufuklar
Hayallerimi birleştirmiyor her biri
Aydınlanan gizleri tutuyorum
Heyecanlarımın kışkırttığı varoluş çiselerinde
Açılmış kapıları buluyorum
Anahtarları kaybolmuş kapıları
Kapanmamak üzere açık her biri
Şu düşler gülüşler kapısı
Huzuru davet ediyor bir başkası
Kinler kilitli
Kıskançlık, riya, şirk kapıları da öyle
Anahtarları kaybolmuş açanı yok
Açılmış olanlar sonuna kadar dayalı
Kilitli kapıları zorlayan çok
Düşler, gülüşler
Huzuru hak edişler

Anahtarları kaybolan kapılar
Açık kapılar, kapalı kapılar
Tercih sizlere bırakılmış
Ey insanlar...

İhsan Kurt

Anılar

Kitaplarda, defterlerde
Bulutlarda anılarım.
Yağdı yağacak,
Bir poyraz yeline bakar
Dalarım.

Dünya bu fani
Anılar birikir yaşadıkça
Yaşlandıkça hatırlanır.
Düşerse akla,
Bel ki bir damla su
Göl olur yanarım.
(Temmuz, 1976)

İhsan Kurt

Anlayacaksın

Sabahleyin pencereni açabiliyor
Bakabiliyor musun gökyüzüne
Kuşların kanat çırpmasına
Dallar arasından süzülen güneşe takılıyor musun?
Dalabiliyor musun bir şarkı sözüne?
İşte o zaman yaşadığını fark edeceksin
Sevdiğini, sevgileri paylaştığını
Kalbiyin atışını anlayacaksın
Mutluluğu bir ağacın tomurcuğunda göreceksin,
Sezeceksin huzurun yaklaştığını.

Çocuklar cıvılcıvılcı sokaklarda
Gelecek kaygısından çok, çok uzaklarda
Kasveti biz yetişkinler üretiyoruz
Stresi suluyoruz balkonlarda
Söylenmiş, söylenmekte
Fark ediyoruz bunu
Gönül yapmak duruken, gönül kırmak niye?
Mâlumdur "yalan dünyanın" sonu
Kapıları niçin kapatıyoruz sevmeye, sevgiye?

Şair sen de fark et dünyaya çok daldığını,
Oysa bütün gürültülerden uzak,
Ağrılardan, sızılardan, gelecek hesaplarından
Yaşamağa bir de gaileler üstünden bak
Anlayacaksın ne kadar yaşamadığını
(Şubat, 2001)

İhsan Kurt

Anlayanlara Merhaba

Anlayışlarla dolmak
Anlatmak...
Anlaşılmak,
Anlamak.

Asıl mesele;
Denizinde düşüncenin
Ve doruğunda dağın
Bulunmak,
Damla olmak
Ve damlamak...

Asıl mesele,
Anlayacak birini bulmak
Ve anlatmak
Anlatabilmek
An /la /ta /bilmek
Anlaşılmak...

Anmak ve anlamak
Anmak anlamaktır
Anlamak anmak
Gerisi boş laf
Eğriyi doğru sanmak
Hep yanılmak
Hep kanmak...

An-la-mak...

İhsan Kurt

Arayış

Arayışım kendimeydi kendimde
Kuytuluklar koyaklar dolaştım
Dilimde türkülerden kalma nakaratlar
Kekremsi bir tat damağımda
Çıt çıkarmadım kaçmasın bu an diye
Yüreğimin atışında kamçılandı al yeleli atlar
Her yaklaşımda hep vaatler
Hep umutları kovaladım doludizgin

Çıkarılan tozlar iz bıraktı geride...

Bahar arayış, güz arayış, kış arayış
Yılların adı hep arayış oldu
Yıllar, aylar, günler, saat ve saniyeler....
Çöllerde şırıl şırıl su hasreti
Şerabım oldu tepedeyken güneş
Salkım söğüt tevazuunda serinledim
Seraba bağlandı yarınlarda belirsizler
Belki ye çok kurbanlar verildi

Çukurlardan hedef alıp gölgemi vurdu gölgesizler...

Yıllar yaşandı ki vardı...
Vardı ki yaşandı
Oysa hep yalan, hep sanaldı
Kelimelerle boğduk mesajlarla vurduk
İnternet diye yeni bir dünya kurduk
Kimi kendi kurduğu dünyada aradı kendini
Kimi orada yitik bir kul oldu
Bazıları bitik bazısı memnundu

Yangından geriye kalan sadece kül oldu

Kuşlar yerde uçar dalda yer arar
Yaprakların hüznüne aldırın bulunmaz
Suskun gecelerin dilleri doğruluk bıçağı ile kesilmiştir
Açılar melankoliye bağlamıştır ıssız kaldırımları
Ölgün sokak ışıkları yorgunluğundan başını eğer
Gölgeler gölgeleri kovalar bulvarlarda

Yitik utangaçlıklar kaç mevsim var ki kayıp

İhsan Kurt

Asıl Gaye

Ne gülün oyunları için yaratılmışım
Ne de yüreğimi bakışlarla çizmek için
Vuslata koşup kabre konacak bedenimi
Kabrin sorularına göre yontmaktır derdim.

Asıl sanat bu, ruhun mimarı olmak gerçek
Oyalanmak, tereddüt, oyunda deli fişek
Öyle ulvî gayeye yöneldi ki arzum
Bedenimin kefenini ellerim biçecek

(1985)

İhsan Kurt

Aşk Yoluyuz

Aşkı arayanlar değil,
Asıl aşktan doğanlarız
Kanı ile abdest alıp,
Aşk namazı kılanlarız.

Bizleri bilen bilir ki...
Davranışımız riyâsız
Aşk varsa gösteriş olmaz
Baştan ayağa ihlâsız.

Riyâ olanda aşk olmaz
Oysa biz büsbütün aşkız
Melamet giyebilen biz,
Birbirimizi biliriz.

Yollarda değil biz yoluz
Yol olsak da yine kuluz
Bizde asılı aşk korur
Her şeyi aşkta buluruz.

İhsan Kurt

Baharda

Hayata karışmış canlar var,
Cana can katar tabiatta bahar.
Ne geçmişe özenti,
Ne de geleceğe hayranlık
Cıvıl cıvıl sevgidir
Bahardaki canlılık.

Çiçek taştan da çıkar,
Şevgi her insandan
Dikenin ve gülün kökü,
Aynı topraktan.

(Mart, 1974)

İhsan Kurt

Baharın GeliŖi

Ne havalar hava ne dağlarda kar
Buzdan beter uŖutur ayrılıklar
Fuzuli derin duymuŖ bu acıyı
Bizde duyardık gelmeseydi bahar

Çatılarda kuŖ, dallarda gül sesi
Bahardaki diriliğin müjdesi
KeŖfetmek bu dođuŖtaki sancıyı
GüneŖin güllerdeki bir hevesi

Ağaçlara duygulara su yürür
Kara toprak çiçeklerle örtülür
Hanları misafir eden hancıyı
Dikenlere konan bülbül güldürür

İhsan Kurt

Başıyor

Şafaklar sona erdi yine gurub başlıyor
Bitmiyor hazan, durup, durup başlıyor

Yaşamadığımız hayatın girdabındayız
Biteviye çarkına sarıp sarıp başlıyor

Maîşet ve işret peşindeyiz çoğu defa
"Ben"imiz ki masalar kurup kurup başlıyor

Sevaba biganeler hangi kervan peşinde
Yolculuk günahları derip derip başlıyor

Gözlere gün batmakta tepeler arkasından
Hazin akşamlar yine garip garip başlıyor

Hayatın başka renklerini çok geç anladık
Her mevsim önümüze serip serip başlıyor

İnsan bir türlü kendini düzeltemiyor da
Başkalarına telkin verip verip başlıyor

Şafaklar sona erdi yine gurub başlıyor
Bitmiyor hazan, durup, durup başlıyor

İhsan Kurt

Bekleyen

Heyecanlandırان güzellik
Eski bir istasyondan düşersin yollara
Anıları anarsın koltuğunda
Belki trenlerle gelirsın
Vagonda herkes Şen-Şakrak
Ama sen yalnız ve sessiz
Gz yaprakları gibi titrek
Hznn dağıtırsın pencereden
Kayar gider ağıaçlar
Ve tepeler dizilir birbiri ardınca
Yollar anılarla uzar da uzar
Ama sen yerinde oturursun
Hala ayrıldığın yerde durursun

Çeyrek bir düdük çalar
mrden ömürler çalar
Sen mazinle ağılarsın
Gz yaşlarınla ıslanan saçların
Yüzünde nemli piŐmanlıkları saklar
YaklaŐtıķça uzaklaŐmak sızdır
Yaklaşmak bunlardan uzaklaŐmaktır
Bahar yağımurlarıdır vagon camlarından sızan
Arifiye'den dağı tepe aŐarsın
İzmit'ten deniz kokusu gelir
Derin bir nefes almayı hatırlarsın
Heyecanlanırsın Tuzlada
Pendik'te inemezsin
Bekleyeni bekletir
Dalıp gidersin başka istasyonlara

İhsan Kurt

Bekleyenler de Geçer

Tekin değil bu yollar, bu duraklar,
Yılanlar, çıyanlar, sülükler geçer
Zulmü amir, kini bekçi yapmışlar,
Türlü enstrümanlar, düdükler geçer

Üst geçitlerde ayıp korkuluklar,
Korkuya alışmış sürüler geçer
Yolunmaya hazır kazlar, tavuklar,
Şeytan maske takmış, periler geçer

Artık korkular, korkuya tapmışlar,
Cehalet devrinden putlar geçer
Hep aldatmayı hüner sayanlar,
Gazlı bez, paspaslar, çaputlar geçer

Aşkın sevgiyi tükettiği yerde,
Harcanan, tükenen sevgiler geçer
Sevgiler kirli yollara sapmışlar,
Gözlerinden kirlenen yollar geçer

Kanarak, aldatarak aldanmışlar,
Zamanı harcayarak, gülerek geçer
Bu dünyada yaşayan kimileri,
Yaşadığını da bilerek geçer

Tekin değil bu yollar, bu duraklar,
Uğursuzları, arsızları geçer
Sicim gibi yağmur seni de paklar,
Hayâllerinden ne sevdalar geçer

Sevdalar ki zamanlar ötesinden,
Ferhat'ın dağlarda izleri geçer
Sen bu durakta daha çok beklersin,
Hayatın pembe dizileri geçer

Beklendiğini bilmeden bekleme,
Beklediklerin beklemeden geçer
Uzun ince bir yol olan dünyada,
Duraklarda bekleyenler de geçer

(Temmuz-Ağustos, 2001)

İhsan Kurt

Ben Anadolu Çocuğu

Yaylalarında camız çimdirdim,
Kuzuları yaydım bayırlarında
Daha şuncacıkken
Ellerimde meşeden değnek
Anamın dokuduğu azık çantası sırtımda
Yemeğim soğan ekmek
Buz gibi pınar başlarında.

Ben Anadolu çocuğu
Aha şuncacıkken tirmık çektim
Deste edip, yığın yığdım tarlalarında
Ayaklarıma diken battı, anız battı
Aldırmadım,
Aldırmadım yanıp kavrulduğuma.

Mevsimlerin yazında yanıp,
Düven sürdüm güzünde.
Boyumdan uzun dirgen ellerimde
Boyumdan fazla yük sırtımda
Koşuşturdum öteye beriye
Yorulmadım,
Aldırmadım böyle olduğuna.

Kışın ninemin masallarını dinledim
Gerçeklerini de...
Hıncı vardı
Söz ederdi seferberlik yıllarından
Gavurun gavurluğundan
Talanından, yıkışından
Yeni anlıyorum ne anlattığını

Dedem gazi
Kırk yerinden yaralı dedem
Anılarıyla büyüdüm
Ta o yaştan bu yana
Çocukluğumu savaşlarına kattı
Nasıl büyümez kinim
Moskofuna, Yunanına.

Ben Anadolu çocuğu
Hırçın büyüdüm, sert büyüdüm
Her şeyi ile Türk büyüdüm
Batıyı soksalar kafama
Doğusunu, kuzeyini sırtıma yükleseler
Ne kuzey rüzgârları sürükler
Ne batı meltemi
Ağırlığımı koymuşum bir kere!
(Şubat, 1975)

İhsan Kurt

Ben Bu Kenti Terk Edeceğim

vedalar hüznümü karartır
ayrılıklar hazandır yüreğimde
kimseye veda etmeyeceğim
yeni başlayan bir al şafakta
henüz kirlenmemişken sokaklar

ben bu kenti terk edeceğim

tıkırtılar yeni başlarken
ağarırken yüzler loş sokaklarda
martıların yalvarmalarına aldırmayacağım
el sallamayacağım hiç kimselere
sadece ilk ışıklarla merhabalaşacağım

ben bu kenti sabah terk edeceğim

henüz çocuklar uyanmamışken
canlanmamışken börtü böcek
hüzünlerin kanamasına fırsat vermeyeceğim
sadece sahilin dalgasında kalacağım belki de
belki de içim içime ağlayacağım
göz yaşlarıma şahit olamayacak kimse

ben bu kenti sabah terk edeceğim

İhsan Kurt

Ben de Bilirim

Ben de bilirim gülü çiçeği börtü böceği yazmayı
Ben de duyarım şırıl şırıl akan suların sesini
Ağlayanların, sesime ses veren dağların aksini
Ölen kuzusuna ağıt yakanların yasını
Bilir misiniz keçi yollarında yalın ayak yürüdüm
Ayağıma batan dikenleri çıkardım iğneyle
Çorak tarlalarda hep umudu hasat ettim
Ekmek dedim İki camızı bir yumurtaya güttüm
Bilmeniz, hissetmeniz mümkün mü bunları

Yalnız yaşayan alıç ağacının gölgesine sığındım
Azığım eşme başlarında soğan ekmekti
Bin bir nakışlı azık çantamda bazen omaç
Mutluluğu böyle bildim böyle sandım
Kırlarda doyasıya yemek, eşmelerden doyasıya içmek
Benim yaşadıklarım içinde saltanatımdı
Ciğerlerime çektiğim hava özgürlük yanımdı

İkide bir bunları hatırlatmayın sakın
Acıların ve yoksunlukların en alası şimdi başlıyor
Şimdi gülün rayahasını bülbülün şakımasını değil
Olacaksa bir gelecek onun acılarını hissetme zamanı
Her gün şırıl şırıl akan kanları unutmamak
Yenilir yutulur olmayanı yiyip yutmamak
Verilen namus sözlerini tutmak zamanı tutmak

Ben de bilirim sahilde göz alan yakamozları
Alçalıp yükselen dalgaları yutan dalgaları
Acılarla ağlayanları duymamak sağırlıktır
Yüzler çevirmeyin kapatmayın kulaklarınızı
Çalanlara göz yummak çalmak kadar bayağılıktır!

En işlek caddelerde hüznüleri, hazanları görememek
En parlak ekranlarda yılışıklara öfkelenmemek
Ey adalet ey özgürlük demek, diyememek
Yutkunup yutkunup sabretmek, sövememek
Hiç mümkün mü insan kalabilenler için

İhsan Kurt

Ben Değilim

Özümde hasret mülkünü yaktın, yakan ben değilim
Yüreğime ılık ılık aktın, akan ben değilim

Güneş bir mızrak boyu uzandı تنها çöllerimde
Çöllerimi hep sen besledin, kavrulan ben değilim

Ateşler söndürmedi bendeki küllenen közleri
Yakmak isteyen sensin, sönmek isteyen ben değilim

Hayalimde kurulan bütün saltanatlar yıkıldı
Nefis kılıcını alıp yıkan sen oldun, ben değilim

Ömrümce aradım serab-ı aşkı muhal gerçekte
Nedense bulan hep başkaları oldu, ben değilim

Zaman zaman bulduğumu sandım canda nefesleri
Yine onu canımda bulan sen oldun, ben değilim

Bu hayat ne kadar zulmetse de dedirtemeyecek
Diyeceksin Oyum, buyum, benim ama ben değilim

İhsan sen zaten aşamadın hep "sen"i sende kaldın
Adınla çağırdılar hep sana, dedin "ben" değilim

İhsan Kurt

Ben ki...

Yıllar az kaldı, çoğalan yıllarla tükendim
Kin tohumlarına gül yaprakları ekendim
Dikensiz güller sunduğum ellere dikendim
İnlemeyi, acıyı beklediler sesimde...

Ağlayıp güldüm duygularımı güle yazdım
Bıtmeyen hayalleri çağırdım bir resimde
Şazlıklar içinde yapa yalnız bir sazım
İnlemeyi, acıyı beklediler sesimde...

İhsan Kurt

Bende

Bir gittin bin kaldın bende
Gül oldun sen kaldın bende
Tüm çokluğu yok ettin de
Sadece can kaldın bende

İhsan Kurt

Benin Kendini Onayıdır

Yeni bir tecrübe
Ölçülerden bağımsız
Kendi kendini doğrular
Her ben kendinde yoğunlaşır
Kendi kendini haklı kılar
Ve onaylar

Bir tatlıyı diğerine tercih
Bir acıyı başkasıyla değiştirme
Neyse bütün bunlar
Doyuma doymamak
Benin kendini onayıdır
Yokta var olamamak

Kendini onayı benin
Hoşlanmak zevkler ve yargılamak
Farketmek ne olduğunu kapasitesinin
Alem miyim, âlemde miyim
Kendinin ne olduğunu keşfetmek
Diyebilmek, sorabilmek kendine
"Ben kimim" "Ben neyim? "

Adımlar ve seçimler
Hayretsiz sorulara cevap arar
Ararken hayrette olmak sağlıklı
Varlıkta ben biçimler
Gücünün içine girer
Kendini onaylayan ben
Dünyayı etkilemek ister

Risk almaktır tek başına
Yitirmeye yüreklilik
Zor ve sancılıdır
Birinden kaçmak kolaydır
Her insanın içinde iki güç
Benin kendini onayıdır.

İhsan Kurt

Bilinmeyen Sevgiliye Gel Çağrısı

Artık bırakma bizi kaygı mekânlarında,
Mekânları mekânsız yapan korkularla gel.
Yolcusu olmayan yolsuzların hanlarında,
Yalnızlıkları unutturan şarkılarla gel!

Zamanında gel, aşımızda tuzumuz olsun,
Bize yeniden can verecek ülkülerle gel.
Söz, Bezmi Eleste verilen sözümüz olsun,
Dili şeydaları sızlatan türkülerle gel!

Acıları bal eyledik, diken bizde kalsın,
Kır papatyaları, sümbüllerle, güllerle gel.
Sancıyı göze teyelledik, can sözde kalsın,
Talan gönülleri saray yapan dillerle gel!

Suların Ay ışığı içtiği zamanlarda,
Gönüllere çiçekler açtıran dallarla gel.
Renksizliği durak yapmış dünya hanlarında,
Açık mavilerle, yeşillerle, allarla gel!

Baharında şuara meclisleri kurulsun,
Anahtar verilmiş şairdeki dillerle gel,
Boz bulanık gönüllerde duygular durulsun,
Gazelhanını davet eden gazellerle gel!

Bekletme gayrı gönlümüzün pası açılsın,
Ab-ı hayat sunan şekerlerle, ballarla gel.
Hayat ver, dokunduğun yerden hayat saçılınsın,
Hastasını iyileştirecek ellerle gel!

İhsan Kurt

Bilmece Gibi Bir Sohbetten

Gel, iki lafın belini kiralım dedik
Sözün başına İ ile başladın
Fırına verilen mercimekle işimiz yok
Söz konusu VATAN lakin
Edebiyat sanat kimin umurunda
29 harf de yetmiyor üretmek için

Öküzün T'sine takılıp durma
Aldırma sazanda da B yok
Çifte kumrular karga sesi çıkarır
Bulvardaki çakallara vurulur avcılar
Leb demeden nohudu arar gözler
O beyinler ki ışıktan ve aydınlıktan kamaşır
Kaçışın adı bundan sonra suskunluk ve zırva olur
Artık öfkeler S ile yazılır S ile...
P ile başlayan güzel duygular ifadesidir!

Cahilin E'sine takılıp durma
Her yer Cahilistan olduktan sonra
Bilimi de sanatı da C ile başlatabilirsin
Aksi seda gelmediğini göreceksin
Göreceksin ayak tırnaklarının işittiğini
Ve midelerin nasıl duygulandığını!

Ah! Ne deyim, neyleyim
Sırtlan aynada hep aslan görür
Su üstündeyim sörsüz kaldım
Yakışacak bir isim vereceğim amma
Alfabetik, harfsiz kaldım.

İhsan Kurt

Bilmiyorum

Cesetlerle yürüyor, cesetlerle çürüyorum
Bir yerde yanlışlık var, ama nerde bilmiyorum

(Eylül, 2001)

İhsan Kurt

Bin Parçadan Bir Parça

Mazi ömürden uzun, ömür kısa maziden
Kaçmak ister kişi, yaşanılmış gerçeklerden

Yaşanırken, yaşantıya çekilmişse kara
Maziyi düşünüp dalmamalı ufuklara

Her adım mazide kalır, sonraki adımda
Yakın maziye değer bulmalısın yâdında

Bir hicaz bestede gönlün açılır bakarsın
Nefsini sıkı tut, günler isteğince aksın

Gün doğar ilahi bıçakta insan kesilir
İhsan'ın derdini bir kendi, bir Allah bilir.

(Haziran, 1976)

İhsan Kurt

Bir Dileğim Var

Kaç defa geçtim Fatih köprüsünden
Kaç defa duydum nal seslerini
Sesime ses kattın Vardar'ın sesinden
Kaç defa tarihte kaldım kim bilir

Meydanda Türk evleri hiç kalmamış
Türk çarşısı şahitlik ediyor bütün ruhuyla
Burmali cami eski fotoğraflarda sadece
Saat kulen ayakta kaybolmayan gururuyla

Hanların hamamların tarihten bir ses gibi
Kurşunlu Han, Sulu Han bir nefes gibi
Şehit Sultan Murat en açık tepende bekletilmiş
Sonra onun adıyla bir cami inşa edilmiş...

Üsküp'ü sessiz Üsküp'ü nefessiz bırakma
Türkçeyi öksüz Türkü kimsesiz bırakma
Ya Rab sönmeyen bir arzu ile tutuşmaktayım
Bizi Üsküp' süz, Üsküp'ü Türksüz bırakma.

İhsan Kurt

Bir Diyarda

Gürültülerin maskesinde
Parazitlerin tiz sesi
Karanlığın çukurunda
Aydınlığın elbisesi
Gündüzün damarlarında gece seğirmekte.

Denklemler bilinmeze gebe
Vahdetin ak aynasında
Gözlerde yok oldu tövbe
Çengeller kafatasında
Behimî arzular insanları çağırmakta.

Gönülde yâr başka diyar
Aynada başka görüntü
Dile uzanan bıçak var
Diller bıçaklara örtü
Beyinlerin kalemleri günah doğurmakta.

(Ağustos, 1984)

İhsan Kurt

Bir Gariplik Var

Boynuma zaman dolanır
Yazdığıma ihtiraslar
Kor verene gül sunarım
Tepeme çıkar paspaslar

Çağlarım akmam istenmez
Gündüzümde güneş yiter
Kurşunlar sıkılır aydınlığın bağrına
Başlar ki baş çeker,
Başsızlar
Baş/sızlar ki
Baştan beter...

İhsan Kurt

Bir Gün Gelecek

Olursa nasip,
Bir sala duyacaksınız
Kulak kabartacak bazılarınız
Adım anlaşılmaz cümlelerde yuvarlanacak
Bazılarınız bilerek,
Bazılarınız bilmeden gelecek
Saf duracak
"Er kişi niyetine!"
Ve helallik istenecek
Helallik istenecek
Bir gün gelecek
O gün gelecek.

Nerde, ne zaman, hangi yerde
Bilinmiyor, bilinemez
Belkisi yok bu işin
Muhakkak bir gün gelecek
Bir gün, bir zamanda
Ve bir anda
Solunan havadan
Duyulan seslerden
Sevgiden, öfkeden ve hırstan
Bedenim bütünüyle soyunacak
Bir gün gelecek
Ruhum ya balyoz gibi savrulacak
Ya ışıl ışıl arınacak.

Bir gün gelecek
Kitaplarım beni göremeyecek
Vedalarım ansızın olacak
Nasip olursa
Bir kitapla uğurlanacağım
Bütün kitapların boşluğunu
Biliyorum o bir kitap dolduracak
Bilgisayarım da dosyalar ebedi kapanacak
Yarım kalanlar mahzun
Bitmemişler sabırsız duracak
Bugün gelmeden önce kimse anlamadı,
Biliyorum
Aldığım notlardan yine kimse bir şey anlayamayacak
Değersizler hanesinde çöpe atılacak

Bir gün gelecek
Kimse bilmeyecek
Daha önce bir hayat sürdürdüğümü
İnsanca hassasiyetlerle yaşadıklarımı
Duygularımın zenginliğini,
Düşüncelerimin susuz kalan çoraklığını
Erkeklerin de ağladığını
Her kaba sözde parçalandığımı

Kim, nerden bilecek
Dil susmuştur,
Kim nereden öğrenecek
Ama o gün gelecek...

Bir gün gelecek
Nasıl, nerede, ne zaman
Ben bilmiyorum
Kimseler de bilemeyecek
Öğrenme lütfu bittiği için
Ben öğrenemeyeceğim
Birileri görecek, bilecek

Bir gün gelecek
Ne sıcak oda
Ne serin rüzgarlar olacak
Bahçedeki yaban otlar şımaracak
Ağaçların dalları eğik
Aralarında beni göremeyecek
Asmaların dalları ya üzümlü
Ya yapraksız olacak
Bir gün gelecek
O gün olacak...

Kar, yağmur, güneş
Soğuk, sağanak, fırtına
Deniz, bozkır, yol, dağ
Başka ne varsa hatırlanacak
Bilinmeyen bir yer ve mevsimde
Mühlet dolacak
Bir gün gelecek

Yazdıklarımı kim ne etsin
Yazamadıklarım önemliydi
Yazamadıklarımı kim bilecek;
Okuduğum kitaplara düştüğüm notları,
Dosyalarımı karıştıranlar,
Habersiz çekilen fotoğraflarıma bakanlar
Gözlerimi okusunlar.
Kitaplarımı karıştıranlar o sayfalarda dursunlar
Bir gün gelecek
Okuduklarımın özünü fısıldayacağım
Okuduklarımın ve yaşadıklarımın

Bir gün gelecek
Belki üç gün, üç ay sonra duyulacak o gün
Belki anında...
Duyarsa, duyabilmişse dostlar
Mesajlar düşecek telefonlara
Ve de e-postalara
Kimisinin yüreği ezilecek belki
Aklına gelirse bir Fatiha okuyacak kimisi

"Allah rahmet eylesin" diyenlere
"Allah razı olsun" diyemeyeceğim
Gelecek olan o günde,
Onlar da haklarını helal etsinler
Helal etsinler Fatiha yollayanlar, yollamayanlar
Selam verenler de helal etsinler,
Göz ucuyla bakıp geçenler de...
Çünkü bilsinler ki
Herkes o gün muhakkak gelecek.

İhsan Kurt

Bir Kuş Konar Pencereme

Her gün bir kuş konar pencereme
Ötüşüyle neşe getirir
Bir ekmek kırıntısı bulsa
Tin tin yürür cama vurarak
Anlarım ki teşekkür eder

Huzur koyacaktım adını
Vazgeçtim birden uçmasın diye

Aynı kuştur pencereme konan
Açık havada kapalı havada
Ben kitaplarıma dalarım
Bakarım onun da gözü kitaplarda

Bilirim ki bir dilden konuşuruz
Birlikte üzülürüz düşen yapraklara
Cikciklerinde bir hüzün bestesi
Bakışlarında aynı dilin sesi

Her gün bir kuş konar pencereme
Sesi yaşadığımın habercisidir
Kışları gül kurusu getirir
Baharlarda gül kokusu
Hayata muştudur ötüşü

İhsan Kurt

Bir Şehir ki

Islak caddelerin parkeli taşlarında
Bir şehir çökerir lime lime ruhlarda
Neon ışıkları ürkütemez karanlıkları,
Fren sesleri çığlıklara çığ olur
Yürüyen gölgeler,
Ürkek gözler örter aydınlıkları.

Sabahı dinlemek, sabahdaki sâdayı
Bir umut ışığı gölgelerin çehresine
Ve parfüm sokaklı şehrin can ciyerine;
Felaha çağrılış imdat olur,
İman olur, yetişirse.

Kırk harami gezer caddelerinde can için
Haramizade dişlerini söktürür,
Yandaş için yan için.
Gezmek korku, gülmek hakaret bu şehre
Zulüm, kin katılaşmış çehrelerde.
(Ocak, 1979)

İhsan Kurt

Bir Şeyler

Bir şeylerle her şeyler değişti
Mesela türküler değişti dillerde
Ne kahpe felek kaldı ne dilek
Kadir kıymet bilen yok
Yine de canlar veriyoruz
Keklikler uçtu şarkılardan
Selam götürmez oldu turnalar
Selamı sabahı teslim ettik kaygılara
Akıllı telefonlara yüklendi sevdalar
Medet umulur oldu tuşlardan
Artık kim tutar kim engel tanır ki
Çoktan üstünden açıldı en yücelerinin
Üstümüzde kaldı çukurlar
İnsafsız burgularla içinden delindi dağlar

İmrenilecek olmaktan çıktı yaşamak
Gıcır gıcır bir kağnının hasretindeyiz
Soğuk algınlığı ilişkiler içerisinde
Zangır zangır titriyor toplum hayatımız
Güle hasret gönül işleri kirlendi
Mevsimsiz yaşamaya tutsak sevdamız
Unutulmaya yüz tutmuş ozan dizelerinde
Okunur da dokunur nice zamandır
Har vurulacak harmanlar kalmadı
Nerede o altın sarısı çeç yığınları
Ankara kara taş üstüne basar
Köprüler keser İstanbul'un ılık meltemlerini
Boynu bükük bozkırdaki çiçekler susuz
Asfaltlar dört bir yanını kaplar yurdun
Velakin insanlar cılgalarda yolsuz

İhsan Kurt

Bir Őir Oku

   
bir Őir oku bana
Şairlerin haykırdığını iŐitelim
Üç defa adalet
Üç defa hukuk
d ima özgürlük desinler
tebaa olmayı değil insanlar
insan olduklarını öğrensinler

Öyle bir Őir oku ki
damağımızda ve damarlarımızda hissedilsin
Şiirin sesini duydukça
insanlar huzura ersin

İhsan Kurt

Bir Yerlere Kilitleniyor Hareketlilik

Önemli bir haber, yine alt yazı geçiyor
Hareketlilik bir yerlere kilitleniyor

Bir yerlere kilitleniyor hareketlilik
Bazen bir ağızdan çıkacak sözde anlam araması
Fakirin ekmeği aslan ağzında değil artık
Haberlerin ağzında lokmaların artışı
Bohçalar yamalı değil, yine delik, yine yırtık
Nasıl bir ecdat olacağız ki yarınlara
Çok şükür (!) doğmadık torunları da borçlandırdık

Kulaklar bir haber bekliyor bir yerlerden
Yine bir yerlere kilitleniyor hareketlilik
Varoşlarda uğultular var, Anadolu'da sessizlik
Üst geçitler aydınlatamıyor, alt geçitlerin loşluğunu
Hep bir yerler ne zaman duyacak,
Kimler hissedecek yaşamağa çalışanların soluğunu?

Biri köprüde sefada mı, dama çıkmış birisi
Her gün ekranlarda seyrediyoruz
Bunlar kimlerin damdaki delisi
"Gecekondu" bizde var "ekmek kondu" da türetilecek mi,
Yine bir yerlere kilitlenen hareketlilik
Yine bir yerlerde üretilecek mi?

Ay bulutta bulutta, bulutlar ağıyor
Umutlar kalmadı "umut"da
Yine bu sesler nereden geliyor?
Frekanslar mı karışıyor, karıştırılanlar mı var, ne?
Hareketlilik yine bir yerlere kilitleniyor
Ağa patronun gazetesindeki köşe yazarı,
Ne dinliyor, neyi diyor, neler yiyor?

Belgeler konuşur oluyor, bilmem kaçınıcı frekansta
Ekranlarda bağırانların bini bir para,
Bazen biri bin para
Çağdaşlığı keşfeden çobanlar hortum peşinde
Hortumla sağıyorlar inekleri
Türkçe isim almak onları da hasta ediyor, hasta
Artık "kovboy" olmaya can atıyorlar Teksas'ta

Bir yerlere kilitleniyor hareketlilik
Kilitlenenler içinde ahlâk, namus, vicdan ve mertlik
Garip yaratıklar gibi seyrediliyor bunlar
Her ay, her hafta, hattâ her gün seyretmeye gidebilirsiniz
Müsait yürekler, müsait zamanlar, müsait balkonlar
Müsaitlerin halinden, ancak müsaitler anlar.

Bir yerlere kilitleniyor hareketlilik
"Aile"nin yerine geçti "birliktelik", "beraberlik"
Birileri sürekli dayatıyor bunları
Sosyoloji galiba bazı kavramlarını yenilemeli

Neşe ne diyeceğini ekranlardan öğrenmeli!
Öğrenmeli ki "bilimsel!" olsun
Değerlermiş, ölçülermiş, insanlıkmiş
Çok ta önemli mi ?

Teletaklit, telekomik, telekilit, teletrajik
Bir yerlere kilitleniyor hareketlilik
Türkçe bilmeyen sunucu
Gözlerin içine bakarak söylemeye çalışıyor;
Sam amca göz ağarttı, kaş kaldırdı
Bayram harçlıkları bundan böyle zor gelir diyor
Söylemesi onlardan artık kızmayın,
Duyduğunuz haberleri de izin alıp yayın.

Bir yerlere kilitleniyor hareketlilik
Ajanslar yine bir haber veriyor Washington'dan
Bütün borsalar Tahtakale'ye çıkıyor,
Yurdumuzdaki bütün bulvarlar da
Ceplerdeki para, sahiplerinden habersiz tahtrevalli oynuyor
Buna rağmen,
Bütün karmaşalara inat
Dağ başında bir çoban bir çerağ yakıyor
Yine rahmet yağıyor memleketimin dağlarına
Yine güneş doğuyor, aydınlık
Yurdumun insanları yine güne umutla bakıyor
"Umutsuzluk bize göre değil" diyor.
(Temmuz, 2001)

İhsan Kurt

Bir Yerlere Yağmur Yağıyor

Mevsimle yarışan sabırsız çiçekler
Depreşen bir sır gibi dallarda
Kıskançlığa pusu kurar tomurcuklar
Tomurcuklar gözlere güler
Gözler ki baharlara doğuyor
Hayat acıdan güle çalarken
Bir yerlere yağmur yağıyor

Ay erken çıkmış bu gece
Yıldızlar hüzün çiçekleri
Çiçekler baharı emiyor
Kıştan kalma hasretlik ahında
Uzaklarda tepeleri şimşekler yalıyor
Gurbetin sitemi türküler tezgâhında
Bir yerlere yağmur yağıyor

Gül avlıyor çiseler dallardan
Duygular küheylan acılar sürmeli
Gök gürlemeleri muhabbet burcuna musallat
Bahar kokulu sitemler hüznüme yerleşiyor
Hatıraları çağırıyor gözlerdeki gülümsemeler
Gül derleyen bulutlar kaşlardan ağıyor
Kaşlar ki oku atılmamış yay
Yine bir yerlere yağmur yağıyor

(Gül Şafağı Hüzünleri'nden)

İhsan Kurt

Bir Yüreğin Türküleri

Düşüncelerim, sevdam, duygularım
Bir yüreğin şanlı türküleridir
Bu türkülerde dolaş, hep sen varsın
Bu türküler sende gönül eridir.

Hakikattir halisane niyetim
Ezgiden uzak kalınmaz mı yetim?
Bir yüreğin şanlı türküleridir
Çırpınışım, hissim, hassasiyetim.

İhsan Kurt

Bizde Meşhurlar

Şunlar siyasetle tanınanlar
Şunlar diyetle tanınanlar
Daha da meşhurdur
Sadece etle tanınanlar
Felaket tellalcısı ekranları geçer
Felaketle tanınanlar

Bizde ne "yan"lar ne "san"lar
Tanılmaktan düşmüştür şanlar
Mevsimler göç hazırlığındaki telaşta
Çok aranacak bir gün
Ölcek elbet
Maharetle tanınanlar
Liyakitle tanınanlar

İhsan Kurt

Bize Bir Üslup Lazım

Rahatlatıcı
Ferahlatıcı
Birleştirici

İnsan gibi bir insan
Küfürden argodan uzak bir lisan
Bütünleştirici
Kaynaştırıcı
Bize bir üslup lazım
Sağaltıcı
Diriltici
Aydınlatıcı
Düşmanını kin olarak ilan eden
Sevgiler vaat eden
Dürüst, inanan inandıran
Sevdalıyla sevdalanan
Dağdaki koyunun hakkını soran
Samimiyetiyle
Yanan yakılan
Yiğit bir üslup lazım
İncinse de
İncitmeyen
Acıksa da acıktırmayan
Hep doymuş olan
Bir üslup

Ne harun
Ne karun
Alan değil veren
Hep güldüren
Seven sevdiren
Kini öldüren
Bir üslup lazım

Ne fabrika ne yol
Ne sağ ne sol
Ne zam ne gam
Bize bir üslup lazım
İnsana insanlığı vaat eden
İnsana insanca hitap eden
Lisana ihtiyacımız var
İnsana ihtiyacımız var...

İhsan Kurt

Bizim Ellerde Tren

O yerlerde trenler hasrete gider
Uzar uzar gurbetlik taşır, sevda taşır
Hayalleri götürür tıkr tıkr
Gelir elbet düdüğünü çalarak
Karşılamanlar, karşılaşanlar sarılarak...

Oysa bizim ellerde trenler ölüme gider
Hayalleri, umutları bitirir apansız
Sesinde çöreklenmiş bir sızı vardır
Ezelden kabullenilmiş kara yazı vardır
O yerlerde trenler hasrete gider
Bizim ellerde tren ölüme gider...

Zamanın bir yerinde kara haber yayılır
Bir yerinde vur patlasın çal oynasın
İstasyonlarda bekleyenler yıkılır
Çırpınmak, feryat etmek kâr etmez artık
Kimileri avunur, takdiri ilahi der, işi bitirir
Bizim ellerde tren ölüm getirir

Acı bizim acımız, saklarız içimize
Sancı bizim sancımız, kimler bilecek ki...
Sayıları saklanır, lakin ölüm saklanmaz
Ağtlar tek kişilik yakılır raylar üstünde
Bir valizden kalan hatıralar ölümden de beterdir
Bizim ellerde tren ölüm getirir...

İhsan Kurt

Bizler

Bizler ne onsekizini yaşadık
Ne de onsekizde sevdalı olduk
Sevdaları bir bildik, biri sevda
Ancak benliğimizi böyle bulduk

Bizler ne gözleri ahûya zebûn
Ne de dünya mülküne sultan olduk
O günü anlayabildiğimiz gün
Ancak kendi mülkümüze Han olduk

(Ağustos, 2001)

İhsan Kurt

Boşluk Zamanları

hep bu saatler, bu anlar
bir boşluk basar ki
ne desem anlatamıyorum
nasıl desem bilmem ki

kainat yeniden kurulur
yeniden yerini alır dünya
doğmuş muyum?
yaşamış mıyım
yaşamakta mıyım hangi zamandan beri
püf desem sönecek mi güneş
of desem hangi çareler doğacak
hangi hangi diye arayışlar
gülüşler ağlayacaklar
hep umutlara mı bırakılacak yarınlar
yine aslan payı çakallarda
çakallar uluyacak saraylarda
sahi sanal değil mi saraylar
sanal değil mi çeyrek yüzyıldır yaşadıklarımız

umudu sildik
hoşlukları da kardeşlikleri de sildik
her yer boşluk
yeni bir lügat yeni bir lisan gerek bize
ayaktayız devrildik
belki istedik ve hak ettik
dünya yeniden oluşuyor galiba
insanlık bir tanrıda bir tinde
paranın mabetleri ve heykelleri
gözleri de dolduruyor sözleri de
sadece yalan ve riyadan üretiliyor sözlükler
konuşanların da yazarların da başvuruları bunlar

İhsan Kurt

Bozok Türküleri

Acı çekenler, yüreği bütünler
Çamlığın başında tüten tütünler,
Bozok türkülerinde dile gelir
Bu türkülerde Bozok insanı;
Acıyı tanır, sevdayı tanır, mertliği bilir.

Ah, türküler, bu türküler
Sılanın sesi, sevdanın zaferi
İğil iğil Bozok türküleri.

Yürek dolu, hasret dolu,
Tutuşan gönüllerin odudur türküler
Sevgiye soylu, gamlar yolu
Sılaya hasretin yadıdır türküler,
Ezginin gurbetçiye imdadıdır türküler.

Ah, türküler, bu türküler
Dizlerin dermanı, yüreğin ferî
Yankılanan Bozok türküleri.

"Sarı çiğdem mor menekşe zamanı",
Bir ses yankılansa uzaklardan
Hatıraları çağırır, onsekizimi duyarım
Haber edilirim bütün tuzaklardan,
Duyguların sarhoşluğuna doyarım.

Ah, türküler, bu türküler
Hasretin gücü, gözlerin teri
Yankılanan Bozok türküleri.

"Yaz gelince çayır çimen uyanır",
Gönüllerce uzanan Bozok Yaylasında
Çamlığa giderken umutlar,
Beden gurbette kalır
Bu türkülerin havasında.

Ah, türküler, bu türküler
Çamlıktadır türkünün yeri,
Duman duman Bozok türküleri.

"Kaldır dağlar başındaki dumanı",
Dinle "Sürmeli"yi, duy amanı
Garip bir köşede duyarsan eğer,
Dolar dolar, caşadan boşalır yüreğin
"Canan eli"ne yollarsın fermanı.

Ah, türküler, bu türküler
Gurbetin sılaya seferi
Dinlediğim Bozok türküleri.

"Dağlar seni delik delik delerim",
Ala çamları bu türkülerde severim,

Bu türkülerde serin poyrazı duyarım
Her gönüle bir sultan toy verir,
Benim sultanım, "Sultan Akdağ" derim.

Ah, türküler, bu türküler
Sıkıntının ferahlığa seferi,
Efil efil Bozok türküleri.
(1991)

İhsan Kurt

Bu Kentte

Taksilerin sarışın baktığı bu kentte
Bahar gelecek
Yeşiller tam tekmil
Bayram edecek bir gün
Gülleriyle bülbülleriyle

Denizine kin
Boğazına kılçık saplanan bu kentte
Suyu çarşaf
Bakışlar saf mı saf
Vapurları sevdalı olacak

Güneş doğacak
Yüzler gülecek
Merhabalar çoğalacak sokaklarında
Çocuklar şen şakrak
Bu kente huzur dolacak

İnsanının umarsız
Bakışların sevdasız olduğu bu kentte
Barıştan yana umutlar
Ağacak ağacak
Bulutlar dağılacak bu kentte
Rahmet yağacak...

İhsan Kurt

Bu Kıyılar

Bu kıyılar
Ömrümün kıyıları
Cehalet, atalet ve düşünceler
Medceziri ruhumun
Sevgi, nefret, öfke
Ve yaşanmışlığın dalgaları
Kıyıya çarpan sesiyle
İçeri çekilen nefesiyle
Bir tuzağın ağları
...
Rast gele okuyucu
Rast gele...

İhsan Kurt

Bu Şehirde

İnsanlar çağın fotokopisini taşıyorlar ruhlarında,
Magazinleşirken kadın bir derginin kapağında
Parke taşlarına pür telaş sığıyor şehir
Şemsiyeler açılmıyor, açılmıyor günah sağanağında.

Rimelli, rujlu, pedikürlü düşünceler
Dört kavşaklı yollara dağıtıyor gözlerini
Adımlara takılan tarihsiz pedallı kancalar
Trafik ışıklarıyla esneyip, bırakıyor izlerini.

(1985)

İhsan Kurt

Bulunmamış Sevgili

Bulunmamış sevgiliyi aradım
Hep hasreti yaşadı damarlarımdaki kan
Hasreti sardı duygularımdaki volkan
Çocukluk sevgilerinde kaldım
Çocukluğumdakileri bulamadım.

Bulunmamış sevgiliyi aradım
Çırağım dedim,
Ustamı bulamadım
Kızgın çekiçler indi yüreğime
Yüreğimi çeviremediler demire.

Bulunmamış sevgiliyi aradım
Bir seccadenin motiflerinden geçip
Bin gözle baktım
Bir yürekte bin yürek
Bire binleri yaktım.

Bulunmamış sevgiliyi aradım
Umudun içinde hissederek
Umut gibi yakın sandım
Ellerimi uzattım, ellerimi uzattım
Yakınlara da kavuşamadım.
(Bir Yüreğin Türküleri'nden)

İhsan Kurt

Bütün Kapılarımı Açtım

Gel diye tüm kapılarımı açtım
Kapılar bana dayandı

Bende durmaksızın yürüyen yollar
Sende yürünenler yandı

Çınar diyerek uzandıklarımız
Birin ipincecik daldı

Baltalar ki içimize savruldu
Devrilenler ise fidandı

Besteleri yaktık aranan aşkta
Bizde yalnız hüzzam kaldı

Umudumu kesmişim beklemekten
Kapılar müjdeyle çaldı

Kapı açacağız diye yürüdük
Bize getirilen saldı

Selam verdik açılan kapılara
Mekân kapısız bir handı

Gel diye tüm kapılarımı açtım
Kapılar 'ben'imle yandı

İhsan Kurt

Caddeler Karanlıklara Kuşanmakta

İnsan girmemiş caddelerin şehri burası
Yabani kornalar keser yollarını
Çantayı yabani kollar
Ta yüreğine kadar uzanır
Uzanır yüreğine
Vicdanına
İmanına
Kimliğine yapışık eller
Kaldırımlara kusan diller
Kuşan
Çağdaş yabaniler

Korkma maske değil
Asıl yüzler
Asıl gözler
Yalnız sözler sahte
Aşkın kelimelerinden mekanik sesler geliyor
Kalabalıklar teneke nidasında
Kuyruklar mı teneke
Tenekeler mi kuyrukta
Vidalarını kim gevşetiyor toplumun
Kim oynuyor bu şehrin saatleri ile
Düşüncelerin hürlüğü hangi bayrakta
Şehir kendinden kurtulmakta
Kendine kusmakta
Oynak havalar yayılıyor şehrin caddelerinden
Kimler kimin yasında
Bu oyun havasında
Kimler
Yasında

Caddeler kuşanmışlara inat
Karanlıklara kuşanmakta
Zulme
Korkuya
Ve de çirkinliklere
Bütün kirliliklere el sallıyor
Renkli ışıklara saklanması onu kurtaramıyor
Koşması inadına cibinliklere
Hoyrat kimliği tam da teknolojik
Ekonomi serbest bırakılmış
Kişilikler ekonomik
Yarımdan küçük tüm
Mağazalarla birlikte insanlıkta indirim
Besliyor israf hinlikleri
O biçim
Kimlikleri tüketim
Rehin alıyor

İnsan girmemiş caddeler şehri yaşıyor
Caddeler insanlarda yaşıyor
Belli ki onlarda korkuyor

Korku
Korkuyu öldürenlerden
Neon ışıklarına sığınıyor sokak
Gerçeği bildirenlerden
Sokak lambalarında süklüm-püklüm
Üzerine loşluk yağıyor
Güm güm güm
Caddeler ağlıyor
Yapışkan
Görüyor
Utaniyor

İhsan Kurt

Çağ Sürgünü

Çağ sürgünü düşüncelerdeyim
Bir taraftan terhisi olmayan sevdalar peşinde
Renkli selülozlar ve camlar kesiyor beyin zarımı
Peşinde hayallerimin tabut taşıyıcılar
Tabut taşıyıcılar ki kendilerini taşıyorlar
Emperyalist güçlerin omuzlarında
Aşağılardan da bakmaya alışıyorlar
Beyinlerinde güçlerin omuzlarını unutup
Unutup çağdan düşüncelerini sürgün ettiklerini
Aldanmanın kaçınıcı karesi yine aldanıyorlar
Çağ sürgünü düşüncelerim karşıt topluyorlar
Karşıtlar çağdaş isimler almışlar;
Almışlar ve Lût kavminden çalmışlar
Aids, satanist ve bilmem ne birlikte bekliyorlar

Çağ sürgünü gözlerim
Bilinmez renklerin adasında tek başına

devamı...
<http://www.ihsankurt.net/Siirler/çağsürgünü.asp>

İhsan Kurt

Çanakkale

Çanakkale,
Zaferlerin son âbidesi
Çanakkale,
Türk'ün gürleyen sesi.

Çanakkale,
Şahlanan mayam
Çanakkale,
Sürülerle yamyam

Çanakkale,
Ölük oluk kan
Çanakkale,
Can, can, can.

İhsan Kurt

Çanakkale Unutulamaz!

Çanakkale naramız, Çanakkale sevdamız
Toplu vuran yürekler Çanakkale'de varız.

Çanakkale tarihe ibret vesikasıdır,
Hilale karşı duranların yanılmasıdır.

Topta, tüfeklerde, toprakta, siperlerde kan,
Mehmet'in hücumu durdurulamayan volkan.

Böyle bir feryat tanımadı başka topraklar
Kınalılara tül diye örtüldü yapraklar.

Şafaklarda sabahlar şahadete uyandı
Baharın en yeşil yerinde sevdalar yandı.

Kanayan yaralara mevsim çiçekler sundu
O şehit oğlu şehitler çiselerle yundu.

Şaha kalkan ruhlar zincirlerle tutulamaz
Siperler şahit, Çanakkale unutulamaz.

İhsan Kurt

Çocuk Beni Hüzünlerine Çağırma

-Yolsuz ve ışısız köylerde okuttuğum öğrencilerime-

Çocuk beni hüzünlerine çağırma
Senin gecelerin de güzeldi
Çocuk ağla hıçkıra hıçkıra
Ütanma duygusu ezeldi!

Geceleri hüznüne çağırdı
Sağanak duyguların alaca karanlığında
Yıldızlar boşalıyordu gözlerine
Gözleri boşalıyordu içine
Ta derinliklerine geçmişinin
Çocukluğunun tozpembe yıllarına
Lastik çizme giydiği sokaklarına
Kuru ekmekle suyu katık olarak içişinin
Köprülerden yalınayak geçişinin hayallerine daldı
Mutluluğun en bakir özlemlerini aradı

Tenha zamanların hasreti ne güzeldi
Hep annesini özler onu büyütürdü hayalinde
Bekleyişi yamaçtaki yolları gözler
Kimsenin görmesini istemezdi gözyaşlarını
Ola ki biri görse utanır, sıkılırdı
Çünkü erkekler ağlamazdı
Toz kaçtı derdi, aldırılmayın ovaladığıma
Oysa kaçan hayalleriydi, özlemleriydi
Daha beşinde annesinin hasretiydi.

Geceler onu çağırdı hüzünlerine
Çekip götürdü içindeki derinliklere
Yoksun, yoksul ama mutlu çocuk
Anasıyla büyüyor anasıyla vardı
Onunla mutlu onunla dağlar kadardı
Adımları büyük, hayalleri büyük
Sevgiler mi, gani gani etrafında
Sevmek mi, herkese cıvıl cıvıl
Çünkü anası vardı yanında
Başka ne isterdi dünya diyarında

Çocuk masallar dinledin
Masalları yaşadın zaman zaman
Dinledikçe büyüdün
Büyüdükçe devlerin yaşadığını gördün
Kaf dağlarının aşıldığını da
Kırk haramiler ne kadar da çoğalmışlardı
Yoksa görünenler mi yalandı
Ejderhalar daha büyük
Yapılanlar daha talandı

Anne dedin, anne, anne!
Sesine ses, sedana cevap alamadın
Amca yoktu, dayı yoktu, teyze yoktu

Hatta baban bile yoktu
Annen yok, kimse yoktu ortada
Bakındın Annen yoksa kimseler yoktu
Büyüdüğünü anladın, ağlayamadın

Çocuk beni gecelerine çağırma
Senin gecelerin de güzeldi
Çocuk ağla hiçkırta hiçkırta
Ütanma duygusu ezeldi!

Çocuk beni gecelerine çağırma
Gündüzlerimizden utanıyorum
Senin gecelerin gündüzlerimizden aydınlıktı
Ben seni iyi tanıyorum
Bakışların henüz kirlenmemiş, apaktı
Hüzünlerini iyi hatırlıyorum.

Yüreğin serçe misali ürkek
Şerha şerha o küçücük yürek
Sevgiyle açılır, hasretle dürüldü
Sen karlarda kızak kaysan da
Soğuklar, ayazlar kâr etmezdi sana
Sana sevgi yünü örüldü
Sevgi giyerdin baştan aşıya.

Bozkırlarda koştun, geniş yaylalarda
Avuçlarınla içmiştin eşmelerden soğuk suları
Annenin ninnilerinden sonra duydun
Dağlarda yankılanan çoban türkülerini
Sevdalıların yanık deyişlerini
O günlerden kalmadır türkülere sevdan

Çocuk beni gecelerine çağırma
Senin gecelerin de güzeldi
Çocuk ağla hiçkırta hiçkırta
Ütanma duygusu ezeldi!

İhsan Kurt

Çocuk ve Sahil

Sahilde bir çocuk
Çocuk sahili soluyor
Kumlar üzerinde yüzükoyun
Kaçamamış insansızlıktan
Sanmayın ki oyun

Hüznümü büyütüyor biteviye
Ciğerlerin yanmasından
Bakamıyor, göremiyorum
Yaşlar gözümü örtüyor
Yüreğimin kaynamasından
İnsanlık kaldıysa utansın
Utanalım bu fotoğraftan

Bundan gayri sahiller
Yüzükoyun çocukları hatırlatacaklar
Minnacık elleriyle ve bedenleriyle
Şanki denizin dalgalarını dinliyor
İnsanlık bu fotoğrafta kendini yiyor

Ey dünya vicdanınız mı boğuldu
Yoksa sahildeki manzara insansızlığınız mı?

İhsan Kurt

Çocukluğumuzun Oyun Geceleri

Biz mehtabı bilmezdik
Ay ışığıydı gecelerimiz
Oyun alanımız harman yerleri
Gece böceklerinin fenerleri
Saplarda saklı yeşil nohutlar
En tatlı en mutlu eğlencemiz

Geceleri gökyüzünü seyreder
Yıldızları sayardık çocukça
Çiğ düşmüş yorganlara sarılır
Onların hikâyelerini düşlerdik
Bulutlar üstünde hayal ülkemiz
Gider... Gider... Giderdik

Kaf dağlarını aşar dolaşırdık
Köyler kentler fethederdik
Fatihane zanlarımızdaydı mutluluk
Gecelerimizde ay ışığı ile biz
Zenginleşirdik yıldız yıldız

İhsan Kurt

Çok Yüzlü Bir Şehir

Bir yüzü Bizans bir yüzü sarnıç
Bir yüzü şeytan bir yüzü melek
Bir adımda hilal bir adımda haç
Bizans artığı bu şehir
Entrikaları hala sahnelenir
Umurunda mı duyarlı duyarsız
Tutup kaldırdığıdır güç
Riyaya heveslenir arsız arsız

Yaşadıklarını unutamaz Haliç
Kalyonlar, çektiriler nazarındadır hala
Fetih mahzun, fatih mahzun
Bir başka libasa bürünmüş İstanbul.
Yedi tepe değil yetmiş tepedir aslında
Sadece sikkelerini mi?
Oyunlarını da içinde taşır
Hainlerini de...

El eder nazenin ve cilveli kucağı
Kalıbına sokmaya çalışır gelenleri
Nemiyle de demiyle de eritir
Değerlerle ters orantılı gökdelenleri
Minarelerine yukarıdan bakar
Şaşmayın, şaşırmayın
Akşam meleklerle gerdeğe girersiniz
Sabah şeytan çıkar

Bu şehir güzel, bu şehir özel
Geceleri süsler gerdanlarını
İki yakasında işlenen günahları
Ortasından geçen deniz temizleyemez
Yine de bir gizdir çözülemeyen
Bağlananlar nedenini bilemez

Çarşıları gerçekmiş gibi
Rezidansları bulutları deler
Hayatları sanal alemde
Hayhuyunda bir koşuşturmanın
Kopup gelmişler dört bir yandan
Taşı toprağı altın demişler
Toprağına basmışlar amma
Altına erişememişler

Tutkular bazen boğazdır
Bazen galata köprüsünde balık ekmek
İstiklalde bahar rüzgârlarını devşirmek
Eyüp'te lahuti duygular
Beyoğlu'nda cümbüştür sazdır
Bu şehrin kirli yüzünü de gösterseniz
Ne kadar da övgüler dizseniz
Azdır
Çok azdır...

İhsan Kurt

Çürüyüş

Ne çiçekler çiçek
Ne kelekler kelek
Asıl çürüyen
Toplumda temel direk

Ne sevdalar sevda
Ne aşklar aşk
Asıl gaye
Birlikte yaşamak

Kalmadı bir şeyin tadı
Kalan güzelin adı
Artık herkesin muradı
Ne olacaksa olacak

İhsan Kurt

Davet

Baharın çiçeği biz olalım gel
Maişetleri bir an unutalım
Sönen yüreklere köz olalım gel
Eleste verilen sözü turalım

Dalda kuşlar ötüyor fark edelim
Yürekler yanıyor dağ başlarında
Ömürler hazandadır çark edelim
"Sen" in, "ben" in, "o" nun savaşlarında

Keşfedelim aşkı çölde su gibi
Yetsin "boş" un peşinde gittiğimiz
Aklın sınırı var, gönülde dibi
Kim yapar bizim bize ettiğimiz

Biz yüklenelim bütün cefaları
Hiç kimseler onu bulamasınlar
Tekrar hâkim kılalım "vefa" ları
Mutluluk üstüne mutlu olsunlar

Çakılı biz alalım, dikenini biz
Dümdüz yollar hep sizlere açılınsın
Yanan biz olalım, yakılan biz
Bilin ki herkesedir davetimiz

İhsan Kurt

Değişti

Bunca bildiğimin adı değişti
Dilimde şekerin tadı değişti
Galiba umutlar mahşere kaldı
Davamıza bakan kadı değişti

Zemheride kor yağdı başımıza
Temmuzda kar yağdı kaşımıza
Göz yumuldu bunca rezaletlere
Bizi aldattılar, dedi değişti.

Değişir elbette değişenlerde
Ağlaşır elbette gülüşenlerde
Kime baki kalmış saltanatlar
Bozuk mayaların sütü değişti

İhsan Kurt

Denizden Gelen Atlar

Dün denizden gelen atları gördüm,
Yine denizden ıslaktılar.
Şahilden uzak yakamozlar içinde yaklaşan tablolar,
İçimdeki ummana dörtne daldılar.
Eyersiz, yeleleri ufukta güneşi kucaklarken
Denizdeki dalgaları yaktılar.

Bir seherin alacasında derken güne merhaba,
Dalgalar kadar apaktılar.
Belki sahiller sanılarında çok yakındı,
Koşullar iki kanat çırpımı ilerde,
Sularla oynasırken sesleri geliyordu onların,
Köpük kanatlı atlar mutlaktılar.

Denizden gelen atlar,
Köpük kanatlılar.
Şakırtıları vuruyordu kumsallara,
Sesleri çarpıyordu dik yamaçlı dağlara,
Kişnemelerinde hep su şırıltısı,
Yalnızca dalgalarlaydı onların dansı.

Gök deniz vuslatına iki mızrak boyu,
Güneşle öpüşmeye ramaktılar.
Renklerin cümbüşü gurubu yalıyordu,
Su üstünde yelkenliydi kanatlar.
Beyazlığın saflığı ancak bu kadar resmedilebilirdi,
Bu kadar duygu, bu kadar gerçektir denizden gelen atlar.

Denizden gelen atlar,
Uçarcasına rahattılar.
Kamçılar yerine dalgalar şakırdıyordu sırtlarında,
Ezelî bir türküyü söylüyordu toynakları,
İmbat ve ılık meltemler eşliğinde,
Zaferlere koşan yeleleriydi bayrakları.

Onlar denizden geldiler, denizlere koştular.
Yine bir seherde gün doğuşuyla birlikte,
Ferahlığı başışladılar görebilen gözlere,
En güzel gözlerle sahillere bakiştılar.
Yine çırpıp deniz üzerinde kanatlarını,
Dalgalarla kırılan ışıklarla kucaklaştılar.

Denizden gelen atlar,
Bezmi ezelden birer murattılar.

İhsan Kurt

Denizler

denizler ki
aynalarıdır özgürlüğün
ve uçma beratı
mavi gökyüzünün

gitmeseniz de
güneşle öpüşürken çağırır
duygular ıslanır
nemlenir kirpikleriniz
dalgasız denizlerde
vurgun yer gözleriniz

hayallere taşınır
denizden toplanır yakamozlar
umut gemisidir
kaybolur ufukta
yüreklerin başı sızlar

denizler eyvah
boğarsınız
denizler ah
yaşatırsınız

ve denizler ki
yorgun yüreklerde limanlarınız
demir atan bulunmaz
dindi mi fırtınalarınız

dalgalar
anaforlar sizde
aşığı susuz bırakırsınız
sular içinde

ne koylar vardır
denizle baş başa
yalnız yaşarlar
uğramaz gemiler
ıssız kıyılarına
bir balıkçı teknesi
selam durur sularına
denizler ki alınmaz
aşığını boğar da
aşksız duramaz

ve denizler ki
sahilleredir merhabası
ne müjdesi tükenir
ne de yası

İhsan Kurt

Devir/devran

Devir o devran ki
Dirimizin de esamisi okunmaz
Ölümünün de...
El sosyal medyada paylaşır
Biz se içimizde...

Düşünceler dilinden vurulur
Gri çağın siyah gecesinde
Tasmalarını kaptırır hayaletlerine
Dehlizlerinde uluyan köpekler
Devir o devran ki
Dönüşür hep böcekler!

Yalnızlık narindir gecenin üçünde
Kapı vurulur yürek atar
Şakıyıp gelen sevdanın hortlağı
Şırtır sesi olmayan yüzünde
Devir o devran ki
Anlam aramazlar sözünde

İhsan Kurt

Devriye

Saat sıfır iki
Kurşunlu düşüncelerle kalkıyorum
Tomson, çelik başlık
Ayaklarımda bot
Dalgın, bir noktaya bakıyorum

Ansızın çavuşun sesi:
"Hazırız komutanım! "

Ve noktadan ayrılıyorum

Şarjörler gebe ömre
Tekerlekler sıfır üçe yürüyor
Gözlerim faltaşı,
Gözlerim dört açık
Belki bir fail arıyor.

Caddelerde tek tük arabalar
Bazen bir sarhoş
Cıyak cıyak reklam ışıkları,
Taksimde aşka devriye gezenler
Ve Biz
Caddelere huzur gibi giriyoruz.

(İstanbul,Ocak-1979)

İhsan Kurt

Diye Diye

Gri bulutlar yüklü
Kara bulutlarla gürlüyorum
Yıldızlara yağıyorum çisil çisil
Yüzünü yıkıyorum Ay'ın
Daha aydınlık doğsun diye

Zifiri karanlıkları yutuyorum
Doymak bilmez oburlukla
Niçin, niye
Size kalsın ey insanlar
Bütün aydınlıklar diye

Bülbüle gül içiriyorum
Güzellikleri koklatıyorum sadece
Tahtlara konan çirkinliklerin
Ve de adaletsizliklerin
Ölümüne hüdaydayı çalıyorum

Bütün kötülüklerin cenaze marşı
Misket olmalı diyorum misket
Diyorum ama kuraklaşıyorum
İnsanlık diyarı çok tenha
Kendi çölümde kendime kalıyorum.

İhsan Kurt

Diz Çökenler

Bunlar hangi insanlar?
insanlar ki diz çökmüş
sürülerin zafer simgelerine
hakikatler çürümeye gebe
ışıklar kâr etmez genlerine...

bulvarlarda çömelmiş haysiyet
üstünlük yanılsaması hayatlar
kendi danslarını yapıyorlar
mutsuzluk müptelalarıyla yan yana
uzman olmak için acılarına
bitimsiz dönüşüme tapıyorlar...

diz çökmüş insanlık
sanal sahtelerin yeteneksizliğine
gerçeklerde kalmamış varlık
varoluşlarıyla anlaşmazlar sürüsü
hep başkalarına karşı sahtelikleri
aslında kendilerine karşı düşmanlık
kör sloganların peşinde...

İhsan Kurt

Dolara Gazel

Dolmak varlıkta yokluğundur boşlukta dolar
Dolup doldurup sinsice sunulandır dolar

Aranan marifet bil ki şimdilerde dolar
Satabilmek değerleri bir yerlerde dolar

Yağmurlar yağar, sıcaklık ıslanır göl dolar
Artık sevgililere sunulacak gül dolar

Sakin limanlara kirli fırtınalar dolar
Karaya vurur, yazımızı karalar dolar

KDV'sizdir zalim, sahipler ağlar ağlar dolar
İzinsiz sürüler ki toprağımıza dolar

Ceplere hepten gider, Halepten gider dolar
Beylerce ısmarlanır, Nevyork'tan gelir dolar

İnsana hüzn-ü umumiyi unutmak yular
Varsa ki vicdanına sunulur bir bir dolar

Çırpınışın çarmıhlarında bir ülke ağlar
Gözyaşlarına da engel çıkarılır, dolar

İhsan Kurt

Dost Biz

Dost biz
Bulunmamış sevgililer aşığıyız
Dost
Kimimiz buğday tenli, kimimiz esmer
Kimimiz karayağız
Dost biz
Biz ancak bizde varız

Dost biz
Bizde lügatler dizi dizi
Her kelime bizde var
Her kelime biziz
Ama biz kelimelersiziz

Dost biz
Açılmamış kitaplar sayfası
Okunmamış karayazıyız
Susmayan yürekte sevda
Çarpan yürekte sızıyız
Kelimeler anlatamaz bizi
Biz kelimelersiz maziyiz

Dost biz
Her elde kirlenmeyen asa
Her yere kurulmayan masayız
Masayız ki
Ayaksız cisimsiz
Dost biz dost kimliğindeyiz
Başka yerlerde isimsiz
Resimsiz

Dost biz
Ele alınmamış mızrap
Seslendirilmemiş güfteler sesiyiz
Biz oku atılmamış yay
Sevdalısı girmemiş saray
Ki salınarak gezeni yok
Biz hanümansız bir serseri
Öyle bir bedeniz ki
Bulunmaz ne kan, ne kemik
Ne de deri

Dost biz
Ney'e üflenen nefes
Nefes ki beden cana kafes
Cân
Çırpınan canız
Dost biz
Ney'de inleyen ses

Dost
Akıla danışan akıl biz

Akılı aşan akıl yine biziz
Dost akıl göçkün
Akıl başta
Nöbetlerdeyiz başka başka
Vakti kuşanmaktayız beş vakit
Vakit ki dur-durak bilmez
Dost
Ki biz neyiz, kimiz

O menzile silahsız gidilmez

İhsan Kurt

Dörtlük

Avuçlarıma koy bakışlarını
El açıp avuçlarıma bakayım
Avuçlarımı Allah'a kaldırıp
Bakışlarınla birlik yakarayım.

(Nisan, 1976)

İhsan Kurt

Duyguların Yenikliği

Sevdalara tel çekiyor gözlerin
Gönüllere gül ekiyor gözlerin
Kapı aralamazdım gayri amma
Tâ onsekizinden vurdu sözlerin

Bakışların sanki bir mahur beste
Kulakların sevda arayan seste
Sen ki onsekizini yaşatırsın.
Benim gibi nice kırklık nefeste

Bırak, dur döndürme beni geriye
Artık sorma, niçin, sebep ne diye
Gayri gazel döken gönül bağında
Tomurcuk bulmak mümkün mü sevgiye

Gamlı hazanı ben dinleyim, sen değil
Bu yaşlar oynamak için fon değil
Seslendir ki İtrî'de kaybolalım
Duyguların yenikliği son değil.
(17 Mayıs 1993)

İhsan Kurt

Duyuların İhaneti

Değerler talanlarından
Güller di ezilenler
Güller di ve dikenlerdi
Ezilenlerin viranlarından
Çıkıp da gelişin
Teknolojikleşen duyguların
Kapısını aralıyor mu hâlâ
Açabiliyor musun kapısını hayallerin?

Gökyüzünü astılar
Uç-beş buluta inat
Astılar maviliklerini
Kestiler dileklerini
Dili hançerli ellerin
Ederken hayallerine hücum
Alabiliyor musun gönlünü güllerin?

Görünenler aysbergin üstü
Anlatılabilenler yüzdesi
Gözler gerçeği görmeme ihanetinde
Bütün duyular buna ortak
Yeni bir film hazırlanıyor
Dünya film setinde
Görebiliyor musun hangi sınırdaki veballerin?

İhsan Kurt

Dünya

Hangi hayat dönme dolap
Kimdir artı-eksi bugün
Eriyor insan içinde
Akıp giden sonsuzluğun

Güneş kara, gece parlak
Dünyada günler yuvarlak
Yağmur dalların üstünden
Uçar yerlere bakarak

Zaman gün içinde aksak
Ziyana ışık gözleri
Geriler unutulmuştur
Kalacak sanki ebedî

Bahara kar ismarlandı
Uygar dünyalıya atom
Velhasıl anlaşılmağı
Her şey yine de monoton

İhsan Kurt

Dünya Telaşı

Denmiştir ki, biz yolcularız, bu dünya bir han
Aşka acı karıştı her şey yine toz-duman
Kendine hücum eder göçebe duygularım
Sevdalar sefili gözlerde bakışlar viran

Nedir bu dünya zevki, bu koşuş, bu heyecan
Gayri ruhtan da boşanıyor oluk oluk kan
Ömür asır da olsa hep telaşı yaşarız
Hiç bilinmez mi ki, bu gövdeye konuk, bu can

İhsan Kurt

Düş Gemilerinin Yolcuları

Biz yetişkinlerin yaramazları
Sevimliliğin haylazları
Bir düş gemisinde gezerler
Çocukluğumuz, çocuklar
Ki ellerinde oyuncaklar
Bebekler, hayvanlar, trenler
Kalkmaya hazır yanlarında uçaklar

Bazen tedirgin bakışlar
Aklı mat eden konuşmalar
Onlar dünyanın parçası değil
Dünyalar onlardan kopmuşlar
Mutluluğa götürür onları
Kuralı kendilerinin koyduğu yarışmalar

Düş gemilerini almayın
Çocukların ellerinden
Onları kendi mevsimleri büyütsün
Kirlitemeyin gemilerini
Düşlerini bozmayın maskeli gerçeklerinizle
Elbet zamanı gelecek demir almanın
Bırakın yaşasınlar çocukluk demini
Ne olur anlayın,
Anlamaya çalışın düş gemilerini.

(Ekim, 2001)

İhsan Kurt

En Büyük

Farzet ki kardeşim
Büyük şairsin
Büyük yazar
Ya da büyük iş adamı
Büyük politikacı
N'olacak
Var mı O'ndan büyük kurtarıcı

Bir olabilsen
Bir bilebilsen
Payına "en büyük" düşmüş
Zaman kurulurken
İhtiyaç mı var başka sıfatlara
En büyük "insan" olabilmek duruken

İhsan Kurt

Eski Zaman Sokakları

Gül yangınlarında
Bir martının feryadı
Gönül yorgunluklarında
Denizden gelen poyraz
Ağlamaklı mı ağlamaklı

İzlerini bırakır gözlerime
Zamanın yakamozları
Eski zaman sokaklarında
Bir yürüyüşdür benimkisi
Sırrı adımlarımda saklı...

Bozacısı balıkçısı hayatın işareti
Sesleri zamanı vurur
Yaşanan haykırılır açıkçası
Eski zaman sokaklarında
Gülkurusu sevdalar durur
Umutlar boyalı kapılarda
Kaçamak bakışlar yaşmaklı...
Eski zaman sokaklarında
Anılardan isimler saklı

İhsan Kurt

Ey Sen Kimsin?

Şimdi gözlere açan güller varken
Bahara hazin duruş yakışmıyor
Taşta çekirdek yeniden yaşarken
Senden doğan güneş asla aşmıyor

Senden doğan güneş asla aşmıyor
Zamanlar mı durdu, duran sen misin?
Gözlerin bahar, hazan yakışmıyor
Başka âlemlerden, Cennetten misin?

Başka âlemlerden, Cennetten misin?
Billur sesin maveradan geliyor
Dilimde kelime tükendi kimsin
Cân ya da melek diyesim geliyor

Cân ya da melek diyesim geliyor
Kalemimde kelime sultanları
Bir bir duygularıma diziliyor
Şiirin hanları ve hakanları

Şiirin hanları ve hakanları
Bulamıyor sana burdan bir isim
Bende kalan yangın dumanları
Çağırıyor yürekten, ey sen kimsin ?

İhsan Kurt

Fedakar Öğretmen

Şabırın âbidesi, çilenin yoldaşı
Âtinin mayası, mazinin sırdaşı
Cehaletin düşmanı, ilmin adaşı
Fedakâr, cefakâr, vefakâr öğretmen.

Sen sensen, senden doğar ruhlara güneş
Sen sen değilsen, bütün yer olur ateş
Sevginin, sulhün elinden tutan kardeş
Fedakâr, cefakâr, vefakâr öğretmen.

Tomurcuklara sevgi gerek gül açsın
Yeni nesile ilgi gerek dil açsın
Taze köklere su ver, dallar al açsın
Fedakâr, cefakâr, vefakâr öğretmen.

Cahil karanlık, bin inkar sana karşı
Sana inat ızdırapların yarışı
Sanki bir tel örgü dertlerin sarışı
Fedakâr, cefakâr, vefakâr öğretmen.

Bir gün değil, binlerce gün senin olsun
İlmi ve imanı yayan elin olsun
Bizi bizlere tanıtan dilin olsun
Fedakâr, cefakâr, vefakâr öğretmen.

Bir meslek aşkıdır yüreğinde yanan
Senin damarlarında yükseltecek kan
Tarihime ışık, milletime derman
Fedakâr, cefakâr, vefakâr öğretmen.

(Aralık, 1987)

İhsan Kurt

Garip Şiir

Gerçeği gerçeklerle açıklamak
Bir aydınlığa güneş olur
Parçalara zaman kopar
Kaçırır sevgilileri keşişler
Erimek derin ahlarda kendini bulur.

Bazen inanmışlığın boynu dar ağacında
Kurtaran gerçekler çekilince ayaklarından
Boynu halatlarda kalır riyâsız sevgilerin
Yüreğinden kan boşanır
Gerçekleri çekenin üstüne
Ve asılır bir levha göğsüne
Riyâ anayasasının maddesince
Riyâkarlığa ihanet etti diye

Aldanmak dört ayaklı bir masa
Oturdukça kurulur önüne
Gözlerinin gördüğü hep yağlı halatlarsa da
Yapamazsın, aldanırsın dört ayaklı masaya

Seni sevmezler,
Giremezsin gözlerine
Ayaklarına zincir attıkları yetmez
Duygularına uzanırlar pis ellerle
Bilmem ne A, E peşinde dolaşır Türkiye'de

İhsan Kurt

Gece ve Bulutlar

geceyi sardım hayallerime
yalnızlığıma yorgan yaptım sensizliği
bir sokak lambasının altında gölgemi çağırıp
ceplerine doldurdum sessizliği...

bulutlar ağın bulutlar
kulak kabarttınız kentler üstüne
insanların insanlığına bakıp
ağlayan bulutlar
dert eklediniz eksilenler üstüne
acıları yeşerttiniz yüreklerde
ne kadar da arattınız kimsesizliği...

İhsan Kurt

Gecenin Koynunda

Hayâl âleminde koyu gölgeler
Bütün kulaklara Aydan ses uzar
Göz akında masallardaki cinler
Beyinlerde canlanan devler azar.

Çelimsiz ürperti büyür de büyür
İlkçağ müziği kurbağa sesleri
Gün uyur, Aydede neler düşünür
Sallar insanı gece nefesleri

(Haziran, 1974)

İhsan Kurt

Geç Kalış

Maziyi anmakta geç kalmışsın
Geç kalmakla aldanmışsın
Yeni baştan dönsen delişmen çağına
Dönecek güçte kalmamışsın.

İhsan Kurt

Gel de Çöz

Sessizim,
Yalnızım.
Bağırıyorum,
Kalabalığım.

Öldürdüm,
Aftayım.
On günlük,
Haftayım.

Tarihim,
Rakamsız.
Kelimeyim,
Anlamsız.

Günüm,
Işıksız.
Kalabalıktayım,
Yalnız.

Sevda,
Huyum.
Ben,
Buyum.

Gülüm,
Kokusuz.
Ölüm,
Sorgusuz.

İhsan Kurt

Geldiğiniz Gibi Gidemeyeceksiniz!

Biliyorum...
Geldiğiniz gibi gidemeyeceksiniz!
Çağın çok kollu ahtapotları,
Meteor yüreklerle bir bir düşüp,
Sürüleriniz azalacak.
Geldiğinizden eksik döneceksiniz,
Dönebilerseniz!
Biliyorum Bağdat'ı rehin aldınız,
Çektiniz Kerkük ve Musul'u peşkeş.
Ama yürekler, ama dilekler...
Hepinizi tek tek görecekler.
Devirecekler,

Bilebilerseniz.

Biliyorum...
Atlantik ötesinin yamyam uşakları!
Kızılderili yiyiciler,
Barış ve medeniyet niyetiniz!
Namluların ucunda dağıttığınız,
Savaş uçaklarından attığınız.

Biliyorum...
Buş karanlığında gözleriniz.
Hem de iki katlı,
Emperyalizme kefarete ödeyeceksiniz.
Papuç giyemeyecek bebeklerin resmini,
Sevebilecek misiniz?

Biliyorum...
İflas eden düşlere kurşun işler mi?
Düşleriniz de Nevyork'a dönemeyecek.
Ateşler yalarken masum çocuk gözlerini.

Biliyorum...
Kap-it-al-izm'in kuyruk yalayıcıları,
Elbet bir gün yalnız bitecek,
Biteceksiniz...
Geldiğiniz gibi dönemeyecek,
Tükenerek döneceksiniz.
Dönebilerseniz!

Geldiğiniz gibi gidemeyeceksiniz.
Geldiğiniz gibi dönemeyeceksiniz!

İhsan Kurt

Gelecek İnsanlar

Herkes kendi yaşıyor zanneder
Ben eller yaşıyor zannederim
Oysa ki yaşayan ne ben
Ne de onlar
Gerçek yaşayacak olan
Gelecek insanlar

İhsan Kurt

Gelin Bahçeler Kuralım

Gül bahçeleri tarumar
Bir öfkenin kırbacında
Gelin bahçeler kuralım
Şu dağların yamacında

Yasak meyvesi olmayan
O bahçeler ki yemyeşil
Hiçbir mevsimde solmayan
Lale, menekşe, çiğdem ve gül

Çağlar yeniden adlandırılınsın
Bütün taşlardan arındırılınsın
Ve de mağaralardan
Verilsin her birine bir çiçek adı
Lale devrinden sonra
Menekşe, şebboy, çiğdem devirleri
Başlasın yeniden gül devri
Yeniden kurulsun bahçeler
Tarumar edilen yerlerden
Ötüşmeye başlasın serçeler

Bir ıtır, bir hanımeli, bir lale dik
Rayihalar sarsın duygularımızı
Sarsın bakışları renkler cümbüşü
Çiçeklerin yarışında olsun gönlümüz
Boy boy sarmaşıkların sarışında
Yürüsün ardı sıra çağlar gülün
Gül Devri başlasın yeniden
Gelin bahçeler kuralım
O'nun gül kokulu terinden
Gülücüklerle açan gülünden

Güller hizaya dizilsin birer birer
Hüzünler dahi gül kurusu olsun
Yasemin, zambak, nilüfer
Tarihten bu yana sıraya dizilsin
Kadir kıymet bilenler
Ve bütün sevgiler sevgililer
Gül den ve gönülden bahçeler
Yeni baştan kurulsun
Gül Devri başlasın yeniden
Gelin bahçeler kuralım
O'nun terinden, gülünden

Gül bahçeleri tarumar
Bir öfkenin kırbacında
Gelin bahçeler kuralım
Şu gönüller burcunda

İhsan Kurt

Geride Kalanlar

unutulmuş uzun havalar vardı
şiiirlere türkü yaktım imgelerinden
ucu yanık mektup mesajlardı
umumi hüznlerdi muhabbetlerde kalan
o neydi, ne destansı sevdalardı...

bir ışık huzmesi arandı
umut aydınlığı beklenenlerde
tekmil duygular gerildi
mızrabı kalbimize vurduk
boğaza dayananlar bilenende...
bilesizlik çukura çakti hepimizi
yine kara baht kaldı
yine kara talih
kahpe feleğe yükledik yine
hep ağır geldi aklın yolu
geride yıkım geride çürüme
geride akılsızlık kaldı yine

İhsan Kurt

Gidiyorum

Gitmek istiyorum
İsteyen hoşça,
İsteyen dostça kalsın
Gidiyorum...

Ayarsız saatlerin
Takvimsiz günlerinden.
Beklentisinden umutların,
Planların dünlerinden.
Bugünden, bu zamandan
Sığınyorum içime
Moda olan çok yüzlülükten
Dert yüzlülükten
Mert yüzlülüğe gidiyorum...

Gidiyorum
Hayran olunandan
Hayran kalınandan
Yürümeyip salınandan.
İster yaban fıncığı toplayın
İster Ay'ı köpürtün
Cafcaflı kelimem edemiyorum
Sizleri şehvetinizle baş başa bıraktım
Yolunuz yolum değil
Siz ben değilsiniz
Ben siz değilim
Biliyorum
Gidiyorum...

Gidebilsem,
Gitmek istiyorum
İsteyen hoşça,
İsteyen dostça kalsın
Hoşluğu ve dostluğu tanımayanlar
Hepinizden uzağım artık,
Gidiyorum...

İhsan Kurt

Gitme Baba

Babaları şehit olan çocukların feryatlarıdır

Babamı nereye götürüyorlar?
Tabutunda Albayrak niye?
Dönmeyecek mi bir daha
Beni "melek yavrum" diye sevmeyecek mi?
Güzel gözleriyle gülmeyecek mi?

Gitme baba!
Ben daha büyümedim
Seninle elele yürümedim
Gitme baba!

Üstünde Albayrak
Ve fotoğrafını öpüyorum
Ama gece soğuk
Ben sensiz donuyorum
Gitme üşürsün!
Bana oyuncaklarımı kim alacak
Gitme baba!
Büyümem yarım kalacak

Gitme... Gitme!
Ben sensiz neyerim
Daha çok küçüğüm baba
Arkadaşlarım babalarıyla okula gelirken
Ben arkadaşlarıma ne derim!

Hani beni seviyordun
Bir ben vardım bir de yurdun
Demek ki onu daha çok seviyormuşsun
Gitme baba, gitme n'olursun!
Rica etsem
Bu gece rüyalarımda olur musun?

İhsan Kurt

Global Anafolar

Temmuz ayazlarında dolaşmakta akkorlar
Ki yalnız onlar, ki bulanık, ki paramparça
Ötelerde, berilerde ve de gerilerde
Akıl artı vicdan karışmış anafolar
Şu fırça med-ceziri donduracak tabloda
Hangi vicdan secdeye varacak son anda
Sorular ki akılları asmış bir mezbaha
Ahlâk, namus çarmıha gerilmiş bu hayatta
Son, oksijen tüpüyle yaşatılıyor mu ne?

Secde ötelerinde şu global anafor hücumları
Koşulacak, korunulacak sancak insanın taşrasında
Maveraî serinliklerle sıkıntıları bu kovmakta
İnsanlığı huzura davet barışın eş anlamlısında

Eğlencenin adı barlarda Keops ve Kefren
Putçuluğun sembolleri çağa taşınıyor
Taşınıyor Musa'yı suya atacak eller
Eller ki hepside teknolojik ahtapotlar
Rahmet kaynağını kirletme yarışındalar
Yarış ki dünlerin devamı bugüne doğru
Çefasını beklemekte sefa sunan iblis
İd'e davet Freud'den çok önce çıkarıldı
Halâ insanın ruhundan kovulamadı sis

Secde ötelerinde şu global anafor hücumları
Koşulacak, korunulacak sancak insanın taşrasında
Maveraî serinliklerle sıkıntıları bu kovmakta
İnsanlığı huzura davet barışın eş anlamlısında

İhsan Kurt

Göç

kuşlar kanatlanır
akıllar uçar
insanlık çaresiz
insan ki naçar

uçan akıllardan
rahatsız bulutlar
düşünen beyinlerden
rahatsız angutlar

derken uçtu uçamadı
lisan ağır aksak
hayallerin vergisi var
beylerin varlık sergisi

mal uçar mülk uçar
avucunu üflesene
anlasana artık
her şey bir gün göçer

İhsan Kurt

Göçebe Duygularım

Gurbet göçebe bende bedende
Kalemim göçebe kâğıtlarda
Ekran tuşlarında sakladıklarım, duyduklarım
Alır başını gider bazen sessiz ağıtlarda
Ben bile yakalayamam koşuşlarını kelimelerin
Yakışlarını da boş kucaklarla söylenen ninnilerin
Işık hızıyla gelir de geçer
Gelir lâkin deler de geçer bilinen
Gerçeklerden sanal ötelere bakışlarını
Yüreği ezendir bulduklarım kimsesizliklerde
Mahsur mekânlarda gördüklerim
Sellerdir içime akar sessizlik
Yıllardır hangi sesin bekleyişi

Ben göçebeyim sılada isem
Sıla bedende gurbet derdinde
Duygular yollardan hiç dönmez
Hep seyyahtır yollarda yolsuz
Sevgim sabahın seher vakti sarmalayışıdır
Domur domur çiğ güllerde terü taze
Güneş huzmelerinde ebemkuşağı
Seherlerde dua arayışıdır huşuyla
Kirlenmemiş ellerin açıldığı
Kirlenmemiş dillerle seslendirilen şafağı
Vuslatın olmadan da kavrayışıdır
Sıladaki gurbetten kaçıldığı
Kaçıldığı ve de koşulduğu

Bazen göçebe güzeller peşinde
Güzel Aslı'ysa göçebedir Kerem
Eski bir alışkanlık dert yanarım dağlara
Her bir kovuğa acı saçar çile ekerim
Hamken olmak, çiğken pişmektir kaderim
Asasız ve çariksiz dağ yollarından yürümek
Yürümek bir sevdanın peşinde lavlara inat
Yürüebilmek göçebe duygulara en güzel kanat
İçime doğan her şafakta göç eylemek
Göçebe duygularımda müjdeli bir murat

İhsan Kurt

Gölgeler

Gölgeler! Gölgeler!
Ağırlık ediyorsunuz
Basmayın ayaklarınızı adalet terazisine
Aslınız nerede
Asılsız nere gidiyorsunuz?

Ayaksız ve başsız nasıl yürüyorsunuz?

Gölgeler! Gölgeler!
Varlığınız ışıkla
Yokluğunuz karanlıkla
Oyunlarınız hızla değişse de
Hep karanlığı taşırsınız

Hala neden aydınlığa karşısınız?

İhsan Kurt

Gölgeli Aydınlık

Şarkılar yalan söyler,
Aşık sözü değil mi ki
Güvenilmez zamana,
Kahpedir zaman
Kırk parçaya böler de anlık hayatı
Bir ömürde bir kelime yazaman

Hep güneşli günler hayâl etmek
Hayali sükûta uğratırmış
Biliyordum bir de yaşadım
Hayatta bütün aydınlık değil,
Gölgeli aydınlık varmış.

Şu üç-beş günlük dünyada
Güneş sat, gölge al
Gölge al, güneş ver
Nasılsa bir gün
Elinden gidecekler.

Gölgeli aydınlık,
Ah ! Gölgeli aydınlık
Beni ne zaman terk edecek
Bu zifiri karanlık.

İhsan Kurt

Gözler Yağmurlara Yardıma Gelir

Bir bâd-ı saba onsekizlerden
Meltemler denizlerin iyodunu getirir
Pür telaş tepelerden güneş batarken
Ufuklarda renkleri esir eden kızılık
Anlık ihtişamın gururuyla yükselir
Yağmurlar boğulurken denizlerde
Gözler yağmurlara yardıma gelir.

Bir azık çıkınında son lezzetin tadı
Hayalleri ekşitir çağla hatıralar
Sandallar ve deniz hep kartpostallardadır
Roman ve filmlerdedir duyulanların sızısı
Kekik kokuları gerçektir, gerçektendir
Seydaların yokluğunda yitikleri bilir
Yağmurlar gözlere yardıma gelir.

Yok oluşlar hep bir bir başlar
Sarıya beyaza çalar benizler
Ne kadar beklenilse de beyhudedir
Çareler uğramaz artık duraklara
Yeni baştan yaşandıkça pişmanlıklar
Deniz, yağmur ve gözlerde suçlu aranır
Yakılır mektuplar, yırtılır fotoğraflar.

Bir yanda karlar yağar ağaçlara
Öte yanda çiçekler güler dallardan
Güneş ve deniz birbirini kovalar
Rüzgârların kucağında yine iyot kokuları
Kentlerin neon ışıklı ıslaklığında
Uçmuştur onsekizlerden sevda yelleri
Ne gözler görür, ne yağmurlar kalır.

Yağmurlar gözlere yardıma gelir...

İhsan Kurt

Gözlerin

Gözlerin siyahını gecelerden mi aldı?
Yoksa geceler mi gözlerinden çaldı?

Sana mı tapuladı varlık mülkünün sultanı
Tapunun mührü sende mi, bakışlarında mı;

(Nisan- 1988)

İhsan Kurt

Gül Devşiren Şair

Kelimeler devşiririm şiirlerime
Ürpertiler toplayacak ıssız dağ kovuklarından
Kelimele ki tablolar çizecek
Rengi renk olacak ışığı ışık
Duyguları terü taze koparılmışcasına daldan
Işık ki gülecek, kelimeler ki ağlayacak
Duygular kelimelerde renklere bürünecek
Şiir ki kelimelere renk veren ışıklardan yürüyecek

Kelimeler devşiririm şiirime has kelimeler
Patika yollardan hormonsuz kır çiçekleri
Ve dağ başlarının maskesiz yalnızlıklarını
Hazlarım diye toplarım mutluluk çıkınında
Çocukluğuma döner kovalarım kelebekleri
Dindiririm yorgunluğumu bir çeşme başında
Ahlat ağaçlarıdır mekanım mutluluğa yürüyen
Mutluluğa koştuğum dağ başlarında

Beni devşiririm hep seni devşiririm
Dikenlere uzanır gülü devşiririm
Bende birikirim seni hayâl ettikçe
Kurumuş ekmekle dolu azık çıkınlarını düşünürüm
Azık çıkınları ki yavan ama tatlı
Yüreğini koymuştur koyan içine sevgisini
Yüreğini koymuştur anam
Maveradan hazlar ki hep salâvatlı

Ben ki gül devşiren şair
Köklerine su gitmeyen dalı düşünürüm
Taşları dövdükçe gözleri okşayan çağlayanlar
Rahatlatamaz yangınlarımın acısını
Bu halimle düşsem bir vahanın ortasına
Izdırabıma dayanamayacak çölü düşünürüm
Hattâ duyar gibiyim sancısını.

İhsan Kurt

Gül Sun

Allah için Bismillah de, gönüllere gül sun
Allah için Muhammed de, bülbüllere gül sun
Gül sun ki ağlayan tüm yürekler güle dönsün,
Gülü gül ile hoş tut, cümle güllere gül sun.

Sana diken verseler de sen onlara gül sun
Yoluna taş döşeyenlerin yoluna gül sun
Her kim ki bin türlü süflî kokuyla gelse de,
Çölünde kokusuz kalmış gönüllere gül sun.

Seraplar görmeden zezem içenlere gül sun
Gün gelip kefen bezini biçenlere gül sun
O'nun aşkıyla sevgi toprağında toplanan,
Çiçek bahçesindeki tüm çiçeklere gül sun.

Bir öfkenin girdabında gelenlere gül sun
Seni seninle çok iyi bilenlere gül sun
Gül rayıhası sarsın bakışını sözünü,
Dualarına katarak, ölenlere gül sun.

İhsan Kurt

Gül Şafağı

Güldür ki gözlere açar
Sezdiğinde ürkek bakışları seferinde
Baharın albenisi hüznün menevşesine yerleşir
Yaşanmamış yıllar hazanıdır baharın
Gönlün kuytu yerlerinde
Talanlardan kalan gül ezikliği depresir
Viran olmaya direnmiş gül bağında
Bahar şafağı çiçeklerinde yitklik
Boğacak bir gül şafağında

Açamayan çiçekler geciken cemreleri garipser
Sevgisiz ellerde gül dikene döner
Gül yaşmağını açmaz boynu bükük
Baharın hayallerinde sarı çiğdem ser
Teslimiyeti erteleyen ürkek çiçekler
Kan rengi şebnem kırık dökük
Küskün bahar yeşiline bütün renkler
Ağacak bir gül şafağında

Bir kutlu seherin müjdesinde
Gülşafağı telaşında güldü çiçekler
Kokularını yitiren bahar cemresinde
Yazından baş alınan erguvanlar sesinde
Açtı gülün yaşmağını tekbirler
Bir kere daha anlaşıldı ki
Sevdasız gül dikene döner
Yağacak bir gül şafağında

Sevda varsa güldür baharda hazan
Erguvan yangını çiçek yağmurlarında
Güldür titreyen ve üşüyen
Gönlümün gül kurusu akşamlarında
Tekmil hizaya geçti bütün çiçekler
Sökün etti mahcup duyguları baharın
Gün yüzlü şiirin sultanını bekleyecekler
Doğacak bir gül şafağında

İhsan Kurt

Gül Yangınları

El konulmuş sevgiler, sevgiliye sitemkâr
Kırılmış bir yüreğin tamburunda gezinir.
Duyulanlar acı, çalınan ise nevâkâr
Savrulan küller, gül yangınlarında bilinir.

Gözyaşı dökülmüş hüzün canlanır sesimde..

Bir poyrazın taraklarında saçlar çözülür,
Kirpiklere cemre düşer beşinci mevsimde.
O ne aştır, yangındır ki sinsice süzülür
Sırların beni ifşâ ettiği hevesimde.

Mahcupluğun burcunda gül avlayan bulunmaz..

Çağlayanlar soluğudur, yüreğimden gelir.
Kışların hazanına yaprak bile bulunmaz.
Ne zaman kapı çalınacak, kim bilebilir?
Çareyi gül yangınları yer, çare bulunmaz.

Güllerin kül ettiği hazan bahçelerinde..

İhsan Kurt

Güller Selamını Salmamış

Bahar gelmiş dağlarına yurdumun
Görecek göz, bilecek öz kalmamış
Dert eklenir dert üstüne derdimin
Söylenen sözler ham, gönül olmamış

Bir inkâr salına zorlanıyoruz
Tutsak fikirlerle horlanıyoruz
Boşa kızıp boşa darlanıyoruz
Güller selamını henüz salmamış

Sazlık talan, sazlar talan, söz talan
Güveler dadanmış köke, öz talan
Bebeğin beşigindeki bez talan
Çekilen çileler daha dolmamış

İhsan Kurt

Günaydın

Günaydın!

Ülkemin güzel insanları

Börtü böcekler

Kuşlar ağaçlar çiçekler

Size de günaydın

Havaya suya toprağa düşen hayat

Yaşama sevdası sanat

İnsan, ey insanlık

Vefa dostluk sadakat

Hepinize günaydın!

İhsan Kurt

Güzel Günler

Güzel günler düşün bize
Güneşli aydınlık günler
Arsalar, yalılar, yağcılar size
Sizin olsun gücünüze tapanlar

Güzel insanlar gülsün yüzümüze
Umut versinler yüreğimize
Sizin olsun kanallar, lağımlar
Hasretiz paklığa, temize
Çirkinlikler, kirlilikler nemize
Ey gözleri ışık dolu insanlar
Güzel günler düşün size

Hayatınızı güzel günler bölüşsün

İhsan Kurt

Habersiziz

Gülşenini tarumar etti bülbül
Yine de bana hiç gülmedin ey gül

Guruba karşı hep bahçelersiziz
Biz bahçelerden de habersiziz

İhsan Kurt

Hadi Git!

Hadi git
İste biraz adalet
Koysunlar sayılara kitaplara
Biraz özgürlük biraz müsavat
Al getir beylerden babalardan
Fazla gitmesin fakire iyi tart
Kantarın ucu elinizde
Sizler büyük baylar
Hak ettiniz büyük payları
Hattâ yılın oniki ayını siz yaşayın
Üleştirirsiniz kalırsa artık ayları

Hadi git
Gitmelerimize engel olmak için
İste biraz soy biraz kovboy
Sakın ola eşit olmasın
Hepsi ayrı renk hepsi ayrı boy
Birazı da Kızılderili yemiş olsun
Çıka gelsinler Ankara'ya
Çare bulsunlar bizdeki yaraya!
Yöneltmenin zevkini yaşasınlar
Gördükçe Pazar artıkları toplayanları
Geçirsinler doya doya

Hadi git
Washington kafalı
Yurdumu Washington'dan seyret
Sakarya cadesi Newyork, Taksim Teksas!
Sürünge davranışlara kim bakar
Böyle yaşamalara kim hassas
Kim özenir bu aşklara meşklere
Dışı seni içi beni yakar
Yakan ellerde ateş var

Hadi git
Hadi git
Bizde tükenmeden metanet
Ya sen ol ya son
Ya hancı ol ya yol
Ne olursan ol
Yönünü belirle gayrı
Yolunu belirle gayrı

Aslında kal!
Gitme, kendine gel!

İhsan Kurt

Hangi Bahar Gül Açtı Senin İçin

Hangi bahar gül açtı senin için
Hangi bulut ağladı için için
Hep islandın duygular sağnağında
Sırlıslık oldun, hep kimin için

Hangi hor gözler talan etti seni
Hangi vefasız viran etti seni
Ayrılıktan şikâyet eden neydin
Hangi ateşler duman etti seni

Hangi köprü çöktü niyet ettin de
Hangi kapılar kapandı gittin de
Gönlünü açtın da sonuna kadar
Gelen olmadı mı, davet ettin de

Hangi gönlün yandı, neye susadın
Hangi yola yürümekti maksadın
Bir güldün, güle yazdın, gül ektin de
Sonunda diken mi oldu hasadın

Hangi dağlar düze döndü kızdın da
Hangi bağlar üzüm verdi yazdın da
Hangi neyzen kıymetini bilmedi
Sazlık içinde en iyi sazydın da

İhsan Kurt

Harelenen Hayat

Ne acı fırtına ne de poyraz
Dağıtan, üşüten değildiler
Günler dolusu dertler
Damarlara yol alan çektiriler
Sandılar daldık ummana
Zamanın duruşunda harelendiler

Hayat hep acıyla öpüştü
Suda bakışlardı dalgalar
Hep taşlara, taşlara çarpan
Uyku gülümsemesindeki çocuklar
Gerçeği rüyalarında ağlar

Yorgunluklar yaslandı göğüslere
Ki bulabilenler biraz ferahladılar
Esneyen bir taşa yaslananlar
Kaldılar harelenen hayatlarında
Uyandıklarında aldandılar
Aldanışı da hayâl sandılar

Neler geçti içimden ve içinden
Biz nelerin geçtik içinden
Dalgalar davetsiz gelendi
Yaşamak soğan ve ekmek
Yaşamak zamana direnmekdi
Bir kûfî yazıda yazgımız harelendi

Kısaca asıl dert
Bâsû badel mevt
İmanında dalgalarda da kalabilmek
Kalabilenler bildi ve anladı ki;
Zaman her ölümdede parelendi
Hayat her doğumda harelendi

İhsan Kurt

Hasretinle

Gözümüz görür oldu hasretinle
Sözümüz yürür oldu hasretinle
Sevdaları hasretlerde sevdik de
Gönlümüz sürûr oldu hasretinle

Sevdaları ürettik hasretinle
Dikenleri gül ettik hasretinle
Gönülden gönüle köprü kurduk da
Gönülleri yol ettik hasretinle

Doyumsuzduk, doyduk hasretinle
Bir'de binleri saydık hasretinle
Umutlar aradık olur olmazda
Eskimeyeni bulduk hasretinle

Bu ne biçim sevda, nasıl ayrılık
Sevdik ağladık, güldük hasretinle
Kesrette boğulduk, yandık yakıldık
Vahdette olduk, bildik hasretinle

Hasret halimizdir, hasret mayamız
Hasrette olmaktır asıl sızamız
Sıladan uzakta kalsak da gurbette
Hasretle tutuşmak büyük davâmız.

(Ekim,2001)

İhsan Kurt

Hayatadır Seferimiz

Sözcüklerle söyler
Kelimelerle kelimeler ederiz
Hitabımız anlayanlara
Anlayışlarla derdimiz

Olmanın yolunu açmak
Bulmaya doğru dümenimiz
Yazmak ve de okumak
Özgürlüktür hedefimiz

Kelimeleri severiz
Cümle cümleleri
Duyarız yaşarız
Hayatadır seferimiz

İhsan Kurt

Hayatlar Düşer

Hayatlar düşer hangi mekânlardan
Hayatların üstüne doğar
Seher ikliminde sabaha kalan yıldızlarla
Sevinçlerin ve kederlerin ipekleri taranır
Ve buğu dolu bir kapıdır açılan

Anılar yükselir papatya burçlarında
Sevgiler yapraklarında bir bir aranır
Sarıp sarmalayan buluğa ermiş zamanlardır
Ki bana kucaklarını açarlar
Bana, ömrüme ve ömürlere
Hüzün kanatlarını kavuşturur ruhun üstüne
Ruhun üstüne örtülen anılardır

Bilinmezliklerin soluğudur hislerin en uzağı
Güneş batan bahçelerin lacivert kokusu üryan
Ya yaklaştıkça, hep kaçır yakınlaştıkça
Geceleri menekşe doğurur belki de
Ya da şelalelerde hep çiçek açar zaman
Zamanın karnında aklaştıkça kurgulanan
O gün dağlar koşar sana yollar kaçır
Hayatım düşer hayatların üstüne

Mahrem yapraklar uçar günahı çağırır
Newton'un elması değildir başımıza düşen
Ki tefekkür bir dilencidir neon ışıklarının örttüğü
Hazzın davetkârı camlardan hayatlar düşer
Haz, elem ve acıdır billur kâselerde ezilen
Kimi uçar, kimi sürünür gider
Anlık bir zevk midir ki hayata adanılan
Şalsız üryan salınır, yürünür gider
Ar, hayâ düşer hayatların üstüne
Hayatlar düşer. Düşler sürünür gecelerde

İhsan Kurt

Hep Yeni Filmler

İst ve izimli filmler
...cıcılar, ...cucular
Hatırları kalmasın
Falancıları filancıları da ekleyelim
Her sezon gündemdeyken
Değerler pazarında esnaf olmak
İyi gidiyordu koyunlar
Güzel gidiyordu sinemalar
Para ediyordu oyunlar

Köyün kasabanın şehrin
Hattâ bütün yurdun meydanlarında
Perdeler açılıyordu bir bir
Perdelerde ne kibir ne kibir
Oyunlarda birileri düşüyordu
Herhalde komiklik olsun diye!
Düşüreni kim bilir
Düşürülene denklik olsun diye
Yeni oyunlar sahnelenir

Yeni binyılda yeni oyunlar gerekti
Adı falan-filan olan yeni oyuncular
Sahneler değişti oyunlar yenilendi
Yenilendi koyunlar yeni baştan
Yine ebleh yüzler ekranlara bakıyordu
Düşüncesizler ekranlara akıyordu
Yeni dünya düzeni vesaire
Kürüyerek küreselleşme
Akıl bilim şinanay
Çürüme kokuşma selleşme
Şeyrediliyor sabah programlarında

İstte ist, Postkominist, Nevfaşist
Postkapitalist aynı yere vuruyor
Bütün cılar cular aynı kefedede
Söylemler sunuluyor kırılanlarca
Bu kaçınıcı yutuluş
Kaçınıcı şaşkınlık nidaları
İşte yine yutuldu
Yine hayretlerin bini bir para
Yeni bir meta sanılanlar
Umudu kemiriyor unutanlarca

Karga ve Tilki
Her çağın en çağdaş masalı
İzmler, cılar cular maske değişirse de
Her çağda bulunacak sımşarı
Karga güzellik bulduğu sürece sesinde
Her çağda hep yeni filmler
Oynanacak dünya sahnesinde

Yeni sezona hoş geldiniz beyler!

İhsan Kurt

Her Gün Suçluyum

Bir Şeyler dönüyor içimde
BirŐeyler kaynıyor
Ölümden acı
Uzak yaŐamaktan da
Burkuluyorum anbean
Firtınalar kopuyor beynimde
Aynı tozlu yol, aynı uğultular
lme lmemeğe doğru

Silik yaŐantılar
Ve dar ağacındayım merkezde
Her gün asıyorlar beni yeniden
Her gün yeni bir suçluyum
Tanrı karşısında ben

İhsan Kurt

Hık Mık.

Tutukluğumuz rüyada başladı
Yağmura...
Tutkunluğumuzda battık
Çamura...
Tutukluğumuz ve tutkunluğumuz
Yağmuru ve çamuru
Yeşile verdik realitede
Milleşmiş bakakalışlar
Tutkun ve tutuk
Islak ve batık
Baktık
Bakakaldık
Hık-mık

İhsan Kurt

Huzura Açız

Umumi gerginlikte hüzünlerim
Kelimelerim nefes alamıyor
Teknolojik kutlamalarda bayramlar
Bayraklar mış direklerinde
Hamasetle dalgalanıyor
Sevgiler koltuklarından indirilmiş
Kinler ekranlarda doyuruluyor
Bir uyur gezer düşteyim sanki
Beyinlerde solucanlar kımıldıyor
İrin bakışlı gözler ki
Oklar fırlatıyor huzura
Salyalar saçıyor dört bir yana
Oynanan oyunlar enflasyonla eşdeğer
Her gün düşüyor insanlık çukura
Mutlulukları peşin fikirler katletmiş
İnsanlık değerlerinden çürük kokular geliyor

Sözcüklerim bile boğuluyorken
Şimdilerde en büyük ihtiyaç
Huzura açız
Huzura muhtaç

İhsan Kurt

Hüznü Umumi

Sıkıntım güneşi boyamak değil
Olmazların peşinde gitmek hiç
Sevdalar üretmek gitmelerden yana
Gütmelerden yana yürümek değil
Yürüebilmek acıları gül yapanların yolunda
Yolunda yürüebilmek sürünmek değil
Ki kapılar açılmalı hem sana hem bana
Kapılar "ben"den "biz"e davet etmeli
Kapılar hüznü umumiye gitmeli
Gitmeler "hep bana" "hep bana" değil

Hüzünler altında bir günün sabahı
Keder ve açlıktır üzerimize çiseleyen
Ekranlardaki teknolojik mutluluk değil
Yürekerin kuytu köşelerine sığınan
Umumi hüznülerdir bilinenlerce getirilen
Binlerce ve bilinenlerce
Benim hüznüm benim derdim değil

Hep keşişlemeden esmekte bıçaksırtı
Kimsesizliğin yaşı çocukluk olmamalı
Çocuklar değilmi ki geleceğimiz
Değilmi ki yüreklerdeki yüreğimiz
Geleceğimiz bıçaksırtı kimsesizliklerde
Umumi hüznüleri duymakta, bilmekte
Isıtmakta ayazları, sıcaklığı paylaşmakta
Paylaşabilmekte kimsesizlerin kimsesizliğini
Derdine saplanıp derdinde kalmak değil

Yurdun bilinmez bir köşesinde bulamamak muhtacı
Onların saklandığından, yok olduğundan, yokluğundan değil
Hissedememek, görememek taş yüreklilikten ve körlüktendir
İnsansızlığın körlüğü ne kadar da yoğun çevremizde
Çevremizde yoğunlaşarak artan insafsızlığın
Farkında olamamak, farka koştuktan değil
Hüznü umumiye terk ettiğimizden beridir ki
Kalabalıkların yalnızlığını yaşıyoruz içimizde
Hep yalnız kalabalıklarda yalnızlığın ürpertisi
Her düşünce ve adımda kendimize koşuyoruz
Koşumuz kendimizden uzaklaştırırken şaşıyoruz
Ne zaman anlaşılacak, ki yaklaşmak metrelerin işi değil

Dağda koyuna atılan pençe acı vermeli
Hedef pençe atılan koyun olmak da değil
Acıları hissedebilmek bütün yoğunluğu ile
Yaşayabilmek yaralılar kadar yaralı olmayı
Sadece üzölmek, sadece duyabilmek değil
Birlikte yaşamak, insanca birlikte gülmek
Canını feda etmek, ölebilmek güç değil

Hüznü umumidir acılarım, bütün duyduklarım
Duyurabildiklerim şahsî meselem hiç değil

Bu böyle biline bilmediklerim

İhsan Kurt

Hüznümü Kendime Taşırım

Yorgun zamanlar ötesinden yola çıkarım,
Elimde demir asa yok ayaklarımda demir çarık
Bazen duvar diplerinde varoşlarda bazen,
Çaresizliklerde tükenmişliğe kahrolarak.
Kendime taşırım kederimi kaygımı,
Ben hüznümü hep kendime taşırım,
Hissiz insan çoraklarından dolanarak.

Her nereye niyetlensem hep yalınayak,
Duramam mutluluk yaylarının yeşilliklerinde,
Uzandığım dal kuruyrsa yürüdüğüm toprak çorak.
Susuz çöller dururken suya hasret,
İçtiğim su damarlarımda dolaşır yakarak.
Ben hüznümü hep kendime taşırım,
Mahzunluklarda durarak, düşünerek, ağlayarak.
Sevdaları ben büyütürüm hayallerimde,
Eski zaman sevdalılarını ben birleştiririm.
Her zaman bir tabak mutluluk ellerimde,
Mecnun ve Leylalardan kalan aşklardan bir çekirdek,
Sevgiyle dikerim hep ileriye, hep ileriye
Ben hüznümü hep kendime taşırım,
Bütün hüznler birden tükensin diye.

Zamansız titreyişlerinde yandığım yürekler,
Bir ateş yakmak isterim üşüyen ellerinize.
Bitkin bir yalnızlığın duygularıyla yarışırım,
Bilirim ki bunu yaşamayanlar ne bilecekler.
Ne bilecekler geceleri hep neon ışıkları sananlar?
Ben hüznümü hep kendime taşırım,
Gün olmak isterim gündüzlü karanlıklarınıza.

İhsan Kurt

Hüzün Törenleri

Bakışlara düşen serinlikler koşuyor
Yüreklerin güne değen yaylarına
Değil midir ufuklardan dökülen hale
Gül yorgunu yüreklerin aynası sönen
Gün yorgunu yalnızlık muhkem bir kale
Gözlerin burcudur gözlere dikilen kirpikler
Ok yaydan çıkmış, olmuş bir kere
Ki solgun yüze bürünen yüreğe değıyor

Menekşe soluğı kokan derin gecelerde
Hükmederken karanlıklara akan saçlar
Kalem burcunu ısıtıyor sevginin maddeye gülüşü
Diz kırıp dağlara ay ışığını soluyor
Sevgi sancağı çekilmiş bir kere / İnmez
Bakışların serinliğı katil oluyor.

Dağların ruhu bedava dağıtıldı dökülürken
Kanatlarını kavuşturan melankolik denizlere
Umutlar buğı dolu göllerde mola verdi
Gülümöze düştü sarı gelinlikli bir güz
Yalnızlığı koştuk uhrevi hayatlara
Aşka da başka bir anlam verdik
Hüzün törenlerinde hep alkış çaldık biz.
Uhrevi sessizlikleri de kirlettik.

İhsan Kurt

Hüzündür Acılarımız

—Sarıkamış'ı destanlaştıran İsmail Bilgin kardeşime...

Mermiler fırtınayla arkadaş, ıslık çalar
Beyaz yorganlar örtülür Mehmed'in üstüne...
Yankılanan sesler ki feryat mı, sala mıdır?
Yüreklerde uçurumlar ki dibi görünmez,
Yaşanan beyaz hüznün umut mu, bela mıdır?

Uğurlanmak kimsesi olanlara nasiptir
Uğurlanış Çanakkale'den Sarıkamış'a...
Ne açlık tüketir bizi ne çaresizlikler
Sığındığımız bir köyün kimsesiz evinde,
Sıcaklığa, sevmeye çarpar yüreğimiz.

Bir beyaz hüzündür büyüyen acılarımız,
Acılarımızda dirilir memleketimiz.
Cephede mermiler fırsat tanımaz sözlere,
Sevdalarda bir ak güvercindir yüreğimiz
Umut diye sarılır hayaldeki gözlere.

Kanlı kaputu giymek kutlu bir vasiyettir
Dağlar sesi Allahu Ekber! Allahu Ekber!
Menzile varılmıştır, görünür Sarıkamış
Düşman sade Rus değil iliklerde ayazdır,
Ne çare kalmaz mermi, tükenir Faik Çavuş

Düşülen yerden başlar destan, düşmek hazindir,
Destanları saran hava beyaz bir hüzündür.

İhsan Kurt

İsmarık

Dost, yükün ağır olacak ya
İsmarlayacaklarımı almadan gelme!
Sevgileri, sevdaları doldur çıkınına
Biraz Mecnun'dan biraz Kerem'den olsun
Üzerinde kavak yellerini unutma ha
Kağı gıcirtılarıyla serinden,
Serinden olsun...

Çağın tükettiklerini ismarlıyorum sana
Nedamet getir, merhamet getir, adalet getir
Utanma duygusunu, huzuru biriktir, selamet getir
Getir işte biraz olmasın, çok olsun
Yarınları aydınlatacak hak, hukuk, alamet getir

Yardımlaşmak, acımak, üzölmek karaborsada da yok
Sadece facebook da kaldı paylaşmalar
Hoş görü bulursan çok çok almayı unutma
Cüzdanlar engellese de vicdanları al da getir
Bu kadar yük yükledim sana amma
Kusura bakma dost, insanı
İnsanlığı bul da getir...

İhsan Kurt

İhanet

Bir bilinmez soğuk mavzer namlusu
Yanan şakaklarında ürperir
O ömrün baharını zehreden
Tetiği çekmeyen ellerdir

Atiye atılan adıma kurşun sıkılır,
Başlarında beyinlerin duman
Silah sesi değil bu ses,
Feryadımın iniltisidir yankılanan

Yıldızlardan ışık,
Kör kuyudan umut çalmadım
Görünene, uzanana uzandım,
Bağlandım doğruluğa insanlık adına
Anlık zevkim için alçalmadım.

(Ağustos, 1976)

İhsan Kurt

İhtiyacımız Var

Pembe umut salkım saçak ufukta
Mavi gülde terleyen acımız var.
Bizi zamanın vuslatı yakmakta
Tevhidin tebliğine sancımız var.

Yazan neyi yazar, neden ne için?
Şiir şaire, şair nefse perçin
Hamlığımız pişmek bilmez ateşte
Nefreti tökezleten gücümüz var.

Sevdalar mı eşitlendi hasetle
San'atları satan tefecimiz var.
Riyânın hamallığını aştık da
Beyin peteğinde küfecimiz var.

Gururlarda kaybettik kendimizi
İmzalarda kabarttık nefsimizi
Kalemle oynamayı sanat sandık
BİR sanatçıya ihtiyacımız var.

(Ağustos,1984)

İhsan Kurt

İki Bayrak

Ülkemde iki bayrak dalgalanır

Özgürce...

Biri Ay yıldızlı bayrak

Diğeri ses bayrağımız

Türkçe...

İhsan Kurt

İki Renkli Erguvan

Nisan yağmurları rahmet
Acıları bal eylemek
Şu sevgilerdeyse mihnet
Umutları bol eylemek

Gönüle yağış inceden
Yağmur, inen kırbaç gibi
Bu bakışlar derinceden
İstenilen bir bağ gibi

Uzansana tutacaksın
İşte sana gökkuşağı
Umuda renk katacaksın
Sendeki rahmet başağı

Ürkütmeyin çiçekleri
Gül dikenini ile büyüsün
Ak yeşil kelebekleri
Renkler cümbüşü bürüsün

Sen iki renkli erguvan
Güne başlama şafağı
İster yak ister aydınlan
Yaktıkların gönül bağı

(1 Nisan 2002)

İhsan Kurt

İnsanlığın Akışı

İnsanlar köşe başlarında bekçi
İnsanlık terk etmede dünyayı
Gezen cesetler üzerinde tedirgin gözler
Tedirgin gözlerde mevsimin on üçüncü ayı
Hevesler kahrolmakta...

Gurub ve tan utanmakta
Karanlıklar.. Karanlıklar..
Gözler karanlığa alışmakta
Çatlamakta karanlık işlerden
Karanlığın gözleri..
Binalar çatırdamakta..

Zifte karıştırılan irin
Kabulleniliyor sevgi yerine
Modern köşe başlarında ağlar
Ve oltalarda yem
Karada balık avlarlar.
Ummanlar kurumakta.

Maddeye esir olan göz
Vahdeti çoklukta göremez
Arzularda güneş balçıkla sıvanmakta.

(Kasım,1976)

İhsan Kurt

İnsanlıkta Şubat Ayı

Böyle günler acımasız, gök bakır
Gönüller, sevgiler buzlu dallarda
İnsanlardan riyâkârlık uzanır
Dostluklar yerine, güven yerine

Nuh kurtarıcı, acımış şüphesiz
Çeşitli canlar binmiş gemisine
Nuh çok sevinirken gemi tertemiz
Gemide şeytanı görmüş çaresiz

Kötülükler ne cinde ne şeytanda
Beyinlerde, insanın gözlerinde
Sevgiler bırakılsaydı her handa
Sade insanlık kalırdı geride

İhsan Kurt

İstanbul

İstanbul mu dediniz
O artık
Tarihle uyuyan
Dozerlerle uyanan şehir...
Sokakların delik deşik
Köstebekler cirit atıyor
Hüznün kime, ya kime kahır?
O rantçılar ki bir taşını
Bin altına satıyor!

Fetih diye diye
Fethedildiniz
Her işgali
Sindirdiniz

Kim Osmanlı
Kim Bizans
İlk defa görenler
Anlayamaz
Anlayamaz...

İstanbul mu dediniz
Diye diye
Yediniz
Bitirdiniz!

İhsan Kurt

İstanbul'a Kahretmek

Hiddetimde İstanbul bu gece
Umurunda mı yalnız kalmışım
Bütün kalabalıklara terkedilmişçesine,
İnsanlardan uzak
İstanbul'a bağlanmışım.

Sokaklarında küflü tenlerin iğrenç kokuları
Bakışlar ürkek, bakışlar buğulu
Bakışlar hayvancasına
Beynimde kirlenip uçan bir kuğu..

Yıktı hayâlîmi, ihanet etmiş Fatih'e
Tutamam İstanbul'u elimde
Almış götürmüş güzelliklerini
Bir ona, bir buna
Bir yosmaya hediye.

(Yeniköy, Haziran-1978)

İhsan Kurt

İstanbul'a Kar Yağıyor

Küçük beyaz kuşlar uçuşuyor
Martılara konuyor gökyüzünde
Aldırmıyor denize ve boğaza
Gökdelenlerde dolaşüyor
Vapurları karşılıyor iskelelerde
Bir gecekonduda donuyor
İstanbul'a kar yağıyor

Beşiktaş'a düşen yolu
Üsküdar'a selam veriyor karşıdan
İstiklal 'de kaybediyor istikbalini
Şişli'de grileşiyor bütün tonlarıyla
Taksim'de kirleniyor beyazları
Beyoğlu zaten aldırmazlığında
Tarih gittikçe soğuyor
İstanbul'a kar yağıyor

Beyazıt'ta تنها telaşlar
Süleymaniye beyaz kuşlar temaşasında
Sultanahmet'in azalan konukları umursamaz
Ayasofya bir sis bulutu
Sirkeci garına uzanıyor gurbetlikler
Yeni Camiinde güvercinler ısınıyor
İstanbul'a kar yağıyor

Nişantaşı, Bebek, Ortaköy'e aldırmıyor
Aldırmıyor bütün köylere, yörelere
Kar bile kenar semtlerde buz kesiyor
Çamlıca, Kanlıca, Beykoz hüzün nöbetinde
Ülkem gibi gökyüzü
Ülkem gibi sisli dört bir taraf
Gün ha ağardı ha ağaracak umudunda
Güneş bir doğuyor bir kayboluyor
İstanbul'a kar yağıyor

Haydarpaşa seyrediyor sisler arasından
Kadıköy'de ıslak bulutlar biniyor vapurlara
Modaya inceden bir müzik ağıyor
Çırpınıyor Kartalda martılar
Pendik'ten görülüyor adaların beyaza boyandığı
Canlı bir kartpostal içindeyim işte
Şahiller de bu yağışa katılıyor
İstanbul'a kar yağıyor

İhsan Kurt

İstanbul'u Kaplayan Sisler Gibiyim

İstanbul'u kaplayan sisler gibiyim
Burukluğun ezikliklerle çokluğu,
Elemli sıkıntılarla dolu.

Doluyorum sağnak sağnak,
Boşanamıyorum dolucasına.

Gözlerim arzularımı çağırıyor
Gönlüm hasretlik cehenneminde
Bıktım hayâllerle avunmaktan
Bu berbat, bu namert yerinde

İstanbul'u kaplayan sisler gibiyim
Bir vapur kalkışı bende ki sessizlik,
Yahut Beşiktaş'ta bir üst geçit.

Lodosa gürültüleri veremiyorum,
Kasırgalar bende, bana emanet.

1979

İhsan Kurt

İsyanım

İsyanım seviyesizliğe
Kölelikte arayanlara huzuru
Ve hiç tamamlanmayıp
Çeyreklerde bile yarım kalanlara

Mış gibi yapanlara isyanım
Bir türlü samimi olamayanlara
Kandırıldıkça kandırdığını sananlara
İnsan şekline bürünüp
Adam olamayanlara

Cahil cühela allamelere
Müzik diye sunulan gürültüyle kirletilen nağmelere
İsyanım çukurlara, çukurluğa
Alçaklığa pirim veren alçaklığa
Özgürlüğe tercih edilen uşaklığa...

İsyanım mış gibi adalete
Mış gibi hidayete
Sağmal inek görenlere değil
Sağmal inek olanlara isyanım
Sağıldıkça bayılanlara, ayılanlara

İsyanım ağlatanlara değil
Ağladıkça bel bağlayanlara
Ucuz pahalı olması önemli değil
Şatanlara hiç değil
İsyanım satılanlara, satılıklara

Ara sıra da salatalıklara...

İhsan Kurt

İşbirlikçimdir Sevdalarım

İtiraf ediyorum!
Dağlardaydım,
Terhisi olmayan sevdalardaydım.
Çok uğraştım,
Aşk sınırına varmak için,
Her atışta on ikiden vurmak için.
Lâkin bu yola,
Mayınlar döşenmişti,
Sevdaları unutturan,
Yarınlar döşenmişti.

İtiraf ediyorum!
Tanıştıktan sonra kendimle,
Bir Deli Dumrul'da ben oldum.
Adı sevda olan köprüler kurdum;
Geçmeyene acıdım,
Geçene selam durdum.

Üyeleri duygularım, aklım,
Ve ben olan büyük bir örgüttüm.
İşkenceler çektim,
Sonu egoya varan yolları katlettim.
İşkence eden bendim kendime,
Sıkıntılarım bile isyan etti,
Çok çektirdim derdime.

İtiraf ediyorum!
Dağlardaydım,
Çağın dışladığı sevdalardaydım.
Ben beni yaktım ateşsiz korlarda,
Niçin sorgulayıp durursunuz,
Bu loş, bu izbe koridorlarda?

Anlar gibi olmak yok,
Söylesem anlamazsınız.
Sussam dilsiz şeytan,
Seken kurşunların gözleri açık gayrı,
Evet, bendim, bendim,
Haksızlığa karşı hakkı tutup kaldıran.

Görecek gözünüz varsa,
Varsa duyacak kulağınız,
Kayıt düşün tutanaklara,
Deliliniz sağlam olsun,
Sizler yargılayamıyorsanız beni,
Bırakın ben yargılayayım kendimi.

İtiraf ediyorum!
Yine bir bayrak açacağım,
Adını siz koyun;
İsyan deyin, ayaklanma deyin.
Yine sevdalara kaçacağım,

Ezeli ve ebedi sevdalardır dağlarım.
İtiraf ediyorum,
İşbirlikçimdir sevdalarım.

İhsan Kurt

Kaç Deprem Oldu

Az çıkmadı fırtınalar bileli
Yoksulluğun koru hortuma döndü
Bir simide muhtaç olduğu günler
Başında dönmüştü koca şehir
Yoksulluğun kırbacını çok yedi
Yine de muhannete yönelmedi
Az çekmedi, az engellenmedi
Caymadığı için verdiği sözünden

Kaç yıkıldı kaç deprem oldu
Kaç defa viraneler arasından doğruldu
Doğruldukça vuruldu
Doğruda kaldıkça soyuldu
Kaç kere sarsıldı bu yürek
Artçıları da cabası
Henüz bilinmiyor, bilinmez
Daha ne kadar dayanabilecek

Vuran yıkmadı, soyan yıkamadı
Görmemezliğe hiç dayanamadı
Kaç hasta beyin hücum etti ona
Kaç engel, kaç tuzak kuruldu da
Bütün bu soysuzluklara aldırmadı
Kaç deprem geçirdi de yıkılmadı

Yangınlar yüreğini vurdu dilini
Dilini kalkan yaptı haksızlıklara
Karşılardı boranını selini
Boşa koymadı dolu taşı
Kliklere girmedi onu da aştı
Anlamadı şu dünya halini
Çevresindeki Bizans oyunlarına kanmadı
Kaç deprem geçirdi de yıkılmadı

İhsan Kurt

Kalbini İçeri A

Açma kalbini dışarı
Kin ve nefret dolarlar
Kirlilik yürür damarlarına
Açma kalbini dışarı
Seni sevginden vururlar
Sevginden
En iflah olmaz yerinden

Kalbini içeri a hep
Nefretlerin içine büyüsün
İçine büyüsün kinlerin
Yer kalmasın içinde
Taşsın dışarı sevgilerin
Sevgilerin
En onarılmaz biçimde

Kalbinde varsa kapı
Ne içeri a ne dışarı
Öyle oalsın ki sevgin
Öyle oalsın ki
oklar bir olsun
Sevgilerin
Bir'de var olsun

İhsan Kurt

Kaldı

Fikir yollarında gezdim yıllarca
İlk zaman elimde Turan kaldı
Göz ucuyla bakıldım kullarca
Okudukça beynimde soran kaldı

Yâr dedim, yâr dedi, yâr dedik
Bir arayışa sofralar açıldı
Bilinmeyen sevgiliye yol verdik
Neşeyi ferdiden, hüznü umumiye kaçıldı

Bir şanlı hayâli aradım yıllarca
Tarih dendi, kulağımda nutuk kaldı
Yanlışlıklar yüklendi tonlarca
İçmeye niyetlendim, boğazımda katık kaldı

Gökâlp'ten Turan'a geldim
Kürşat'tan Furkan'a geldim
Bütün kitapları bir bir geçip
Sonunda Kur'an'a geldim

O kadar kitap okudum, insan tanıdım
Şırtımda eli vuran kaldı
Öyle bir yere vardım ki şükür
Yalnızca elimde Kur'an kaldı

Kitaplar okudum, sayfalar açıldı
Okudukça beynimde soran kaldı
Aydınlanamadım yazar olan kullarca
Sonunda elimde tek Kur'an kaldı

İhsan Kurt

Kanhane

Ağlayan sanal geceler
Beyinde somutu yitirdi
Var olmayan hayatlar ki
Yok olanları bitirdi

Yüzülen gökyüzü deniz
Yeryüzündedir bulutlar
Gerçekleri bir bilseniz
Cerâhat oldu umutlar

Vatan nedir bayrak nedir
Sorular ki hep bahane
Korku kılıcı sallanır
Oturulan yer kanhane

Kar istenir kan içilir
Fıçıdandır bardakları
Değerlerden vaz geçilir
Saraylardır çardakları

Öyle sanmadım sanaldı
Cesaretleri yalandı
Bütün öyküler bir elden
Senaryoları plandı

İhsan Kurt

Karanlık Yağıyor

karanlık yağıyor
sabahlar yok her gün akşam
sicim gibi ince ve uzun
gurup ve tan da karanlık
kamçı olup penceremi dövüyor
ışık sözcükler lgatlerden silinmiş
silinmiş geçmiş ve an
karanlığın zifiri zekâları
insan kalabilenlerle dalga geçiyor
bir ışık ağlıyor
uçsuz bucaksız diplerde
karanlığın dostları çoğalıyor
ifritler aralarında umut diye
vaatlerin bini bir para
ne kulağa ihtiyaç ne de göze
kırbaçlar iniyor söze
zifiri kırbaçlar

İhsan Kurt

Karayazı Sisler İçinde

Karayazı sisler içinde mi ki
Sisler karayazının içinde,
Almış da başını boşanırcasına ipten
Dolmuş Karayazı'ya
Dolmuş ta insanların ruhlarına

Bir buğulu melodidir tutturmuşlar
"Melodi" diyorum varın siz anlayın
Söylerler ama sevmezler aslında
Sever gibi görünmek, görünen sislerdir ruhlarında.

Küsmek var ya
İnat etmek güneşin batışına
Bir eziklikle doldurmak sisleri
Zoruna kucak açmak kuzey rüzgârlarına
Kahır mıdır ki başındaki devletine
Kördüğüm değil lâkin çözülmez
Soru işaretleri asıldır semalarında, bilinmez.

(Mart 1977, Karayazı-Erzurum)

İhsan Kurt

Kayıp Sevgiler Müzesi

Kayıp sevgiler müzesinde
Kırık kalpler köşesi
Ve aklar birikmiş kuytusunda
Loşlukta kurutulmuş hüzünler
Bir köşede unutulmuş umutlar
Hep gelecekte kalmış
Sevdalar saadetler
Bakışlarla dokunun
Duyuşlarla duyun

Kayıp sevgiler müzesinde
Vuslata eremeyenler köşesi
Çöl ahusu Leyla'dan
Ve Kays'ın mecnunluğundan kalanlar
Bir çift kavrulmuş bakış
Ferhat'ın eceli olan külüngü
Şirin'in pörsümüş bakışları
Bir de Romeo ve Juliet hayaleti

Kayıp sevgiler müzesinde
İşte şurada karşılıksız aşklar hazanı
Kurumuş savrulmuş umutlar
Kurşundan beter cadı büyüleri
Rahvana giderken al yeleli atlar
Sevgiye güç vermiş terleri
Hasreti bitirememiş zamanlar kurusu

Ne yaz köşesi ne kış köşesi
Kayıp sevgiler müzesinde
Yüreklerin taş köşesi
Çağa ibret olsun diye
Dupduru aşklara ayrılmış
Kayıp sevgiler müzesinin başköşesi

İhsan Kurt

Kendin Yıktın Ömrünü

Sensiz geçen ömrümü
Sayamam ki ömürden
Sana olan sevdamı
Yaşayamam yeniden

Kendin yıktın ömrünü
Kendin yaktın ömrünü

Dertler bende bil gayrı
Gül desen de gülemem
Seni seven bu kalbi
Artık ben affedemem

Kendin yıktın ömrünü
Kendin yaktın ömrünü

(Ağustos,1979)

İhsan Kurt

Kendine Koşmak

Ufuklarım dağları düz eyler
Yüreğim buzları köz eyler
Bir kelime ki, binlerce söz eyler
Kendine koşmak herhalde budur.

Kitaplarla kaçış olmuyor
Bir kanatla uçuş olmuyor
Bakar gözle seçiş olmuyor
Galiba bakarkörlük budur.

Yalnızlığı duymuyor, yaşıyorum
Kalabalıklardan olmadığımı şaşıyorum
Düşüncelerde tökezliyor, düşünüyorum
Bu aklın sınırı değil de nedir?

(1995)

İhsan Kurt

Kıskançlık

Yüzlere güzelliğın şavkı vurur
Gözlerden ay doğar yıldız kıskanır
Hüzünlere bulaşırsa bir ömür
Orda yağmur yağar güneş ıslanır

Şimdi aşklar sözcüklerle bağlanır
Kitapların mahkûmudur bire bir
Karıştırılırsa yar ile ağyar
Bilemem ki buna sevda mı denir

İhsan Kurt

Kıta

O, herkesin peşinde koştuğu bahtiyarlık
Benim gözümde değerini yitirmiş varlık.

(1985)

İhsan Kurt

Kimlik

Günün tarihi uyanınca
Hangi zamanlara kimlik
Güneş sende yanınca
Karınca kararınca
Anca olamıyor an
Bacalar kapanınca

Batan çığlıkta bir gemidir
Ahir zamanlara kimlik
Zor gülüşlerin son demidir
Bilemezsin böyle midir
Bazen yapılamıyor plân
Ölmek plândan değil midir?

İhsan Kurt

Kinli Dağ

Ruhunda duman, dumanında sırlar
Terk edilmiş sevgileri doruğunda saklar
Ömrü eskir, ah ettikçe
Buğulanır bağı baharda
Özlediği bir hayatı arar da

Çimeni rüzgâr, çiçeği kumul
Komşu tepelere heves eder duru
Güneşe ters dönük, tabiata küskün
Vurdukça yenilene balyoz elinde
Haksızlığa vurur, yüzyıla vurur

Kuzeyden gelir sel, kuzeyden yıpranır hep
Bazen batıdan da
İndirse de taşlarını eksilen yerine
Kendi içinden bir kaya kopup,
Yuvarlanır kuzeye, derine

Dağ yine kinli, fakat elinde balyoz
Vurur kopan kayaya
Sallayıp kuzeye, gülüp güneye
Vurur biteceklğine..

(Mart, 1974)

İhsan Kurt

Kirlettik

Duyguların yıkandığı yağmurları bekliyorum
Sözlerin dupduru olduğu zamanlardır özlemim
Varsın gece olsun ay dolunaysa ne fark eder
Ne çıkar karanlıkları gülümsemeler aydınlatıyorsa
Güvenebiliyorsak sokaklarımıza ve birbirimize
Dilden dökülen sözlerden huzur şavkıyorsa

Kirlendik, kirlettik sözleri ve de özleri
Hasretiz yağmur sonrası gökkuşaklarına
Hasretiz insanca yüreklerin yetiştirdiği kokulara
Dağ başlarının gönül değmemiş çiçeklerini
Kirletiyoruz maskeler giydirilmiş sözcüklerle

İhsan Kurt

Kitapların Renkleri

Kitapların renkleri
Sevdanın renkleri gibidir
Göz aldatır, yürek hoplatır
Umut rengi, ışık rengi, naz rengi
Yeşil ferahlatır pembe aldatır mı bilmem
Okudukça aydınlatır haz rengi
Bağlama tellerinden gelir saz rengi

Rengin renksizleri de var elbet
Tanımak, görmek, bilmek gerek...

Dün kitapçıları gezdim
Güya kitap almayacaktım
Duramadım, dayanamadım
Sonunda bir kırmızı kitap aldım

İhsan Kurt

Korku

Korkuyu kurtarıyorum bütün korkulardan
İçimden gelen korkunun sesi uzaklardan
Gördüğüm ve beklediklerim dipsiz kuyular
Gözler ki loşluklardan, dehlizlerden, alanlardan

Boşluklar hücumu yağıyor sorularıma
Seslerin adımları korkular arasında
Çoğaldıkça yüzsüzlükler çoğalır korkaklık
Endişeye takılı üretilen dallardan

Uyanıyor inanç bilinen eski uykular
Hep birden yıkılıyor gürültüsüz tağutlar
Korkular arasından korku doğruluyor
Titriyor kendine bakarak gülen ağıtlar

Rafadan adımlarla ben'e koşan atlarım
Sökerek nallarını çırılçıplak geliyor
Çırılçıplak yelesi yolunmuş küheylanlar
Toprağın ta kalbinde nalsız sesler vuruyor

Bir takibin soluyan ifritleri peşimde
Ben koltuğunda cisimsiz, resimsiz nefesler
Korkuyla hemhal oluyorum onsuz düşümde
Hiç de tanıdık bildik değil duyulan sesler

Korkuyu kurtarıyorum bütün korkulardan
Korkuyu koruyorum sensiz korkuluklardan

İhsan Kurt

Köyüme Hasret

-Altın kafesi fark ettiğimde-

Neredesin çocukluğum
Neredesin çocukluğumu yaşadığım köyüm ?
Bir keser indi aramıza,
Sızısını otuzunda duyduğum.

Kışları kızak kaydığım,
Baharda mantar topladığım Kocabayır,
Koyunu yitirdiğimde ağladığım,
Hayâlimde kalan keçi yolları,
Anamla ekin yolduğumuz Üçkuyu,
Huymalık kurduğumuz Boztepe,
Yine suyunuz soğuk,
Yine ahlata veriyor musunuz çocuklara ?

Yeşilliği hiç kaybolmayan harman yeri,
Oyun yuvası ay ışığı gecelerimizin.
Gündüzlerimizin sevinç alanı,
Yine çocuklar oynuyorlar mı üzerinde?
Çelik, birdirbir ve sülenke...

Ah...Köyüm...
Çocukluğumu yaşayamadığım bir odalı evimiz,
Ne hurdalığı yaptılar seni?
Oysa sır gibiydik ikimiz;
Kapıdan girince...
Sekide anamın dokuduğu halı yastıkları
Küçük bahçeler gibi dizi dizi
Bir köşe karşılardı beni, serince...

Hayâl fakirliği sende biterdi
Sende başlardı,
Meydan meydan, ülke ülke seyahat;
Elif ile Yaralı Mahmut,
Karacaoğlan ile Gülşah'ın ikliminde dolaştırırdın
Bazen Hazreti Ali'nin cenklerinde
Zülfikârla zafere erer,
Kan Kalesi, Hayber.

Nerdesin çocukluğumu yaşadığım evim,
Nerdesin çocukluğumda kalan köyüm ?
(Ocak,1979)

İhsan Kurt

Kredi Kartlarında İnsanlık

Tüketim, marka, maddedir değerler
Şiparişler logolardan geçerler
Öyle bir vagondaki insanlık
Bir gün gelecek
Bunun bedelini ödeyecekler

Kredi kartlarında insanlık
İnsan artık böyle bir varlık

Eskidenmiş
Bütün yolların Roma'ya çıkması
Şimdilerde
Parayadır insanlığın akması

Kredi kartlarında insanlık
İnsan artık böyle bir varlık

İhsan Kurt

Kuşatmalar Var

Dilim varmıyor bunu yazmaya, söylemeye
Görünen yollarda engeller, Temmuzda kar var
Gücüm yetmiyor demir mazgalları eymeye
Dört bir yandan çevrili hain kuşatmalar var

Lisanım çar-çur edilmekte yaban dillerde
Değerlerimiz bozulmakta gafil ellerde
Nice asırdır "gül" diye koklanan güllerde
Gonca gülümüze çevrili kuşatmalar var

Tarihe kinle sallanmakta bir hıncır balta
Ne çıktığımız belli, ne düştüğümüz alta
Halaylara, düğünlere karıştı trovolta
Sazımıza çevrili yaban kuşatmalar var

Asırlardır biz "gelişmekte olan" ülkeyiz
Doğulu mu, Batılı mı bilemedik neyiz
Kendimizi bulamadık, ne de kimsedeyiz
Beynimize musallat olan kuşatmalar var

Hain kuşatmalar hem içten, hem dıştandır
Hangi barış, bunların tamamı da öçtendir
İlham alınan fikir, şuuraltı haçtandır
Dinimize musallat olan kuşatmalar var

Bazen çok yeni dendi, bazen çok eski dendi
"Eski", "yeni" adına birçok naneler yendi
Lügâtlardan ilk önce kelimeler elendi
Yazımıza musallat olan kuşatmalar var

Biz yanyana gelmezken, kimi globalleşmekte
Kaleleri zaptedmek adına birleşmekte
Mâlum ülkeler ve salonlarda elleşmekte
Özümüze musallat olan kuşatmalar var

Tarihi bizler yaptık, birileri yazmakta
Birileri bizim için mezarlar kazmakta
Aramıza dünden kalan çarıtlar sızmakta
Bazımıza musallat olan kuşatmalar var

Bu kuşatmaların yönü, yolu belli değil
Hücumlar dört yönlü, sağı solu belli değil
Görünüşte tatlı dilli, acı dilli değil
Dilimize musallat olan kuşatmalar var

Dünü kirlettiler, umutları gasbettiler
Kendilerinde erken kifayet kesbettiler
Ne ettilerse bugünden yarına ettiler
Yarınlarımıza musallat kuşatmalar var

Yerler mi delindi, gök mü çöktü üstümüze
Kimler uyuşukluk tozu ekti üstümüze

Kendimiz inanmaz olduk, kendi sözümüze
Sözümüze musallat olan kuşatmalar var

Kalelere mi girildi, nere zaptedildi
Kahrolduğumuz durumlara nasıl gelindi
Hiyanetten değilse, yapılanlar gaflettendi
Rolümüze musallat olan kuşatmalar var

Acı söz olsa da haber veriyorum dosta
Kuşatanlara göre yurdum tatlı bir pasta
Dün Osmanlı "hasta"ydı, bugün Türkiye hasta
Közümüze musallat olan kuşatmalar var

Yazdıklarımı paranoya bilip sananlar
Kendi sanılarına aldanıp da kananlar
Rüyâda görmediği koltuklara konanlar
Tezimize musallat olan kuşatmalar var

(8-13 Nisan, 2002)

İhsan Kurt

Kuşlar ve Elifcık

Dışarılarda kar yağar
Bakar iğerden Elifcık
Yüreğinde hüznü kuşu
Durmadan ırıpınır cik cik

Karlar birer nakış dokur
Düşer gülüme inceden
Kanatları kitap okur
Bir Eliften, Elifceden

şu kuşlarda bir vaveylâ
Gezer kuytularda cik cik
Onda aşkın adı Leyla
Bu Leylalarda Elifcık

Dışarılarda kar yağar
İçimde ısınır kuşlar
Hadi kuşlara yem verin
Kar beyaz güzel bakışlar

İnceden yağar yürekler
İslanır tâ derinceden
Kitaptan sayfa açılır
Okunacak Elifceden

Kuşlar, kuşlarda yarışlar
Arar birer pencerecik
Karlara ürkek konarlar
Sekerler dallarda cik cik

Bakar kuşlara Elifcık
İçindedir kuşlar cik cik

İhsan Kurt

Kuşluk ve Boşluk

Kuşlukta
Kuşlar yoktu
Kuş boşlukta
Boşlar yoktu

Cıvıl cıvıl
Tekmildi bütün zamanlar
Doluydu seçilen anlar
Bir tek eksik olan
Yalnızca boşluk
Yalnızca onlar

Kuşlukta
Kuşlar geldi
Boşlukta
Boşlar yine yoktu
Boş yoktu
Kuş yoktu
Çoktu varlıkta kesret
Yoktu sanalda vahdet
Boşlukta
Kuşlukta
Sabret
O'na olacak avdet
Yalnızca O'na

İhsan Kurt

Lokum Sandığındandı Çantam

Beşinde ayrıldım anamdan
Gurbetim oldu ilkokul yılları
Garip, mahsun, çekingen bir zamanda
Sıcaklığına girdim alfabemin
Beni kitaplara götürdü
Köy odalarının dilleri

Okul yollarındaki çamurlar
Lastik çizmelerimi aşardı
Dar sokaklardı, dam başlarıydı yollar
Yüreğim kadar avucumda beyazdı karlar
Henüz umutlara grilik katılmamıştı.

Buğulanan mercimekli pilav
Mangalda gevretilmiş yufkayla kahvaltımdı
Araya anamın hasreti girmese
Bu benim sultanlık yanımdı.

Ya Rabbi şükür'le kapardım çantamı
Çantam benim hazinem, dünyamdı benim
Ona sarıldım mı büyürdüm
Büyük büyük adımlarla yürürdüm.

Lokum sandığındandı çantam!
İçinde kitaplarım, rengârenk kalemlerim
Heyecanla kapağını açtığımda,
Mutluluklar âlemine giderdim
(Aralık, 1990)

İhsan Kurt

Maskeler

Merakındayız kapısı kapanmış hanların
Yapmacık gülüşler maskeleri insanların

İhsan Kurt

Mavi Hayat

-Halikarnas Balıkçısı'na

gökyüzü maviydi
denizler mavi
grilik yoktu dünyasında
sürgünü maviydi

renklerin sesi
dili maviydi
merhaba dedikçe
mavi gülümserdi

Aganta Burina Burinata
merhaba börtü böcek
mavi açan güller merhaba
merhaba mavi hayata
"hayat bir yerde değil insanda olur"
sana da merhaba insanoğlu

İhsan Kurt

Maziyi Süzerken

Hayatımda umut hicranla yaşar
Günlerime neşe cefayla koşar
Benliğime dolan nice sevgiler
Kaybolduktan sonra ölümsüzleşir

Tutkularım sadece o gözlere
Açılıyorum kendimce denizlere
Geride çizilen beyaz köpükler
Hatıradır ömrümdeki izlere

(Haziran, 1974)

İhsan Kurt

Meçhul Öğretmen

Selam olsun,
Karanlığın ve cehlin güneşlerine
Selam olsun,
Erdemin ve bilginin eşlerine

Onlar ki
Kişiliğe hürlük bağışlayan.
Onlar ki.
Karşılıksız alkışlayan.

Alınlarında bilgiden meşaleler,
Karanlığın gözbebeğine yürürler
Gönüllerde mükâfaat alanlar,
Azmin ve iradenin timsali onlar.

Çıktılar yola, yolları belli
Hedef güllük gülüstanlık değil;
Yollar, sarp kayalıklar,
Yollar dikenli
Gönüllerinde bilginin çağlayan seli,
Izdıraplarla sarhoş olur
Odur karşılıksız seven,
Adı, değilmi ki
Meçhul Öğretmen.

Selam olsun,
Karanlığın ve cehlin güneşlerine
Selam olsun,
Erdemin ve bilginin eşlerine.

Onlar ki
Kişiliğe hürlük bağışlayan
Onlar ki
Karşılıksız alkışlayan

(Bir Yüreğin Türküleri adlı şiir kitabımdan)

İhsan Kurt

Mehtabı Çaldık Bu Gece

Ne burdayız ne de Tur'da, kulak ötecek Sur'da
Yöneltelen her soruda sınıfı geçtik bu gece

Haberler var maveradan, hem yolcudan hem de handan
Vazgeçtik kârdan ziyandan, gidilen yolduk bu gece

Bazen kışta, bazen yazda, Ağustosta, kor ayazda
Güfteler olup bir sazda, mızraba konduk bu gece

Her birimiz ayrı bir renk, tomar tomar, hevenk hevenk
Çabamız ne olmaya denk, Gül'de solduk bu gece

Hem güldük hem de ağladık, kesrette yürek dağladık
Deryalar olup çağladık, hem O'nu andık bu gece

Bazı sayrı bazen de sağ, demedik bu tepe bu dağ
Gönüle yaktık bir çerağ, mehtabı çaldık bu gece

Boş idik belki dolduk, dolup çağlayan olduk
Nasiplerimizi aldık, coşan bir seldik bu gece

Bir bulandık bir durulduk, daldan dala kurulduk
Var olmadan sorulduk, cevabı bildik bu gece

Ne sondayız ne de başta, bir hikmet vardır bu işte
Her yıl bir kere gelişte, bildik ki, kulduk bu gece

(30 Ocak, 2002)

İhsan Kurt

Memleket Yanar

memleket yanar
tutuşan köz düşen yüreklerdir
beyler nutuk çeker
fesatlar beslenir vergilerden
yüreğim kaynar
bir yedi iki beş
akademiya filminde piyon
artık hayallerde aranan huzurdur
yaptırım baş rolde
lakin hiçbir sahnede görünmez
barış istiyoruz çikletleri
çiğneyenleri bile yorar

yürekler kaynar
vatan yanar
ya/ nar yanar
ya!...

İhsan Kurt

Memleketim

dağ dağ dağlandı yüreğimiz
yeter artık, yettiniz de yettiniz
yaylalar kirlendi, kalalar kirlendi
sokaklar, caddeler, bulvarlar...
beşikte balalar kirlendi
bir kor düşürüldü ki içimize
yağmalandı değerler servetimiz
kara kasırgalar içinde
memleketim, memleketimiz...

huzur kuşun kanadında
temmuzda bir rüzgar esintisi
püfür püfür duyulan
zemheride sıcak yüreklerde
şerha şerha yayılan
huzur hayatın sevdasında
sıvasız duvara asıldı sazımız

ezelden seninle yürümeye yemin ettik
al bayraklım, gönüldaşım, memleketimiz...

ne kara bahtım
ne kör talihim
yıllar var ki kısıldı sesimiz
türkölere kilitlendi yanık havalar
hep huzuradır hasretimiz

aziz suyunu içtiğim
havasını soluduğum
yeri geldiğinde güldüğüm
yeri geldiğinde ağladığım
canım ciğerim memleketimiz...

İhsan Kurt

Meram Bağları

Meram'da güneş batarken bir başka güzeldir
Akyokuş'tan baksan Konya bir başka özeldir
Bulutlar, renkler alır Mevlana diyarından
Selçuklu'yu çağırır Meram bağlarından
Akyokuş'tan Konya'ya bakıyorum
Yeşil türbede dalıp kalıyorum

Görmeyenlerde yeşilden bir özlemi besler
Şeb-i aruzda ney için saklanır nefesler
Konya'da Meram bahardan kalan bir sevdadır
Ne hazindir ki gönüllerde kalmış bir bağdır
Bağsız Meram'da dolanıyorum
Dolanamıyor da bunalıyorum

Meram türkülerde kalmış, güzel türkülerde
Bağlı bahçeli, sazlı Meram şimdi nerede
Sokaklarında kızarmayan sevdasız güller
Sevdalardan çalınmış vefasızlığı besler
Meram bağlarında dolanıyorum
Dolanamıyor da bunalıyorum

Konya'nın Meramı güzel bir sadâdır gayrı
Mazide kalmış çok özel bir sevdadır gayrı
Son model arabalar kovmuş bülbül seslerini
Makinalaşmaya terk etmişler heveslerini
Bağsız Meram'da dolanıyorum
Dolanamıyor da bunalıyorum

(Meram, 18 Mayıs 2002)

İhsan Kurt

Merhaba

Dağa taşa kurda kuşa
Baharlara yaza kışa
Merhaba
Tüm yaratılmışa.

Merhaba insanoğlu insan!

Size de merhaba!
Görmezden gelme saldırganlığını sürdürenler!
Hep kendileriyle savaşıyorlar
Kendilerini kendi içinde öldürenler...

Hadi onu da unutmayalım
Sonlu dünyaları değer kılanlara da merhaba...
Şaire sanata bilime
Nakışa türküye kilime
Gidenlere
Gitmeyip kalanlara da merhaba...

N'olacak merhaba diyelim
Birbirimizi yemeyelim
Merhaba aksın dillerden
Gözler merhabalarla gülsün
Düşman bakışlar nemize
Merhaba saçalım çevremize
Sonra bütün acuna
Tekrar tekrar merhaba!
Merhaba...

İhsan Kurt

Merhaba Ey İnsanlar

Bir yanımız bahar, bir yanımız kış
Bir yanımız hayal, bir yanımız düş

Dağlar denizler özlenir de
Yaşamak özlenmez mi?
Sabredelim, sabretmek gelicidir
Yeter ki ölüm olmasın ucunda
Birlikte bahara koşacağız
Kırlara bayırlara, denize
Yine şarkılar yankılanacak
Çocuklar oynayacak sokaklarda
Hep birlikte hayata koşacağız
Erinde de gecinde de
Güzel günleri yaşayacağız

Merhaba, merhaba ey insanlar
Sevgiler ekip sevgiler toplayacağız
Birbirimizden kaçmayacak,
Yine merhabalaşacağız...

İhsan Kurt

Mesele Ne?

mesele
ne sen
ne ben
ne biz
ne onlar
mesele
hepimiz

mesele
saplantımız
kör bakışımız
içinden çıkılmaz
kanımız
hasta yanımız

cehaletimiz
cesaretimiz
mesele atımız
mesele
ne sen
ne ben
mesele hepimiz/ hepimiz

yalanlarımız
planlarımız
ağlayanlarımız
gülenlerimiz
biz hepimiz
biz biriz

mesele
ne siz
ne biz
mesele hepimiz

İhsan Kurt

Mevsimler Hep Sonbahar

Yine nereleri açık bıraktınız
Yönsüz rüzgârlar esiyor içimize
Mevsimler hep sonbahar
Yüce dağlara hüznün yağar
Ses vermez oldu sesimize
Çirkinlikleri savurup yeryüzüne
Ölmadık fırtınalar kopuyor
Ağıyor gri renkli bulutlar
Yeni öğrendikleri sırra ağlıyor
Varlar gökler delinmiş
Üstümüze çirkefler yağıyor

Kırık kuş kanadı çırpınmalar
Mecalsiz bakışlarla sönüyor

Bahanelerle yıkanıyor bütün kirlilikler
Bizden başka herkeste suç!
Herkes bizi engellemeye çalışıyor
Yunmuş yıkanmış lafları edenler
Paçalarından malum şeyler akıyor

Mevsimler hep sonbahar
Dalından düşmeyen yaprak ağlıyor
Kırık kuş kanadı çırpınmalar
Mecalsiz bakışlarla sönüyor...

İhsan Kurt

Mevsimlerin Adını Yalnızlık Koyduk

kentlerde mevsimlerin adı yalnızlıktır
soğuk insanlar yalnızlığı kış
yüreklere buzlar düşer
bahar sevdalar yalnızlığı
çiçekler açar gönüllerde
yazdır kentten kaçışın adı
güz insanlığını döken hazandır
yüreklere güller solar bir bir
son demidir parklarda dolaşmaların
yağmurlarla ıslanır duygular
içeriye çekiliştir sonbaharda kentler
yani yalnızlıkların kuytuluklarına

yıldızlar süpürülmüştür
tırısa kalkan rüzgarlarla
durgun sulara düşer hayaller
deniz dürülür dalga dalga
bozkırlar bir uykuya yatmakta
kentler ki içine kapanmış
yalnızlığın nabzı atmakta

İhsan Kurt

Muhabbet Burcuna Müebbet Oldum

Çağla yeşili umutlarım vardı dallardan
Çağlayan suları kuruttular inadına
Bir Firavun, bir Nemrut yaratıldı sonradan
Gönlü boş, boşluk melodileri tutturuldu
Kaçkın yollarda perişan göçkünleri gördüm
Hasretim muhabbet burcuna müebbet oldum

Çağla duygularda bastırılan cesaret di
Korkular seyip bırakılmış yürekler bağlı
Gözlere sunulan çürük bedenler ve et di
Hep şifa dendi lağım ve haram yutturuldu
Çaresizliğe çivili ellerimle kaldım
Hasretim muhabbet burcuna müebbet oldum

Lügatlerden sükûtu ömür boyunca sildim
Gürültüye çanak tutuyordu hergeleler
Dağlardan da küçük dağlar olduğunu gördüm
Yükseklik yine de çukurlara kotarıldı
Kimliklerde nice isyan varlığını gördüm
Hasretim muhabbet burcuna müebbet oldum

Yapılanlar tekmeydi yarına umutsuzluk
Yine de her yeni güne güneş doğuyordu
Hep dayatılanlar karamsarlık ve mutsuzluk
Bütün duygular bir cerahate yatırıldı
Ben kanımda kaynayan bu ızdırabı sevdim
Hasretim muhabbet burcuna müebbet oldum

Teknolojiler gül yerine irin sunuyor
Şiringalarda ne var, gezen ne damarlarda
Şular bile artı yüz derecede donuyor
Maddeye de insansızlık kiri batırıldı
Yağan mülevveslikler, yağın çakıl, taş ve kum
Hasretim muhabbet burcuna müebbet oldum

Burçlar nerede kim koruyacak kal'asını
Bu eğitim daha neleri yetiştirecek
Ser verip sır vermeyen imanın davasını
Kimler aldı, kimlere ne için sattırıldı
Anlaşıldı en kuvvetli mesajları aldım
Hasretim muhabbet burcuna müebbet oldum

İhsan Kurt

Muhal Sevgiliye Gel Çağrısı

Artık bırakma bizi kaygı mekânlarında
Mekânları mekânsız yapan korkularla gel
Yolcusu olmayan yolsuzların hanlarında
Yalnızlıkları unutturan şarkılarla gel

Zamanında gel, aşımızda tuzumuz olsun
Bize yeniden can verecek ülkülerle gel
Söz, Bezmi Eleste verilen sözümüz olsun
Dilî şeydâları sızlatan türkülerle gel

Acıları bal eyledik, diken bizde kalsın
Kır papatyaları, sümbüllerle, güllerle gel
Sancıyı göze teyelledik, can sözde kalsın
Talan gönülleri saray yapan dillerle gel

Suların Ay ışığı içtiği zamanlarda
Gönüllere çiçekler açtıran dallarla gel
Renksizliği durak yapmış dünya hanlarında
Açık mavilerle, yeşillerle, allarla gel

Baharında şûarâ meclisleri kurulsun
Anahtar verilmiş şairdeki dillerle gel
Boz bulanık gönüllerde duygular durulsun
Gazelhanını davet eden gazellerle gel

Bekletme gayrı gönlümüzün pası açılsın
Ab-ı hayat sunan şekerlerle, ballarla gel
Hayat ver, dokunduğun yerden hayat saçılınsın
Hastasını iyileştirecek ellerle gel

İhsan Kurt

Mutluluk

Mutluluktur ki paylaştıkça güzel
Mutluluk kinleri aştıkça güzel

Hasedi beslemede fayda yoktur
Mutluluk sevgiye koştukça güzel

(26 Ocak, 2002)

İhsan Kurt

Mübarek Ramazan

Okuyan biziz, seherlerde okunan da biz
Kıramen katipleridir usanmadan yazan
Maveraî bir nefestir alıp verdiğimiz
Egoları eğitecek Mübarek Ramazan

Bir tarafımızda telaş, bir yanımız hicran
Umutlarımız asil kurtuluşa yürümek
Bizlere müjdelere sunan bir Mübarek Ramazan
Emelimizde hep küfrün defterini dürmek

İhsan Kurt

Ne Haddimize

Gönül yapmak dururken
Ne haddimize gönül yıkmak
Ben şairim
Gülü bile kıramam
Hele gül uzatan eli
Ne haddimize

Ben şairim
Köprü kurmaktır
Gönülden gönüle görevim
Ne haddimize
Viran etmek gönülleri
Ben haddimi bilirim

Ben şairim
Bir hırkaya mazhar olan şairlerin yolunda
O şairler ki şimdi nerede
Hani onlara kucak açan mekân
Ne haddimize Kaside-i Bürde
Biz haddimizi biliriz
Kırık-dökük
Kelimelerimiz

(Gül Şafağı Hüzünleri! nden)

İhsan Kurt

Ne İstiyor Bu Hayat

Yaşamaksa yaşıyoruz
Çahit gibi her günü dert edinerek
Ölmekse öleceğiz bir gün
Düşünüyorum ki şunu ölmeden
Ne istiyor bu hayat bizden?

(1975)

İhsan Kurt

Ne İstiyor Bu Hayat Bizden?

Yaşamaksa yaşıyoruz
Çahit gibi her günü dert edinerek
Ölmekse öleceğiz bir gün
Düşünüyorum ki şunu ölmeden
Ne istiyor bu hayat bizden?

(Gül Şafağı Hüzünleri'nden)

İhsan Kurt

Neden?

Kaç bahar bekledim kaç gün gittin
Nedense kış oldun sevgilerimde
Mevsimlerimi çöl olup erittin
Hep düş oldun sana övgülerimde

Bekleyen ben oldum bekleten hep sen
Beni de unuttun senden giderken
Kırpiklerin gözlerini döverken
Hep taş oldun sana sevgilerimde

İhsan Kurt

Nevruz

Hayret dirilişine gülücükler saçan giz
Gizlenir dalına açmamış tomurcukların
Gün gülüşleri her an yeniden bakiredir
Dört bir yana işaretlerini salar nevrüz
Can kuruduğı, canlar dirildiğı yerdedir.

Aranılanı yitirilen yerde buluruz
Şu ağan bulutlara merdiven kurar sular
Renkler cümbüşüne hazırlanın ki doğum var
Göbeklerini keser, adını Nevruz koruz
Nevruz yüreklere açılan seherlerdedir.

İhsan Kurt

Neydi O Masallar

Neydi o masallar
Nasıl da dinlerdik çocukluğumuzda
Göz bebeklerimiz ışıllı ışıllı
Şavkı vururdu hayata
Gökten üç elma düşer
Üleşirdik
Biri sana biri bana
Biri de anlatana

Artık gökten elma yerine
Başlar taşlar düşüyor
Biri sana
Bini bana hep bana

Ne adaletli paylaşım!
Taşlar bana
Yaşlar bana...

İhsan Kurt

Nisan

Nazı fazladır, sulu gözlü bir yârdır Nisan
Hayat dolu bu ayda çok duygulanır insan
Dikkat et göz kırpmasına yeşilin

Ay onsekizindedir, güneşine güvenme
Gün yüzlü günlere hiç yüzünü dönme
Bal olmayabilir her zaman dilin

Gönlün açılır güle, bakarsın çiçeklere
Hüzünlenirsin şu ıslanan kelebeklere
Kurtaramazsın, uzanamaz elin

Nisan, bilinmez niçin sulu gözlü nazlı yâr
Nisan, yılda bir kavuşulan yemyeşil diyâr
Türlü çiçekten taç yapmış bir gelin

Gökyüzünde bulutlar birbirini kovalar
Yağmurla ıslanmış güzeldir sanki ovalar
Kaçırma, bu göz bayramına sevin

(17 Nisan 2002)

İhsan Kurt

Nöbetlerdeyim

nöbetlerdeyim her gün
tam tekmil kelimeleri kuşanıyorum
devrem, devrelerini karıştırıyor
ağırlığını taşıyamıyor öfkem
suskunluğun arşivinde yargılanıyor
cümlelerin hücumunda yaşıyorum

kelimeleri kuşanıyorum
hedefimde şiirler
on ikiden vuruyorum metaforları
yakaladıklarım hep diriler

nöbetlerdeyim
bekliyorum zamanı
silahsızım cephelerde
zamansızlar dolaşüyor
zamanı çalıyorlar her yerde

İhsan Kurt

O Günler

O zamanlar,
Bir zamanlardı...
Oyun yerimiz harmanlar
Kana kana su içtiğimiz
Plastik şişeler değil
Şakır şakır akan pınarlardı

Oyuncağımızı kendimiz yapardık
Ay çiçeği sapına
Turptan teker takardık
Değneğimizi bıçakla yontar
Çelik çomak oynardık

Keçeden top en kıymetlimizdi
Nasıl da koşardık peşinde
Bulamadığımızda çaputla idare ederdik
Komşu bahçesinin taşlanmayacağını
Hep bilenlerdendik
İçimizden geldiğince gülenlerdendik
Lakin haylazlarımız da vardı

Kışın kızak kayardık
Bayırlardan aşağı
Üstümüz başımız ıslanırdı
Kızarırdı burnumuz, kulaklarımız
Gözlerimizin içi güler, aldırmazdık
Kardan adam yapar
Burnuna pürçekli takardık
Güzel güzel
Kartopu oynardık

Kırlarda çiğdem toplar
Ellerimiz çiğdem kokardı
Sokaklarda çiğdem gezerdik
Bir zamanlar
Çiğdemler çiçecikti
Ebemoğlu göçecikti
Yağ, bulgur verirlerdi
Pilavı yer sofrasında yerdik
Şimşir kaşıkla hoşafı kaşıklardık

O günler ne günlerdi...

İhsan Kurt

O Ne Bakıştı

Ahu gözlerin yine öyle baksın
Yakın baharlara koşar gibiyim
Saçların omuzundan yine aksın
San ki onsekizi yaşar gibiyim

(1996)

İhsan Kurt

O Şiiri Henüz Yazmadım

Kelimeler kordan olacak
Işıkları nurdan olacak
Sesleri surdan olacak
Mısralar mısralar
Yârdan ve serden olacak
Ama o şiiri henüz yazmadım

Sularla boğulmuş çölden bahsedecek
Musa'dan, Hıra'dan, Tur'dan bahsedecek
Kim ki Ona en yakın gidecek
O'nun nurundan
Ondan O'nun terinden
Yani gülden bahsedecek
O şiiri henüz yazmadım

Modern mahremler keserken yolları
Bir değil binlerce barikat
Savrulan canlar kök arıyor toprakta
Daha da arayacak
Şiirler iman aldanışlarından baş alacak
Toprak kayıyorsa yalanların altından
Yalanlar da kayacak
Yalanlara köle hakikat
Hakikat ki çok derinlerde
Derinleri, derinlikleri daha kazmadım
O şiiri henüz yazmadım

Kelimelere anlam yükleyen kim
Eşyaların adlarını öğreten
Ya ilk yasağı bozan
İlk kardeş katili
Niçin insan boğaz boğaza
Bil ki bu sırları çözmedim
Çözecek şiiri henüz yazmadım

Gök yarıldığında
Hakikat kimilerine kâbus gibi düşecek
Kimilerine bedeni örten süs gibi
Yer dürüldüğünde
Dürülüp bürüldüğünde
Saat ve takvim yapanlar utanacak
Zamanları takvimlere hapsedenler
Utanacak eğer yüz varsa
Bütün zamanların gardiyanları tutacak
Kendilerinin nöbetleri verildiğinde
Kendilerini
Teknoloji aklını yutacak
Akıl kendini
Akıllılar da
Daha bu tablodan gelecek ilhamı sezmedim
O şiiri henüz yazmadım

Ey sözlere Sertaç olan söz
Neredesin, nerelerdesin
Gözlere rehber olan göz
Görecek, gösterecek
Dizilir mi bir gün
Diz çökerek kalemime
Manâ ve maddede kelimelerin tabloları
Renkler ötesinden renk
En şahaneleri, en alâları
Daha böyle bir varlık sezmedim
O şiiri henüz yazmadım

Tahterevalli oynuyor sermayesiz duygular
İniş-çıkış bedava
Duygular duygularla oynuyor
Gürültüler frekans dışı sessiz
Kaynıyor
İniş-çıkış hava
Daha Babil kulelerini bozmadım
O şiiri henüz yazmadım

İhsan Kurt

Öğrencilerime

Her biri bir hatıra bende
Anladım vedalaşırken
En saf hissi duygular
Yaşamayı öğretti çocuklar

Toz-pembe hayatlarından
Azar azar topladım
Hayatıma bir yön verip
Yaşantıma iksir kattım.

Hayat benimle oynardı ezelden
Günler zulümdü bana
Ağlamayı, gülmeyi öğrendim
Günlerle oynamayı,
Hayatı yenmeyi öğrendim.

Bir şifa idi onlar, bir şifa!
Vefanın kendisi onlardaydı
Yumrukları kadar kalplerinde
En geniş sevgi yatmaktaydı.

(Haziran, 1974)

İhsan Kurt

Öğretmenin Sevdası

Bir derya gönül, bir ateşli yürek
Güller dermek öğretmenin sevdası
Kimsenin çekmediğini çekerek
Zoru yenmek öğretmenin sevdası

Sanatı sevdirmek, 'Ikra'yı vermek
Işığı yayıp, karanlığı yenmek
İlmi fetheden küheylana binmek
Menzile sürmek. öğretmenin sevdası.

Tapduk'la erildi aşkın sırrına
Akşemsettin, Fatih verdi yarına
Farabi oturdu ilmin yerine
Aydınlatmak öğretmenin sevdası.

Okullar, kitaplar ve de çocuklar
Onun biricik dünyası olurlar
Durulur hatıralar, geçer yıllar
Bir iz olmak öğretmenin sevdası.

Fikirleri bayrak, hayatı bayrak
Bütün yurt sathında dalgalanarak
Gösterir insanlığa yüksek ahlâk
Yüceltmektir öğretmenin sevdası.

Bu gönül bir pınar durmak bilmiyor
Yüce değerlere kanmak bilmiyor
Hep veren eldir o, almak bilmiyor
Cömertliktir öğretmenin sevdası.

(Bir Yüreğin Türküleri'nden)

İhsan Kurt

Ömrüm

(Şairin Yalnızlığı)

Yıkasın güneşi havada rüzgârın sesi
Dağların yol verdiği ırmaklar çağlasın
Doruklara ulaşmış yorulmuş nefesi
Dinlendirmeyi bilmeyen kucaklar ağlasın

Ne yer peşinde, ne yâr peşinde geçti ömrüm
Hep yâr yâr diye, ızdırabı seçti ömrüm
Düşündü tarttı, yalnızlığa göçtü ömrüm
Anlamayı bilmeyen olacaklar ağlasın

İhsan Kurt

Özel Kuruluş

Bazısı özel kuruluştta çalışır
Bazısı tüzel kuruluştta
Ne yaparlar diye sormayın
Mesela şu caka satanın görevi arsızlık
Şu semirmişin işi hırsızlık
Deveyi hamuduyla yutmak marifet mi
Marifet ahırlarınıda yutacak vakarsızlık

Şu güzel sanatlarda çok kolay!
Akıl izan ahlâk namus şinanay
Üç ayda değiştirir üç-beş eş
Her gün kurgular kendince bir olay
Senden bahsedenkler senden semirsin
Şikayet eden olursa eğer
Bak işte vatandaş istiyor dersin

Reklam olur adını vermeyiniz
Özel kuruluştta "özel kuruluş" demeyiniz
Şu masadaki özel hayata karışma müdürü
Şu ebleh yüzlü röntgenciliği danışma müdürü
Şu... şu... şu mâlum adam
Şu da Paris'ten parmak uzatan madam

(31 Mart,2002)

İhsan Kurt

Özledim Sizleri Çocuklar

1.
Çanta taşır,
Ödun taşırdı elleriniz.
Çamurlu yollardan yürür,
Koşarak gelirdiniz.

Yeri gelir soba yakar
Yeri gelir tahtaya kalkardınız.
San ki tebeşirle kavga eder,
Beyazlanırdı;
Elleriniz...yüzleriniz...

Özledim sizleri çocuklar,
Kulaklarımda sesiniz.
'Öğretmenim'le kalkan parmaklar
Ah, yaramaz, yaramazlıklar...
Hele yok mu,
Gözünüz, gözleriniz...

2.
Sizler,
Sevdaları yeşerten tohumlar,
Yurt köşelerinde günlük güneşlik.
Büyükleri düşündüren insanlar
Sizlerde kaldı
Dostluk, vefa, kardeşlik.

Köprüsüz sulardan gelirdiniz okula,
Çamurlu sokaklara bata-çıkı
Şizler savaşçısınız yorulmayan
En büyük feidaisiniz
Aranmayan, sorulmayan.

Ey benim bozulmayan mayam,
Şekillenmemiş hamurum,
Şeni şekillendireceklere hassasiyetim
Sana uzanan el kimliksizse,
Sanırım yanarım, mahvolurum.
(Aralık, 1991)

İhsan Kurt

Özlemlerin İnsanı

Hışırta var ya, ağaçsız ovadaki fırtınanın
Mevsiminde mevsimsiz gülmesi çimenlerin
Söğüt gölgelerinin özlemini artırır
Baharda çiçek yerine yağması karın

Dağlar inadına gökyüzüne hücumludur
Yollar keskinleşmiş bileyi taşında
Her gün onbire dolanırken zaman
Özlemlerin sesi duyulur günün haykırışında

Özlemlerin insanı günleri paramparça eder
Saat de dakikalar, zamanda saniyeler
Güneşle yunmuş özlem dökülmez ya rakama
O her gün özlemin ışıltılarını hesap eder.

Gözleri gece olur mevsimler dökülür
Beklemek iniltisidir rüyada sayıklanan
Bir zarfın üstündeki iki kelimeye sevinir
O an özlemlerin insanıdır mutluluğu duyan

Dalar yaşanmış âlemlerin yeşil rengine
Özlemleri türkülerden koparır sessiz
Artık özlemlerin insanı demiştir ya kendine
Yaşamak mümkün değildir özlemsiz.

(Nisan, 1977)

İhsan Kurt

Planlı Şiir

Bu kalemlerin elleri
Arayış hengamesinde
Gözlere sunulur ifrit gülleri
Çarşıların ensesinde.

Çarşılar plânlı
Plânlı işler
Bilinmeze değil
Bilinen gidişler

Sokağa uzanan ayak
Günaha yeni dayanak
Nefse hücum eder,
Çıplağı, giyinmişi
Kimi çağdaş nevroitik,
Kimi çağıçı paranoyak.

Çarşılar plânlı
Plânlı işler
Bilinmeze değil
Bilinen gidişler

Havadisler şehvetleri emzirmekte
Ekranların aynasında
Endamlar davetkâr
Bakışlar şeytandan
Sevdalar hilekâr.

Çarşılar plânlı
Plânlı işler
Bilinmeze değil
Bilinen gidişler.

Sabrın iskeleti kalmış
Gözlerdeki mıknatısta
Şeytan güle dadanmış
Bülbül gülün yasında.

Çarşılar plânlı
Plânlı işler
Bilinmeze değil
Bilinen gidişler

(Ağustos, 1984)

İhsan Kurt

Pörsümeyen İz

Okurlarını yitiren uygarlıkta yaşama talihsizliğindeyim

Bilinmeli ki geçmişten zamanlara sunulmuş pörsümeyen izdeyim

İhsan Kurt

Red

Yine bir bahar akşamı
Baharca fısıldasa sevgi
Serin rüzgârlar koşsa
Koşabilse yanmışlığıma
Gülerek uzatsa ellerini
Uzatsa dudaklarını son arzuyla
İhanet edemem
Edemem ihanet aldanmışlığıma

(Haziran, 1976)

İhsan Kurt

Ruh Yalnızlığı

Ruh yalnız
Beden kalabalıklarda boğulur
Adım atacak yer bulunmaz da
Hep yalnızlığa doğulur

Kalabalık arayış
Karar verilemez birine
Köle olmak bu kadar arzulanmadı
Boyun eğilir nesnelere
Arzuların hepsine

Güneş yalnız
Ay da yalnız
Gökler yıldızlarla dolu
Yer insanlarla
Gündüz yıldızlar yitik
Ya insanlar?
Ya insanlık?

İhsan Kurt

Sahil

Pendik sahilindeyim
Denizin dahilindeyim
Bir balıkçı sabrını sınıyor
Denize oltasını atmış
Arkasından düşüncelerini
Buzlu bir cam gerisinde adalar
Marmara mesut ve mağrur
Denizle yıkanıyor karabataklar
Bir onsekiz geçiyor yanımdan
Saçları dağınık terü taze
Kokusu püfür püfür
Bir martı süzülüyor denize
Pendik sahilindeyim
Pati dostları mama dağıtıyor
Güneşe karşı geriniyor
Pampal bir kedi
İki tarih geliyor karşımdan
Bir onsekiz bir onsekiz daha
Aklımdan ben geçiyorum
Aklım geçiyor gemilerle

Deniz kenarında bir bank
Orhan Veli geçiyor aklımdan
Oturmuşum bir türkü tutturmadan
Uzak dağların tepeleri karlı
Gönlüme sordum
Ki efkârlı mı efkârlı
Demir atmış gemilere karşı
Oturmuş bu şiiri yazıyorum
Sahildeyim
Bilemiyorum ne haldeyim

İhsan Kurt

Sahilde

Bazen sahilde yürürken
Sanmayın denizi seyrederim
Suya Ay düşer ıslanır
Ben dalgalanırım
Doğduğum yerleri hatırlarım
Görev yaptığım bozkırları
Gelincikleri üzerlikleri kardelenleri
Çatlak susuz toprakları
Yollarda bir toz bulutu bırakan arabaları
Buz gibi çeşme başlarını

Sahilde yörelerinden kaçanları görürüm
Güya mangal yakarlar gibi
Durup durup üfledikleri geçmişleridir
Dertlerinden kaçan, kendinden kaçanlardır
Şişe üstüne şişe devirenler
Ve teyplerini sonuna kadar açıp safiye aylayı dinleyenler

Sahilde yalnızlıkları görürüm
Sevdalılar tenhalıklar ararlar
Dalgalar sahili yalar
Heyecansız sevgililer birbirini

Denize bakarlar derinlere hepsi de
Gizemlidir gözler suların dibi gibi
Aslında aynalarıdır baktıkları
Geçmişlerinde kendilerini görürler
Ne sahil ne de deniz umurlarında değil
Çocukluğun oyunlarına yürürler

Sadece çocuklardır gemileri gören
Afacan bakışlarla suda balıkların oynayışını
Sevinirler dalgaların kıyıya çarpışına
Yüzlerine vuran damlaları silerler minnacık elleriyle
Sadece çocuklardan gülücükler dökülür denize
Sahil neşeyle ıslanır birden

Belli ki sahil bir kaçış
Kıyıda taşlara oturanlar yalnızlıklarını döker
İçlerindeki karanlıklarını sulara verirler
Elele görüntülerde sunilikler sırtır
Sevdalar çoktan boğulmuştur fırtınalarda
Sahile vuran, sahilde görünen
Hem sanaldır, hem yalandır...

İhsan Kurt

San ki Sadabad'dan Geliyorsun

Gözlerim, gözlerin gözlerimde ne arar
İşmarın neye, ne imâ ediyor, ne soruyorsun
Edalı duruşun naz, bakışın naz, sen bî karar
Sanki üç çifte kayıkla Sâdâbad'dan geliyorsun.

Sen zaman ötesinden, zaman ilerisindensin
Güzelliğın önünde, çirkinin en gerisindesin
Lâle devrinden, Kağıthane yöresindensin
Sanki üç çifte kayıkla Sadâbad'dan geliyorsun

(Aralık, 1992)

İhsan Kurt

Sana da Bir Şarkı Yazdım

Bugün rüyâlarda gezdim
Senin sırlarını çözdüm
Söyleyemedim yüzüne
Sana da bir şarkı yazdım

Ne idi o bahar o yaz
Ne idi o şarkı o saz

Sevgini sevgimde sezdim
Duygumu sözlere dizdim
Bunu kalbinde besteledim
Sana da bir şarkı yazdım

Ne idi o bahar o yaz
Ne idi o şarkı o saz

Gözlerini güle yazdım
Bakışınla öle yazdım
Kelimeler aşktan doğdu
Sana da bir şarkı yazdım

Ne idi o bahar o yaz
Ne idi o şarkı o saz

(Aralık, 2001)

İhsan Kurt

Sana Sana ve de Ha Sana

Dillerin söylesin çekinme Hasan
Hak hukuk bilirsin savunda gelsin
Kim yitirmiş kim bulacak sorarsan
Seyip sağır sultan duyarsa gelsin

Mızrak kırıldı çuvallar delindi
Haklılar haksızlar gayrı bilindi
Görünen yol ayırımına gelindi
Yollular yolsuzlar bilinsin Hasan

Her gecenin sabahı var bilene
Kapılar açık davete gelene
Günah senin sevap senin ele ne
Sitemkâr riyakâr alınsın Hasan

Söze dargınlık lüğatimizde yok
Silahımız kalemimizdir çok, çok
Hakikat ehliysen tok açtır, aç tok
Eşref gitti, şeref gitti, Neyzen yok
Bunları bilenler kaldı mı Hasan

İhsan Kurt

Sanal Dünya

Dünya, sanal dünyası
Merhabaların banal dünyası

Tuşların ucunda ekmek
Fareye kelime kemirmek düşüyor
Ekran yapışkanı seviler
Yüreklerde buzlar üşüyor

Ya köpük ya da sanal
Peşinden gidilenler
Alkışlar tutulup
Büyük laf edilenler

Dünya, sanal dünyası
Sanalın final dünyası

İhsan Kurt

Seferden Gelenler

Rüzgârlar seferden geldi
Baştan ayağa toz-duman
Belâ belli yerden güldü
Gülüşün adı çok yaman

Seferden geldi lâleler
Doğrulup Lâle Devri'nden
Donup kaldı şelaleler
Gül yüzlerin kederinden

Siperlerdeydi acılar
Vuslata düştü sancılar
Bize hasret nasip oldu
Hanını yıktı hancılar

Tefekkürün derinliği
Çiğ damlası serinliği
Güllere takdir olundu
Yeryüzünün gelinliği

Galû belâ mülkünde cân
Köşe-bucakta heyecan
Kurtuluş umutta kaldı
Sarsılmakta iki cihan

İhsan Kurt

Seferi Hayatlar

Yolculuk bir başka bahara kaldı
Bülbülü şeydaya diken gülleri
Hangi güle yöneldimse talandı
Hangi sevdaya baktımsa seferi

Caddeler beni gezdiren hamaldı
Yapışkan bakışlar günah feneri
Gördükçe gözümde insan ufaldı
Baktım insanda "insanlık" seferi

Gök çökmedi ama yerler yarıldı
Ulu mabetlerde görmedim eri
Umutlar yıkılışına darıldı
Gelecekte "gelecek"de seferi

Yönlerden bıktım yansız bakıyorum
Hep dinliyorum amelsiz dilleri
Bu gidişattan çok korkuyorum
Bakıyorum ameller de seferi

Bir yola çıktık bilinmez diyorlar
Hangi kovuklarda günah inleri
Hep yapmadıklarını söylüyorlar
Şimdi doğru söylemek de seferi

Bir yer var, bir yön var ki biliyorum
Gayri durmayacağım bundan geri
Beş vakitte O'na eğiliyorum
Çok şükür günahlarım da seferi

(22 Mayıs 2002)

İhsan Kurt

Sen Akşamları Aya Karşı Oturduğunda

Ay on dördünde
Sen dünya derdinde
Bir akşamüstü
İlham geldiğinde

Sen akşamları Aya karşı oturduğunda
Bulutlarda gezinir, yıldızları düşünürdün
Kendince saraylara benzetirdin bulutları
Arasına serpiştirilmiş şatolar canını sıkardı
Ama sarayların da çimenzârı yoktu
Gülsüz yerlerin bülbülü şeydaşı yoktu
Yıldızlara benzerdi kimsesizliğin
Uzaktan etrafın doluydu kim ne bilecekti?
Tıpkı yıldızlar gibiydi varlığın
Yıldızların kimsesizliğiydi yalnızlığın.

Sen akşamları Aya karşı oturduğunda
Gözlerinden yollar geçer uzun, ince
Yollar kıvrılır gider
Trenler geçer yüce dağlar arasından
Bozkırların hürlüğünde süzülürsün
Kuytu ormanlarda kendine gelirsün, ürperince
Sen geçersün dağlar üstünden
Dağlar senin gözlerinden geçer

Sen akşamları Aya karşı oturduğunda
Gözlerinden yollar geçer, terminallerden başlayan
İskelelerden, istasyonlardan başlayan
Terminallerde hüznün ve sevinç bir arada
Uğurlayan ve uğurlananlar gibi
Bir şehrin bulvarında karışırırsın kalabalıklara
Sen yoksun kalabalılarda
Kalabalıklar yapayalnız bir uğultu
Kalabalıklar gözlerinden geçer
Sarmaş-dolaş, itiş-kakış bir hengamedir görünen
Sen içinde gurbeti duyar, sevdayı duyarsın
Sen sana koşar, sen senden geçersün

Sen akşamları Aya karşı oturduğunda
Yanık bozlaklar geçer yüreğinden
Sandallardan nağmeler ve mehtaplı şarkılar geçmez
Hayâllerini duyduğun türkülerin sevdasına salarsın
Mızrap tellere dokunur sen sarsılırsın
Sen türkü olursun, hayâllerin sevda
Söylenirsin dillerden dillere
Kor olup sen oturursun yüreklere
Sen senden geçersün akşamlara koşarken

Sen akşamları Aya karşı oturduğunda
Gözünde çocukluğun, bulutlar arasında
Sen bulutlar arasından geçersin
Denizi, suyu, denizdeki sandalı ve ormanı
Ay ışığının oyunlarında seyredersin
Sen sevdaya dalmışsın, sevgiyi çıkarmışsın yukarılara
Karacaoğlan'ın ilk mısraını,
Yunus'un ilk sözünü yazan sensin
Sen akşamları Aya karşı oturduğunda
Sen değilsin.

Ay dolunay
Yıldızlar kayıp
Bir akşamüstü
Duygular kayıp

(Temmuz, 2001)

İhsan Kurt

Sen misin İstanbul

Sen misin İstanbul?
Umut umut Fatih'ten biriktirdiğim
Hilâlli minarelerinde,
Sen misin bu halde?
Çamurlu ruhlar,
Çanlı sokaklar.

Sen misin,
Sen mişin İstanbul?
Geleceğine ağladığım,
Fetih şehrim,
Tarihe çağ açan belde
Minarelerine bel bağladığım.

Fatih'ten kalan bir fetihname
Bir sensin, senin adın.
Yaşayan ben miyim,
Benim insanım mı?
Yeyip yuttun mu sende yatanları?
Yine bağrına bastın
Ceddime gül atanları.

(Ocak, 1979)

İhsan Kurt

Sen Őir Gibisin

Huzuru sezilir gözlerde görmenin
Gönülde bir yitik bulunmuşluğu
Hayat rotasında dümen kırılır
Zamanda yaşamının hoşluğu,
Eski sevdaları çağırır sesin
Sen, senden ziyade,
Sen Őir gibisin.

Tatlısın, tatlılardan öte
Gülden güzelsin, gül değilsin
Tanımışlığım var gibi seni ezelden
Ruhuma yabancı, el değilsin
Maddeden ziyade,
Sen Őir gibisin.

Bakışların ufuklarda bir âlem,
Hayalimde yolculuğun gurub eder
Sıraya konsa da aşktan yana Şiirler
Bu dünyada üste gelirsin
Sen, senden ziyade,
Sen Őir gibisin.
(Mayıs, 1974)

İhsan Kurt

Sen ve Ben

Sen, Sen
Ben, Ben
Ne Sen, Sen
Ne Ben, Ben
Sen, Ben
Ben, Sen
Senin olduğun yerde
Beni bekliyorum
Bilebilsen.

(Aralık, 2000)

İhsan Kurt

Sen Yunus Olamazsın

Dağa çıksan alıç hani ?
Hani Tapduk, Miraç hani ?
Fikir sağsan, nerde yeni ?
Sen Yunus olamazsın !

Hac'ca gittin gönül yıktın,
Secde ettin gönül yıktın,
Sen kendini sende yaktın,
Sen Yunus olamazsın !

Benliğini "ben"de bildin,
Sevapları yende bildin,
Yükselmeyi kinde bildin
Sen Yunus olamazsın !

Dilin başka, adın eğri,
Ocaktaki odun eğri
Eğri baktın, dedin eğri
Sen Yunus olamazsın !

(1989)

İhsan Kurt

Senden Uzaklarda Neredeydin

Gökte yağmur yoktu
Bulut ağmıyordu göklere
Ay onbeşindeydi yağ dağıtılırken
Göz kırparken bir sitare
Güneş onsekizinde ya var ya yokdu
Ya sen neredeydin
Bir yerde olmamak mıydı derdin
Bir yerde olamamak
Ve olmamak

Uzak bahçelerden bahar kokuları geliyordu
Çiçekler gülüyordu uzak dallardan
Bahar yanımızdaydı
Çiçekler içimizde
İçimizde çiy düşmüş güllerin hücumu
Ya sen neredeydin
Mekansız olmak mıydı derdin
Mekansız olamamak
Ve olmamak

Uzaklardaydım biliyorum
Benden ve senden çok uzaklarda
Unutmak kadardı meşguliyetim
Unutarak bir nesnede kalmak
Meselâ bir kalemde ben olmak gibi
Ya sen neredeydin
Hangi nesnede neydin
Yoksa problemin
Var olamamak mı?

(2 Mayıs 2002)

İhsan Kurt

Seslerin Sureti

Teknolojik seslerin suretindesin aynada sen
Bakmaz ellerin, gözlerin ki güle uzanan diken
Çimenler üzerindeki çiylar baharları muştular
Her vaktin seherine uyanamazsa mahmur gözler
Pişmanlığın gözyaşı yerine ömürdür dökülen

Nedendir şimdi Makber'i dinlersin Hafız Burhan'dan
Karadasın, Ankara'dasın ses gelir İstanbul'dan
Nal sesleri yanı başındadır, Çubuk Ovası'ndan
Duygularda Beyazıt Timur çarpışır, gem vurulmaz
Arpa buğday yerine ızdırabımızdır ekilen

Âşık Nedim'ler Lâle Devri'nde sefasında olsun
İster Kâğıthane'de, isterse vefasında olsun
Sevgililer ki yine sitemkâr cefasında olsun
Hep hasretinde olduk suretlerdeki asıl sesin
Gözlerindir iki çifte kayık yerine çekilen

Zulümleri kurutamadık kitaplar arasında
Sevgiler parklarda bitap düşmüş hazan sırasında
Acılardır tarihten kalan hançerli yarasında
Kaşınır her zayıf düşüşte bir türlü iyi olmaz
Müzmin yaralarımızdır hep ilmik ilmik dikilen

İhsan Kurt

Sevda

Sevda ne sihirli kelimedir ki
Henüz sihri çözülememiş bil ki

Sevda denmiş, destanlar yazılmış
Sevda denmiş, mezarlar kazılmış

Sevda, gülü koparmak hiç değildir
Sevda mazide hilâl, haç değildir

Sevda ateş değildir, kordan öte
Sevda Leylâ değildir, yârdan öte

Sevdanın ılık ılık akışı var
Sevdanın yürekleri yakışı var

Sevda yaklaşıldıkça uzaktadır
Sevda boranda, kışta, tuzaktadır

Sevda, ruhun secdesidir sevilene
Sevda, Hak'kın müjdesidir bilene
(Mayıs, 2001)

İhsan Kurt

Sevdada Bırak Beni

Ben öyle darmadağınık
Sen yüce dağlar yurdunda
Yurt bilir kimsesizlikler
Yalnızlığımın odunda

Hep sevdalar teyellendi
Masum duygular yoluna
Şarkılar ki nağmelendi
Bütün renklerin alına

Hayat mı, zaman yelkovan
Yarışlar hep aynı pistte
Bizi sevgilerden kovan
Ne hücrede, ne hapiste

Sen yaklaş ben toplanayım
Yeniden bir gurbet girsin
Yeniden sevdalanayım
Sevdamı iyi bilirsin

Ben halâ darmadağınık
Yalnızlıktan topla beni
Bu sevdama Hak'ta tanık
Gel Hak'ta bırak seveni

(19 Mayıs 2002)

İhsan Kurt

Sevdalarda Mahsur Kaldık.

Gönlüm ben, gönlün ve sen
Bizdeki bir yerinde zamanın
Bir yerinde İtrî'nin
Bir yerinde gazelhanın
Masal olan aşkları bir bir andık
Bir ben, bir sen
Bir de sen ve ben
Bir gönlüm, bir gönlün
Gönlümde senin gülün
Kalabalık üstüne kalabalık
Unuttuk zamanı ve mekânı
Nasıl da sevdalarda mahsur kaldık

Yemin ettik mukaddeslerimiz üstüne
Yemin ettik ve dedik ki;
Sevda bizim mayamız
Bundan sonra sevda olsun sızamız
Sevdalarda mahsur kalmaktır
Kararımız

Bir mahzun zamanda dalgın
Gönül köşesine teyelledik çocukluk hevesinde
Bakışlardan oya idi izler
Ya da tarihten kalan bir mekânda
Mekânın o zamanında
Ebrulî yorgunlukları süsledik
Bir kahve telvesinde
Süsledik sur üstüne sürûr
Mahsur kalan sevdalarda bizler
Bizler kalan sevdalarda mahsur

Bir keşiş takibinde adımız Kerem
Dur-durak bilmez sevdalar atı
Karşımızda yalnız yola revan olmak durur
Kerem ki Aslı varsa Kerem
Otuz iki dişlerini söktürür
Bir cemâlde kalmak için mahsur
Açılar bir dizde erir
Öyle bir diz ki
Sevdanın kelepçesidir

Sevdalar nakışlarla dokunan kilim
Ki içinde nazenin parmaklar hür
O nakışlara bakmasını bilenler
Nakışlarda ne hayâller ne umutlar
Ne sevdalar, ne sevdalar görür
Ne sevdalar yürür
Sevdalar ki her biri bir nakışta mahsur

Yemin ettik mukaddeslerimiz üstüne
Yemin ettik ve dedik ki;
Sevda bizim mayamız

Bundan sonra sevda olsun sılamız
Sevdalarda mahsur kalmaktır
Kararımız

Vurgunlardan beter ihaneti gördük
Sevdalarda mahsur kaldık
(Gül Şafağı Hüzünleri,2002'den)

İhsan Kurt

Sevdası Kitap Olanlara

Kitabı icat edenler olmasaydı
Olmasaydı kalem kâğıt,
Güneşli günleri yazabilir miydim?
Nasıl bilirdim karanlığı
Aydınlığa âşık olduğumu
Kimlere anlatacaktım
Kelimelerden sesler duyduğumu

Sesler duyduğumu ötelere
Söz bilmez, düşünmez
Laf anlamazlara mı?
Elbet kendime konuşacaktım
Kendi kendime...
Evde, sokakta, caddede
Dolmuşta, otobüste, vapurda
Tuhaf bakacaklardı insanlar
Tuhaf tuhaf seyredecektim bulutları
Ve tuhaf bir dünya olacaktı

Kitap olmasa çekilmez hayat
Kalem olmasa silah berbat
Bir de bunları anlayan dilim
Ne olacağını biliyorum
Deli olurdum, delirirdim, deli
Kitapsız dünyayı beş paraya verirdim

Sevdası kitap olanlar
Aşklarına riya doğramazlar
Gülerler, hüzünlenirler, ağlarlar
Hatta öfkelenirler de...
Sabırlarını kitapla sınarlar
Kitapla mutlu olur
Okudukça kanarlar
Okudukça doyarlar
Yazdıkça, yazabildikçe
Paylaşırlar...
Paylaşırlar...

İhsan Kurt

Sevgiden Barikatlar

Yüce sevgiden barikatlar kurdum
Artık geçemesinler diye kine
Durdum, önce kendimde kini vurdum
Nefs öne çıktı, "ben" hortladı yine

(Nisan, 1996)

İhsan Kurt

Sevgililerim

Emeğim
Yüregim.
Yüregim,
Emeğim
Vicdanım
En büyük amirim
Derim

Ve Sen
Ve sizler
Haram katmadım aşınıza
Bilin
En güzel dileğim,
Haram katmayın aşınıza
Derim

İşte budur sevgim
Sevgililerim
Eşim
Ve oğullarım
Ömür boyu gülün
Hep mutlu olun
Derim

(30 Nisan 2002)

İhsan Kurt

Sevgim Kelepçe Geleceğime

Duygularım prangaya vurdu
Küreğe mahkûm etti gözlerin
Ömrümde ansızın zaman durdu
Kurban gitti temiz sevgime
Kurban oldu geleceğim

Bilmiyormuşum
Yaşamasını başka şekilde bileceğim
Taşa mermer
Çelik olacağım mermere karşı

Yüzüme gülermiş
Yazarmış sevdiğini
Ağlarmış ardımdan
Aldırmayacağım artık insan kalbine
Kolayca inanmayacağım

Güzelliği ne kalpte buldum ne yüzde
Bilmem güzellik insanların neresinde
Zaman mı değiştii
Değişen yalnız insanlar mı
Kişi sevebilirse
Sevdiğine bel bağlamayacak mı

Sevgi bir olur
Sevgiliye lâıık bir
Biriñe lâıık sanıp sevgisini verenler
Aldatılırsa
Sevgisi geleceğine kelepçedir

(Şubat, 1976)

İhsan Kurt

Sevmek

Taze bahar sabahı
Bir gül bahçesine doğmak
Aydınlatarak karanlığı
Sevmeye başlamak.

Başlamak sevebilmeye yeniden
Hayatı, geleceği
Hattâ maziyi bile
Sevmek bir yeşil gözlünün hürmetine.

Yalandan uzak, riyâdan arınmış
Sevmek dupduru zemzem kutsallığında
Ve Kürşat'ca basıp sarayları
Akarken kanlar Vey ırmağına
Sevmek Kara Ozan'ın kopuzunda
Bir sevda türküsünü.

Kutsallığını anlayıp duyabilmek
Mecnun'ca coşup Yunus'ca esrimek
Ve büyüklüğünü bilerek sevmenin
Sevmek..

(Ekim,1976)

İhsan Kurt

Sivasdayım

Sivasdayım..
Yol boyunda buzlar
Ben yol boyunda
Eski aklıma takılmışım
Bu heyecanıyla liseliyim,
Yine öyle çekingen, yine ürkek
Yine öyle gidişine gözlerini bırakan ben.
Sivaslıya takmış aklını,
Bir Selçuklu aşkıyla
Sivas Selçuklu olmuş,
Name name gözlerde
Gözler sadece sevmiş.

En iyi duygular çifte minarelerde
Nakış nakış
Mermeri oymak Selçukluda
Kalp oymak Sivaslıda.

(Ocak, 1976)

İhsan Kurt

Sona Gazel

Bitmez denen bu cihanın hevası da biter
Öyle bir gün gelir sen-ben davası da biter

İstersen altından kaplat bu dünya evini
Cilalar bir bir dökülür sıvası da biter

Kaynaktan çağıl çağıl sular sana akarken
Sular taşıyan ellerin kovası da biter

Güllerin her mevsim açışından ders almayan
Bülbüllerin hazan olan yuvası da biter

Yollar kıvrım kıvrım elbet bir menzile varır
Yürüyen ayaklarının hevesi de biter

Dua edecekler bıraksanız da geride
Bir gün gelir ki onların duası da biter

Kalan var mı ki bu dünyada sonsuza kadar
Gün gelir ansızın dünya havası da biter

İhsan Kurt

Sustular Bütün Şarkılar

Hasrette olsak da ne gam,
Hüzne karıştı korkular.
Çalınan bir başka makam,
Sustular bütün şarkılar.

Sustular bütün şarkılar,
Şarkılarda sen başladın.
Kulaklarımda ses oldun,
Gözlerimde yavaşladın.

Elest'ten beridir emir,
Hak'kı kaybetti tartılar.
Yöneldiğin dört yan duvar,
Sustular bütün şarkılar.

Sustular bütün şarkılar,
Sesler dudağında dondu.
Telleri kırdı kanunî.,
Mızrabı vuruşu sondu.

İhsan Kurt

Şair Yüreği

Şairim
Karamsarlığım da oluyor
İyimserliğim de...
Onu siz yakalarsınız ey okuyucu
İşitirsiniz şiirlerimde
Duyarsınız sesimde
Sözcüklerde hüznüm
Mutluluğum dizelerde.

Şairim dedimse
İnsanlıktan damıtılmış özüm
Oyum buyum ama
En önemlisi galiba Ben'im.
Haksızlıklara haykırırım da...
Duyuramazsam sesimi
Tekmil hüznler bende toplanır
Hazin giyer kelimelerim

Benim benliğim kucaklayandır
Hesapsız çıkarsız
Seven yürekleri keşfedendir
Habersiz apansız
Çirkinliklere de takılır gözüm
Lakin sevgileri, iyilikleri
Gün yüzlü güzellikleri
Dayanamam kucaklarım
Aşkla atan yürekleri

İhsan Kurt

Şairler Haykırmıyor!

“Unutma ki şairleri haykırmayan bir millet
Sevenleri toprak olmuş öksüz çocuk gibidir”
Mehmet Emin Yurdakul

Şairler haykırmıyor!
Hep nefes nefese mısraların soluğu,
Salonların rehabetinde baygın kelimeler yanıyor.
Ben'ini doyuruyor şiir matinelerinde,
Aydınlığında mehtabın ruhu kirli bir kuğu,
Şakşakçı şiir dinletilerinde gürültüleri huzur sanıyor.
Karanlığında yurdun habersizliği aparılırken, şair
Kendini soluyor nefsi emmare bataklığında
Sözde söyledikleri hep aşka dairmiş...

Cinselliğin dilini sıktığı ekranlardan yansıyan,
Cilalı salonlarda kurtarılan vatan,
Ekranlardaki sesde ucuz bir sansasyon,
Kurtarılamıyor emri vaki masalardan.
Heyecanlar haması nutuklarda hapsediliyor,
Bir de politize yığınların beyinlerinde
Uyumaya uyum adı konuyor.
Uyumaya ve uyutulmaya emperyalizm haplarıyla
Hortluyor yeni baştan kapitülasyonlar,
Tarihten bir hortlak gibi doğrularak,
Mandacılık çağdaş bir kimlik giyerek çıkıyor karşımıza!
Topraklardan vaz mı geçildi beyinlere girilince?
Conilerin çikolatalarıyla işgaller sürüyor ağlayarak,
Kulaklar bombardıman yirmi beş saat,
Gözler topyekun mağazınleştirilmekte derince,
Hangi hayatlar hangi kurtuluşu arıyor A ve B'de...ABD'de...
Nutku tutuldu çoğu şairlerin ki onlar meşhur ve meşum,
Şiirler cici-bicilere harcanıyor.
Kelimeler arabesk istasyonlarında mutsuz!
Fark edebilen akılların görebileceği bir ülke kaynıyor,
Şairler haykırmıyor!

Taviz... taviz... taviz...
Vatan, sevenleri toprak olan bir öksüz...
Şairler, haykırmayan yerde astarsız yüz.
Bu tarihe bırakılacak en kötü iz,
Süt dökmüş kedi suskunluğu ne ifade eder?
Anlamsızlıklar içinde sebebi belirsiz,
Arsız bir eylem salonlarda şakşaklıyor,
Namuslu kelimeler,
X ve Q'da namussuzluğu kucaklıyor.
Suskunluğu yutkunan şairlerin dizelerinde,
Haksızlık karşısında kendini yiyor.
Dillerini yutmuşlar Atlantik ötesi bakışlarda,
Sanrılar hep üzerlerine geliyor varoşlarda.
Yutulmuşlar uyutulmalara bir işporta malı olarak,
Narsisist duygularını doyururken ayna çanaklarında,
Dört bir yanda ve her yerde tedirgin yürüyorlar.

Aziya alan şiirlerinde kendilerini görüyorlar.
Sırtarak ve de hince,
Vatan denince...
Bayrak denince...
Bağımsızlık denince...
Akılsız bir sevdanın yıldızları geçiyor gözlerden,
Aklı tatile çıkararak aşklar kanıyor mısralarda,
Mübareklerin dilleri kayıyor!
Umumi hüznelerde çölleşiyor lügatler,
Sanrılarında çağlayan söz kaynakları kuruyor.
Aşkı, barışı, özgürlüğü esir edip şiirlerinde,
Güya sanatın kucağına yatıyor.
Belli ki bir atımlık kelimeleri bile tükenmiş,
Şairler haykırmıyor.

Ülkemin üzerinde figanın dumanları yükseliyor,
Figanın ve kimliksizliğin yönetmelikleri...
Sanılmasın dumanlar tarla anızlarından geliyor,
Her bir yanımız duman duman iki-üç harfli saldırılar.
Tavizlerin kucağında bir ülke yanıyor,
Verdikçe doyurulamıyor çünkü haçlı,
Aldıkça istiyor yeni başlar,
Yeni başlar.
Dur-durak bilmiyor hücumları,
Kuralı onlar koyuyor Yeni Şehirlerinde,
Senaryoyu yazanlar da onlar.
Şairler beyin işgalinde mi ne?
Mankurtlaşma yarışında mısralar,
Tahkiye olup kasetlerde arz-ı endam ediyor.
Bir milletin kucağında şiir ağlıyor "şiirci"ler çoğaldıkça,
Lisanlar emperyalizme çanak tutma yarışında.
Şairler haykıramıyor bu densizliği,
Şairler haykırmıyor.

Bosna-Hersek'te ağlayan şiirler,
Haklı yerini buldu duygularda Filistinli direnişçiler.
Bir vicdan eksikliği haykırıldı insanlığa,
Afgan'ı figanı yapanlar iyi bilirler.
Yüreklerin toplu vuruşuydu mısralarda,
Nerede bütün bu şairler?
Nerede Vietnam'a ağıt yakarken diklenenler?
Barış nutuklarında şairleşip,
"İki ülke arası sıcak bir deniz" diyenler.
Sayfalarca haykırdı şairler sayfalarca,
Dizildi yüreklice destanlar,
Oysa şimdi onlar,
Bu ülke, ülkemiz denince...
Farkında olamamanın yarışındalar.
Şairler susma zulmünü yaşıyorlar,
Bir ve tek kalan anavatan,
Sinsi oyunlarla hoyratça edilirken talan.
Dilinizi mi yuttunuz?

Duygularınızı mı unuttunuz?
Haykıramıyor,
Haykırmıyorsunuz...

Zahiren ekonomide karanlıklar,
Hayatımıza ve bize zifirî bir çöküş.
Aydınlıklar gecelerden beklenmekte,
Bu nasıl yanılğı, bu nasıl iş?
Yetmez mi artık, yeter artık!
Hevenk hevenk güller açsın yurdumun her yanında,
Gün doğsun gül yüzlerde.
Kendine gelmenin asaleti bir ihtişamla doğrulsun!
Gülüşler bütün karanlıklara doğsun apak,
Şairler yeniden haykırabilsin,
Şiirler konuşsun matem bitsin!
Her mısra pısrıklığı yeniden fark ettirebilsin,
Yeni baştan doğsun şafak!
Yine nazlı nazlı dalgalansın al bayrak!
Bu millet şairleri susan millet olmasın,
Bu millet asla öksüz kalmasın.
(2003)

İhsan Kurt

Şairler Kaybolmaz

kayıp şair olmaz
unutulduğunda kaybolur
kayıp zaman olmaz
ki anılar silinirse
zaman kaybolur

kuşlar dal ister konacak
sözler kesilirse bal
şairler kaybolmaz
kaybolursa zaman

kayıp şair olmaz
unutulduğunda kaybolur
okumak unutmamaktır
unutmamaktır aslolan

İhsan Kurt

Őir Benim Hasretimdir

Őir benim hasretimdir, huyumdur
Őir benim yıkandığım suyumdur
Gül mevsimde cemre dűşer őiire
Őir benim sığınağım, koyumdur

Kâh âşık olur şiire susarım
Kâh aşkı bulur şiire susarım
Güzelde coşar şiirdir tasarım
Őir benim dűđün, dernek, toyumdur

Kendimden kaçsam őiirde dururum
Aşkı, sevdayı őiirde bulurum
Őah mısralarda yanar, kül olurum
Őir benim alevimdir, korumdur

Őir benim, ben őiirim Eleste
Bazen ırak, bazen de bir nefeste
Hak'ta olan hakkı haykıran seste
Őir benim dilimdeki gülümdür

Sevgiyi tüketirim görünende
Vuslat ikinin bir olması bende
Bütün yollar dört bir yana gidende
Őir benim Bire çıkan yolumdur.

(www.ihsankurt.net)

İhsan Kurt

Şiirdir ki.

Şiirdir ki,
Yansır hüznün aynasında
Tarar sırma duyguları
Bir gençlik havasında.

Şiirdir ki,
Maveradan terdir
Kelimeler pişer dergâhında
Duygular kordan beterdir.

Şiirdir ki,
Arar arayışı
Örümcek ağına takılan akılda
Ötelerden seslerdir yakarışı.

Şiirdir ki,
Melekût, insan ve eşya
Yoğurur tevhid hamurunda
Akıl topal, hisler yaya

Şiirdir ki
Lâf kalabalığının özeti değildir
Ruhtan, duygudan, düşünceden damıtılır
Âdem'den ve de Havva'dan beridir.

Şiirdir ki,
Keşfedilemeyen mıknatısında
Manyetik alanlara takılır
Teyellenir güzel libasında.

Şiirdir ki,
Hem "öte"dir, hem "beri"
Şairine kanat takar
Okuyan anlayışınca alır
Ya elmas, ya da bakır.

www.ihsankurt.net

İhsan Kurt

Şiirin Gurbetinde

Hüznün hazin sitemine
Gül tezgâhı seriyorsun
Şu şiirin gurbetinde
Beni de bitiriyorsun

Kahreden sevdalar taşır
Acıların sultanları
Gül yaşmağında barışır
Sevgi yolunun canları

Hiç yaşanmamış baharlar
Besler çile çiçekleri
Güle susayan yağmurlar
Islatır gelecekleri

Hasretin küheylanları
Sevdalara pusu kurar
Sevgilerin talanları
Firari gözlere yarar

Ateştedir kelimeler
Duygulardan yuva kurar
Şiir yürekleri eller
Mısraları yangın sarar

Hüznün hazin sitemine
Gül tezgâhı seriyorsun
Şu şiirin gurbetinde
Sözleri bitiriyorsun.

İhsan Kurt

Şiirler Gezdirdi Beni

Şimdi bıraktığım zamanda
zamanların beni bıraktığı anda
şairlerle gezdim geceyi
ezelden tanıdık şairler
dost mısralardı gülümseyen
yüz yüze geldiklerim
şiirleriyle bildiklerim
ve ilk defa bulduğum şiirler
belki de ilk defa adını duyduklarım
anılarla çıkıp geldi mihribanla karakoç
bir bardak çay içtiğimiz masa
işkençe ambarında yolculuklarımız
masum ve mahzun can veren şiirler
cana gelen kana gelen mazi

şimdi bıraktığım zamanda
antolojiler çevirdi dört bir yanımı
dikenli gül bahçelerine girdim izinsiz
aslında şiirler düştü içime
şiirler kanattı yüreğimi
rastgele sayfalarda şiirlerle selamlaştık
kimi elimden kimi duygularımdan tuttu
zamanda huzurun kanatlarıydı çırpan
kimi de anılara sürükleyen tutku

mısralarında ağlayan şair
yine istanbul'u dinliyordu
sahil boyunca orhan veli'yi arıyordu martılar
hala memleket istiyordu cahitler
yaşamanın sevmenin gönülden olduğu
oysa anlamsızlıkta aranıyor hikmetler
yıkık insan manzaralarında

gözlerimi ellerimi unuttum
kimseleri değil beni unuttum
mümkünatı yok kabul etmediler
yaşadıklarını yaşattık
seni kaşiflerin dünyasına attık dediler
zamanın beni bıraktığı zamanlarda
ne gül ne güneş ne denizdiler
gecenin koyu gözlerine götüren
kelimelere bürünmüş şiirdiler
şiiri dillendirdiler

İhsan Kurt

Şimdilerde

Şimdilerde aşk mı?
Onu kitabını yazanlar kurşuna dizdi
Endamını sürüklüyorlar
Kaldırım kitapçılarında
Mekanik tuşlarında akıllı telefonların
Vuslata yürüyorlar memnun
Tedirgin bakışlarda görünüyor hinlikler
Kuralların izleri yok
Ne ellerde ne gözlerde
Aşkın kitapları çoğaldıkça
Aşk yok oluyor
Yazılan her sayfada
Aşk vuruluyor

Şimdilerde aşk mı?
Şahaflarda nadide bir kitap bile değil
Kirli kaldırımlarda yıpranmış
Eli yüzü perişan
Akıllı telefonlarda
Sesleri düşmüş kelimeler
Sözde aşkın kitabını yazıyor
Kitabını yazanlar
Onu kurşuna diziyor

İhsan Kurt

Şuarasız Seferler

Aşksız seferlerdeyiz
Aşktan aklananlar süresiz ırakta
Akıllananlar
Aşka müebbet olan durakta
Yalanlar
İncir çekirdeğinde saçma
Sadakat acıya banan firakta

Bir hasret ki suyu bitmez çorakta
Dolu dolu
Savrulmanın hüznünü yaşar bir yaprakta
Tansiyonu yükselir baharların
Doluya dolanlar
Boşta koşar
Boş ki kımıldamayan bir atakta

O yoksa âlemde tohum kabuğunu kıramaz
Aşk yok
Şair yok
Âlem çapında ve yerinde kalamaz
Ses tükenir kelimada
Şuarasız seferlerde adımlar heyecansız
Mahurdur seherler
Yalnızlıklar mahmur
Güllerin boyun büküşünde niyaz
Şuarasız seferler
Ki aşkı anlayamaz
Anlatamaz.

İhsan Kurt

Tarihin Ezildiği Şehir

Yağmurların yıkadığı sabahlarla uyanmak
Seherin sarmalayan soluğudur
Kalp atışıdır zamanın ışıltısı ufuklarda
Bin bir renkli yapraklar savrulur
İşgale teslim olmuş sokaklarında

Yalnız kalmış yalnızlıklar vurulur
Işıklarda koşuşan çocuk ahlarında
Vicdanlar varsa kirlenir
Yeniden rahmet yağmurları beklenir
Bu Şehrin yunmuş sabahlarında
Bu Şehrin yanmış yakılmış ahlarında

Tarih eziktir bu Şehirde ezilmiştir
Riyakâr nutuklarında şaşkın Sûleymaniye
Ve Ayasofya her seğimde dillere pelesenk
Minareler kûçûlmûş tarih kuşatılmış
Susuz çeşmeler bûfe olmaktan bezgin
Nefes aldirmiyor bu medeniyetin (!) sokakları
Bu Şehri sômûrûyor riyakâr kalemler
Bu Şehirde yaşar yûrûyen ôûler

Bizans'a gerek yok zihniyeti gönûllerde
Bu Şehir kalmış gibidir yaban ellerde

İhsan Kurt

Tecrübelerimden

-Oğlum Kürşat ve Furkan'a

Çalış, didin, boşuna ah vah etme
Kendini bilmeze eyvallah etme

Dikkat et; aldanma, yıkılma, kanma
İyi düşün; namerde muhtaç olma

Korkma, sev, sevil, dağlarca sevdalan
Fani kimseye değil, Hakk'a bağlan

Oku, okut, üçüncüsünden olma
Hasetle, gıybetle, boş sözle dolma

Birçok yüz var, maskelerle doludur
Birçok yüz var, mangırların kuludur

Bazen yenilmeyi içine sindir
İnanırsan yeneceksin, kesindir

Vurgun vuranın, talancının olsun
İmanla karşılarında durursun

Ne sat ne satıl ne de alınan ol
Her yolda Hakk'a giden kulunan ol

Riyâ maskeli yüzlere dikkat et
İndir maskelerini, sonra seyret

Bunlar ne nasihat ne hikayedir
Bunlar hatırladığım tecrübemdir

(Eylül, 2000)

İhsan Kurt

Teknolojik Dostluklar

Çağ makineye emzirirken ruhunu
Yağlı çarkların döndüğünce dostluklar
İnsan sabilikte bırakır nurunu
Fabrika düdüğünde gaflete dalar.

Saat gibi merhabalar, metal sesden
Petrol artığından güller paketlenir
Kelimeler duman, söz seçilmez isten
Fabrika bacasında çaylar demlenir.

Çaylar, midelere hortumlardan geçer
Rüyalara riyanın havası akar
O makineyi değil, çark onu seçer
Gece vardiyasında karanlık akar.

Gölüş karanlıklarda ışık oyunu
Oyunlar gözlerdeki görüntülerde
Fabrikalarda şişelenmiş yeni huyunu
Güya, dostluk sunmak kara tüllerde.

(Mart, 1987)

İhsan Kurt

Tenhalıklarımı Yürüyorum Kızılay'da

Tenhalıklarımı yürüyorum Kızılay'da
Gözlerimde seksen öncesi bir tedirginlik
Kaldırımdakilerde bir telaş bir bezginlik
San ki çeriler bir isyan başlatmış sarayda

Bulvarlardaki neon ışıkları yanıyor
Varoşlarda varsa halâ soba dumanları
Çiklet, kağıt mendil satıyor en yamanları
Tencerelerde yoksulluğun suyu kaynıyor

Ulus'ta bir saçı Leyla'ya Mecnunlar seyip
Ya supermarket de, ya da metroda beklenen
Her gün gözlenendir gözlere anlık eklenen
Gençliğime yürüyorum zamanı eleyip

Aşka şevki olanlar şehre şevki neylesin
Hayâlet gibi kaldırımlarda gezinenler
Alçalan insanlıkla matiğe süzülenler
Tenhalığın hangi boşluğunda bir söylesin

Tenhalıklarımı yürüyorum içinizde
Duyuyor musunuz gelen ayak seslerimi
Bir uyarıya yönlendiren nefeslerimi
Hiç hissedebiliyor musunuz içinizde.

İhsan Kurt

Terk Edilen Köy

-Oğlum Kürşat ve Furkan'a

Çalış, didin, boşuna ah vah etme
Kendini bilmeze eyvallah etme

Dikkat et; aldanma, yıkılma, kanma
İyi düşün; namerde muhtaç olma

Korkma, sev, sevil, dağlarca sevdalan
Fani kimseye değil, Hakk'a bağlan

Oku, okut, üçüncüsünden olma
Hasetle, gıybetle, boş sözle dolma

Birçok yüz var, maskelerle doludur
Birçok yüz var, mangırların kuludur

Bazen yenilmeyi içine sindir
İnanırsan yeneceksin, kesindir

Vurgun vuranın, talancının olsun
İmanla karşılarında durursun

Ne sat ne satıl ne de alınan ol
Her yolda Hakk'a giden kulunan ol

Riyâ maskeli yüzlere dikkat et
İndir maskelerini, sonra seyret

Bunlar ne nasihat ne hikayedir
Bunlar hatırladığım tecrübemdir

(Eylül, 2000)

İhsan Kurt

Tutsak Mavi

Ben ellerimi kestim maviye
Duygular ısmarladım dünyalara göre
Doğruluk adına yuttum dilimi
Gözlerime karanlık doğmasın diye
Kaybettim kesilen ellerimi.

Yine kutupları eritemedi doğan güneş
Yine yollar uçurumla kapandı
Mavi tutsak, mavi kayıp
Küf bağlamış dört bir yanı

Bakışlar karıştı gözlerime
Bulutlu, yağmurlu, sisli
Dört çapraz ilmik atıldı ufkuma
Ve bir es..

Hep yarım kaldı dolunay
Kardan adamlar yumruk sıktı varlığımıza
Dört yol ortasında çaresiz kalanlar,
İsmarlama adamlar,
Kurşun sıktılar sağlığımıza

Maviye tükettim ömrümü
Ömrüm bitti, mavi bitmeyecek.

(Kasım, 1976)

İhsan Kurt

Türküler Vurgunuyum

Seferberlik hikayeleri gibi,
İlk sevda türkülerini de ninemden duydum
Yemen'e gidenlerin gelemeyeceğini de..
Bataryalı radyolardan dinledim,
Türkü gibi sevdaları, sevda gibi türküleri.
Coşkun sevdaların yalnız durgunuyum
Sevda gibi türkülerin vurgunuyum.

Boztepeden yankılanan yanık çoban sesleri
Türkülerle ses verdi tarlalara, tepelere
Kocabayırda uzayan kaval nağmeleri
Alıp götürdü fidan duygularımı,
Çocuksu sevdalara, hep bir yerlere
Coşkun sevdaların yalnız durgunuyum
Sevda gibi türkülerin vurgunuyum.

Nida Tüfekçi'nin 'Cemalim'i söyleten bağlamasında
Alkanlar içinde kaldı duygularım
Ezgiler beni çağırdı, ben yürüdüm türkülere
Türkülerle kavrulur, türkülerle yanarım.
Ne 'mahur beste'ye küs, ne şarkılar dargınıyım
Kara sevdalar değil, türküler vurgunuyum.

Geçer yıllar, ömürdendir geçen yıllar
Türkülerin dallarına takılır hatıralar
Türküler bize çağırır tâ uzaklardan.
'Dünya yalan, ayrılık var, ölüm var'
Yüce dağdan aşmış yol yorgunuyum
Kara sevdalar değil, türküler vurgunuyum.

Ey kaşları kara, gözleri ela,
Sen saldın beni haldan hallara
Şarkılar kalsın bir başka bahara
Fırtınası dinmiş sular durgunuyum
Şarkılar değil, türküler vurgunuyum

'Hastane önünde incir ağacı'
Gönüllerde yankılanır acı acı
Sen gençliğine, ben sana duacı
Acıları kimlik yapmışların durgunuyum
Yüreklere kor koyan türküler vurgunuyum

İhsan Kurt

Türkülerin İkazı

Bir türkü yankılanıyordu yakınlardan, bir yerlerden
"Yine gam yükünün kervanı geldi"
Kervan ki gamlarla, terazilerle geldi
Siyah beyaz bir resimdi eski zamanlardan
Resimlerden, isimlerden çıkageldi
Eski zamanlardan unutulmuş vefa idi gelen
Yüreklerden koparılmış ezgilerdi söylenen

Yakınlardan gelen ses yüreklere işleyen kurşundu
"Çekemem bu derdi bölek seninle"
Bölüşelim dünya mallarından önce
Gamlarımızı, kederlerimizi bölüşelim
Koyalım ortaya dünyalık dertlerimizi
Zaman ötesinden zamanımıza türküler gelince
Duygularımızın arılığını bölüşelim
Gam yükünün kervanına katılalım delice

Kervan ki gamlarla, terazilerle gelsin
Gelsin hasret kalınan adaletle, ataletle
Makamlar mevkiiler dağıtmada kirlenmesin
Yine kederlerimizi bölüştürsün
Bütün insanlara insan yönümüzü hatırlatsın
Sevgilerle paylaşılan gam mutluluğunu unutturmasın

"Yine gam yükünün kervanı geldi"
Gelsin bizi darda bırakmasın
Bizi yani insanlığımızı, insan yanımızı
Anasız çocukların gamlarını paylaşalım
Kimsesizlerin, çaresizlerin çaresizliklerini
Beş nüfusa bir ekmek arayanların ızdıraplarını da

"Yine gam yükünün kervanı geldi"
Kaldığımızı ve donduğumuzu hatırlatıyor hangi sevgilerde
Sevgileri tükettiğimizi hangi bekleyişlerde
Taze duyguların hayvanca talan edildiğini
Viran edildiğini nice gül yüzlü sevgilerin
Gelsin de görsün gam yükünün kervanları
İnsanlık adına insana neler, neler edildiğini

"Yine gam yükünün kervanı geldi"
Bindik al yeleli atlara delice soluyarak
Dağlar birleşti, bulutlar ağdı üstümüze
Sevdalar, sevdalılar için at sürdük bilinmez iklimlere
Ganimetlerimiz kederdi, ızdırapdı, gamdı, kor ayazdı
Geriye bunları paylaşmak kaldı böylece

"Yine gam yükünün kervanı geldi"
Lügâtlarda kalan kelimeleri manâlarıyla getirdi
Sevgi, paylaşmak, vefa, gönül, güzel, hak
Başkalarını sıraladı ardından mutlak
Kervan ki bize son fırsatı verdi
Hiç onaylamadı yıkmayı, yummayı

Talanlardan pay almayı hiç istemedi
Hedef gösterdi paylaşarak çoğalmayı, durulmayı

Öyle bir türkü ki tekrar ediyordu kulaklarımda
Yarım asırlık yüreğimde, tâ derinliklerinde
"Yine gam yükünün kervanı geldi
Çekemem bu derdi bölek seninle"
Dediği gün türkülerin ikazıydı yankılanan
San ki bana, sana sesleniyordu "kal türkülerinle" der gibi
Belki daha çok gamları paylaşırız seninle.

(29 Nisan 2002)

İhsan Kurt

Türkülerle Selamlar Olsun

Üçlerimizle, yedimiz, kırkımız
Türkü çığırır, türkü söyler Türkümüz
Budur bizim başkasından farkımız
Sazım türkülerle selamlar olsun !

Türkülerimizde duyduk gurbeti
Türkülerimizle bildik hasreti
Halkımızın dili, gönül serveti
Tezim türkülerle selamlar olsun !

Sevdaları göğerten de türküler
Sarmalayıp büyüten de türküler
Gülen türküler, ağlayan türküler
Sözüm türkülerle selamlar olsun !

Kahramanlardan ses, yiğitçe eda
Ferhat'ın külüngü, Mecnunca sevda
Neşeli konuşma, hüznü veda
Bizim türkülerle selamlar olsun !

Yanan türküler, yakılan türküler
Gözümüz gibi bakılan türküler
Gönül dalına takılan türküler
Gözüm türkülerle selamlar olsun !

Selamda dostluk var, selamda barış
Kini bırak selamlaşmakla yarış
Türkümüzle selam gönülden sarış
Özüm türkülerle selamlar olsun !

(1995)

İhsan Kurt

Ufka Bakarken

Ufuktan yaklaşan bir vapur
Yalnızlaşan ve uzaklaşan yarınlar
Öfkelere gebe deniz suları
Hesapsız çarpar kıyılara
Güneş batır adalar üstünden
Reşat Nuri'yi hatırlatır
Ve Akşam güneşini...
Kızılığını bırakır sulara
Ve adalara...
Toplar hayalleri gözlerimden
Dalgalarda gençlik şarkılarım çalar

Suların yüzünde yaklaşan mevsim okunur
Güneş yorgunluğu buruş buruş
Ufuklar yaklaştıkça ilerde
Umutlar başka denizlere yelken açar
Güneş başka umutlarla batır
Belki gerçek belki hayal olan bir yerde

Köpüren duygular kendinedir
Köpükler saçan vapur denizi yarar
İstemesen de yaklaşır yarınların belirsizliği
Günler ki kaygılarla ıslanır ıslanır...
İnsanlık kurur, kurur deniz.
Yaşatan da kurutan da hep biziz.

İhsan Kurt

Üsküp'e Veda

Bir zamanlar bir zamanlar
Kubbeli hanlar hamamlar
Minarelerin şehriydi
Şimdi heykeller tamamlar

Bir güldestesidir Üsküp
Gönül bestesidir Üsküp

Suları Türkçe akardı
Vodno' da şimşek çakardı
Bulutları eğilir de
Türk Çarşısına bakardı

Bir güldestesidir Üsküp
Gönül bestesidir Üsküp

Üsküp ki hasreti yaşar
Özlemler Üsküp'ü sarar
Sevdadır semalarında
Saklı tarihini arar

Bir güldestesidir Üsküp
Gönül bestesidir Üsküp

Sanki gezdim her yerini
Seni gören sever seni
Bizimle değil bizdensin
Sende seversin seveni

Bir güldestesidir Üsküp

İhsan Kurt

Var mısın?

Ben sevdalıyım
Sen sevda
Var mısın
Sevdalı olmaya

Sevdalaşalım
Azığını hazırla da gel
Var olmaya hazırlan da gel
Birlikte çikalım yola
Alevden güller toplayacağız
Domur domur açmış
Güllerden alevler koklayacağız
Var mısın benimle gelmeye
Var mısın
Deli gibi
Yani Mecnunca sevdalı olmaya

Ben sevdalıyım
Sen sevda
Var mısın
Sevdalı olmaya

Sandığın gibi dikenli taşlı değil yollar
Sarp kayalıklar geçit vermez engeller de yok
Yol kimsesizliğin garipliğinde durgun
Yalnızlığa ve de hürriyete yasak
Yol Hânını kaybetmiş
Yollar hanlarını yitirmiş
Yolsuzların elinde tutsak
Tutsak yola çıkmak
Yürek ister apak
Var mısın

Ben sevdalıyım
Sen sevda
Var mısın
Sevdalı olmaya

Muhale açılan kapıya uzanmak
Büyüsünü yaşayalım gel
İster misin mahyalarda asılı kalmak
Yunuslayın bir gönüle girmek
Çağdaş girdaplara inat
Bütün yıkıntılara
Ve de bütün yıkılmışlara koşarak
Var mısın gönüller yapmağa

Ben sevdalıyım
Sen sevda
Var mısın
Sevdalı olmaya

Sevdadaşım
Bozulmayan mayamızda gurbet olsun sılamız
Sılada hansız hamamsız
Bütün sulardan uzak ve de susuz
Pâklanmaya
Pâk olmaya var mısın

Ben sevdalıyım
Sen sevda
Var mısın
Sevdalı olmaya

Var mısın işte meydan
İster füzeyle gel istersen yayan
Lâkin azığıını unutma sakın
Hazırlanda gel var olmaya
Ham iken yanmaya
Hazır mısın yâr olmaya
Sevdadaşım
Sevdalaşalım
(Kasım,2001)

İhsan Kurt

Varlar

Varların yolundayım
Yokların hücumunda
Bilmenin farkındayım
Cehaletin ucunda

İlin yenisindeyim
Merkezinde yönlerin
Varlığın sesindeyim
Uzağında binlerin
*

Yanlış tartar kantarlar
Hakkın paylaşımını
Hep çöplüğe atarlar
Sessizlerin aşını

Arıların peteğinde
Ballara hasret kaldık
Dikenlerle çevrildik
Güllere hasret kaldık
*

Aptallar akıl verir
Baktıkça gözlerine
İnanıldığını sanır
Yalancı sözlerine

İhsan Kurt

Ya da Üç Adım Kala

Düşlerimi böldü bir zaman dilimi
Gerçekte düşlerimi gördüm
Alıp götürdü onsekizlere
Yine o püfür püfür kavak yelleri
Ya da üç adım kala..

Ayazda güneşi devşirmek
Toz-pembe bulutları toplamak
Bu çağın işimi ki
Çağırmanın beni,
Şeslenmeyin gözlerime
Ya da üç adım kala.

Biz baharda hazanı yaşadık
Hakkımız mı hazanda bahar?
Hep bazen de kaldık,
Bekledik güneşi yutan tepeler gerisinde
Kamaştırmayın gözlerimi
Ya da üç adım kala.
Yapın görevinizi aynalar
Yansıtın ikazlarınızı
Güneşten ışık çalmak kimin haddine
Kimin umurunda senin parçalanman,
Kırık dökük
Ya da üç adım kala.

(Aralık, 1992)

İhsan Kurt

Ya Takdir!

Takdir olunmadı bilemediğimiz
Vuslatın düştü zaman parçalarına
Düştü acılar sefada kirlendi
Acılar siperde bölüştü hasreti

Fitneler büyütüldü yarına
Sulandı kin
Beyaz Saray'larda kara fitneler
Oyuncağı oldu bir veledin

Dolaşmak ağlayan silah gözünde
Yani ateşi yalayan namlularda
Hedefe ulaştıkça hüzündür mermiler
Hüzünden bir şey anlamaz
Tetiği çeken eller

Bir bebeğin masum yüzünde
Bakışların güzelliğini gammazlar
Utanır ve dökülür yere
Döker çevresini
Kırar, kırılır

Ya takdir, ya takdir!

İhsan KURT

İhsan Kurt

Yağmurların Yıkadığı Gecelerde

Yağmurların yıkadığı gecelerle uyanırım,
Bir fasl-ı hazan mıdır ki göremediklerim bilmem.
Gecenin yıkılacağı gündüzlere dayanırım,
Aydınlıklarla çarpışan karanlıklarda gülemem.

Islak, ıslak çekilir doğacak seherlere zaman
Göz açıp kapama süresi sunulur sevdalara.
Belki bir yerde şura meclisi toplandığı an,
Yağmur damlaları davet edilir viran bağlara.

Karanlıkta yağmurlara açık denizler de küsmüş.
Kapılarımı aralamıyor artık bâd-ı sâbâ.
Öfke, kin, kavga, vefa ve hatta dâvalar pörsümüş,
Doğduk ve yaşıyorsak, yaşamak niçin olsun heba?

Yağmur denince Nisan, bir de yâdıma gelir Eylül
Bütün ağaçlar bir hüznün güzelliğine sarılır.
Gönülden muhabbet uçmuşsa, bil ki gitmiştir bülbül,
Sen yıllara dargın olmuşsun, yıllar sana dârilir.

Yağmurların yıkadığı gecelerle uyanırım,
Görebildiklerim damlaların sesinde bir efsun.
Hayal ettiklerim o değilse de ben o sanırım,
Bilmiyorum karşımda mıdır yakaladığım füsün?

Zenginliğimdir yağmurların yıkadığı geceler,
Yakaladığım belki var oluşumun doruğudur.
Ah bir yan yana gelebilse keşfimdeki heceler,
O zaman bizlere açılan rahmetin bolluğudur.

İhsan Kurt

İhsan Kurt

Yakamozlar

Bütün Şiirler güzel olabilir
Ama ben içinde yakamoz geçsin istiyorum.
Bütün denizler engin ve pırlıl pırlıl
Ben dalgalarında yakamozlar olanını seviyorum.

Bütün denizler mavi ile kucaklaŐır
Ama ben yakamozlarla kucaklaŐanlara hayranım

Sahilde sevdalılar yıldızları toplar
Ben se denizden yakamozları
Martı sesleri bozar düşlerimi
Yakamozlar kendime getirir yeniden beni

En güzel musiki iŐıklarda cıvıldaŐır
Yakamozlar ki bakir sevdalar yanımdır

Umutların karardığı yerde yakamozlar yanar
Gecelerin mahrem koyunda yakamozlar oynar
At sürer denizden gelen masal sultanı
Karaya vurur beklenen yakamozlar

Sahile dalga çarpar yüreğim ıslanır anılarla
Yalnızlıklarda kucaklaŐırım yakamozlarla

İhsan Kurt

Yalnız Çağ

Küfür yumakları yüklü iken ensesinde
Bir neşeli kahkaha insanlığın sesinde
Gülleri unutmuş, çarklar kokar nefesinde
Caz mı çalınır tam ortasında yasın
Çağ nasıl yalnızlığını yaşamasın?

Susanlar hatada, konuşanın dili uzun
Süflilikler dolaşır içinde çağdaş tozun
Sunulan tezler çürük, beyni yok antitezin
Üste çıkılsa da üstün altındasın
Çağ nasıl yalnızlığını yaşamasın?

Dönen dolaplar eksi beyinlerin eseri
Kafalardaki maytap beyinlerden serseri
Şimdi sürünmenin mantığıdır alın teri
Haksızlıkta da tarafsız kalmaktasın
Çağ nasıl yalnızlığını yaşamasın?

Parya düşüncelerden fikirler beklenmekte
Kul hakkı aşırandan zikirler beklenmekte
Kanını emmek için fakirler beklenmekte
Makamlar esiri olmuş, o şûh sesin
Çağ nasıl yalnızlığını yaşamasın?

Gör ki riyâ ilim olmuş 'arriyzim' adıyla
Yaşamak kolaylaştı 'çifte standart' tadıyla
Mazlumlar suçlandı çıkardığı feryadıyla
'Bana necilik'le vebal almaktasın
Çağ nasıl yalnızlığını yaşamasın?

En lüks sofralarda insan etleri yenmekte
Yine de yamyamlıklara çağ dışı denmekte
Mideler iştahla açık, dişler bilenmekte
Bırak iltifatlar salonlarda kalsın
Çağ nasıl yalnızlığını yaşamasın?

Mutluluklar parklarda hazânı yaşamakta
Ay bulutta, güneş doğduğuna şaşırmakta
Nefsler tetiklerde değil, tetikler parmakta
Artık çiçekler asitle sulanmasın
Çağ nasıl yalnızlığını yaşamasın?

Çirkinlikler önde güzellikle yarışmakta
Bu çağda kavramlar birbirine karışmakta
Suçlu iğne deliğinden bile sıvışmakta
Zihniyet 'bana yok' onda da olmasın
Çağ nasıl yalnızlığını yaşamasın?

Nasıl bir gariplik köşe başlarında ağlar
Balıkçılar oturmuş karada balık avlar
Burada tümsekler çukur, çukur olmuş dağlar
Çoğunluk hayranı bu çağdaş kafesin

Çağ nasıl yalnızlığını yaşamasın?

İhsan Kurt

Yalnızlık Yıkar

Düşüncelerim kalabalıklarda yalnız
Duygularım rahvan atlar misali
Sadece yalnızlığa yıkılırım
Beni bir tek yalnızlık yıkar

İçtenliksiz dost depremi sallar
Kalabalıklar azaltır çokluğumu
Yitirmeye yürürüm çarşılarda insanı
Bir hasret gibi büyütürüm çocukluğumu

Sözde hüznün çoğalır ya davranışta
Denemelerin kırgınlığı yalnızlığı çağırır
Yağmur lekedir cama ilk vuruşta
Sonrası ruhu bile temizler ruhu bile yıkar
Anlamsız çokluklara dayanmam da
Beni bir tek yalnızlıklar yıkar

İhsan Kurt

Yapılacak İşim Var

Bana nutuk çekme
Ömür sınırlı zaman dar
Boğma kirlettiğin kelimelerle zihnimi
Yapılacak çok işim var

Kelimeleri zincir yapan sensin
"yüksek" diyerek çukurluğunu dolduramazsın
Adalet, hak, hukuk desende
Belki akıllarını kiraya verenleri inandırırısın
Gerçekleri saptıramazsın
Bir de kendine kendini sor
Artık vaktimi harcayamam seninle
Yapılacak çok işim var

Yola gitmek yol almak değildir
Güneşe gülerek bulutu davet edemezsin
Ne kadar havaya kaldırsan da burnunu
Havalanarak havada yürüyemezsin
Farkında mısın ağustosta ismarlarsın kar
Beni eğleme yolumdan
Daha çok işim var!

Bana masal da anlat
"Mış" olmasın yeter ki...
Yalanlar bilinçaltı maskesidir
Hep birilerini anlatma durmadan
Birilerinin peşinden sürüklenme yeter!
Seni görüyor, seni duyuyorum ya
Eğleme beni düşünce sevdamdan
Ufuklarımdan çekil n'olur
Sorunlara çözüm gibi işlevim var
Gölge etme artık
Yapılacak çok işim var!

İhsan Kurt

Yarım Kalacak

Okuduğumuz kitaplar
Okuduklarımız yarım kalacak
İçimize gömdüğümüz duygular
Söylenmemiş olacak
Varsa biraz şairlik
Kalemimde şiir yarım kalacak...

Çabamız gayretimiz ne olacak
Zaman bizim için donacak
Söyleyemediklerimiz için vakit geç olacak
Hayat devam ediyor diyenler
Bir hayatın bittiğini göremeyecek
Bizziz hep yarım kalacak...

Altını çizdiğim satırları
Kim, nereden okuyacak
Belki ağlanacak, sızlanacak
Gözyaşları kuruyacak
Bekleyenler yarım kalacak...

Neler yapacağız neler
Önce kendimizi kurtaracağız!
Sonra çoluk çocuğu
Hedeflerimizde makam, unvan
Yalı, yat kat oburluğu
Yazık planlarımız yarım kalacak...

Hayat hep yarımdaydı
Bir gün her şey yine yarım kalacak
Hiçbir şey tamamlanamayacak
Tıpkı çocukluğumuzdaki gibi
Annemiz çağırarak, babamız çağırarak
Oyunlarımız yarım kalacak...

Ve bir gün bir an
Yarımlar ansızın tamamlanacak!

İhsan Kurt

Yarınlar da Güvenmiyor Bizlere

Sonbaharın ışık artıklarında gölgeler oynuyor
Umutlar yardıma muhtaç bir martı kanadında
Yardıma muhtaç çğnenmiş kalplerimiz
Uçsuz bucaksız imgelerim feryat etmede
Şiirlerim gamzeli dokunuşlarla nefes alıyor
Rüzgarlar hüznün ve kaygı getiriyor pencereme

Her gün ölüm istatistiği yansıyor ekranlara
Hayat ki ölüm sessizliğinde yürüyor
Bir bir dūrölüyor hayaller bir bir vuruluyor
Hep kararıp kalacak mı aylar ve yıllar
Yardıma muhtaç umutlar zamanın hangi anında
Yüzümüze, yüzlerimize yabancılaştık
Hep birlikte maskeli dünyanın rolüne soyunduk
Aynı düşünmesek de aynıyız dünya aynasında
Sadece maskelerimizin renkleri farklı
Umutları da güzel günleri de yarınlara erteliyoruz
Kredimizi bitirdik ki yarınlar da güvenmiyor bizlere

İhsan Kurt

Yarınlar Güvenmiyor Bizlere

Sonbaharın ışık artıklarında gölgeler oynuyor
Umutlar yardıma muhtaç bir martı kanadında
Yardıma muhtaç çğnenmiş kalplerimiz
Uçsuz bucaksız imgelerim feryat etmede
Şiirlerim gamzeli dokunuşlarla nefes alıyor
Rüzgarlar hüzün ve kaygı getiriyor pencereme

Her gün ölüm istatistiği yansıyor ekranlara
Hayat ki ölüm sessizliğinde yürüyor
Bir bir dūrölüyor hayaller bir bir vuruluyor
Hep kararıp kalacak mı aylar ve yıllar
Yardıma muhtaç umutlar zamanın hangi anında
Yüzümüze, yüzlerimize yabancılaştık
Hep birlikte maskeli dünyanın rolüne soyunduk
Aynı düşünmesek de aynıyız dünya aynasında
Sadece maskelerimizin renkleri farklı
Umutları da güzel günleri de yarınlara erteliyoruz
Kredimizi bitirdik ki yarınlar da güvenmiyor bizlere

İhsan Kurt

Yaşadığımız Günler

ah o kıymetini bilemediğimiz günler
gül dalında tomurcuk gibi kokuyor burnumuzda
yürüdüğümüz koştuğumuz dolaştığımız
rüzgârda yürümeyi, güneşte gülmeyi üleştığımız
insan bu kadar mı özler
dağlarda kırlarda bir çeşme başını
o tepe şu tepe aşmayı
salkım söğütlere ulaşmayı

şu ağaçlardaki yapraklar
konuşurlar mıydı eskiden
leylaklar güler miydi gözlere
sokağımızda martılar geziyor
dallardaki kuşlar daha özgür
uçup gider hayallerimizden
artık sesler gelmez oldu
ne denizden ne bizden

pencereden gördüklerimiz kadar dünyamız
yahut bildiklerimiz kadar
özgürlüktür, özgürlüktür sevdamız
dilediğimiz, istediğimiz kadar
okusak da doğayı okumak istiyoruz artık

pencereden pencereye koşsak da
özgürlük bir pencere çerçevesi kadar
bir şarkı sözünde suların sesini dinlemek
kandırmıyor gözlerimizi gönüllerimizi
pır pır kanatlanmak geçiyor içimizden
dikenli olsa da bir gül dalına konmak
yahut çayır çimene uzanmak
hasretimiz oluyor ya neylersiniz

özlemle yaşadıklarınızı özlersiniz...

İhsan Kurt

Yaşamak

yaşamak kitaptır
bütün sayfalarıyla
yaşamak okumak
alinyazısını
okumak nefes almak
yaşamak duymak
hissedebilmek iliklerine kadar
hayatı
girebilmek
usulca yüreklere
kalabilmek
sarabilmek
sevebilmek...

bu sözleri okuyorsan,
yaşıyorsun...
duyuyorsan,
hissediyorsan
daha ne istiyorsun
seviyorsan
seviliyorsan
yaşıyorsun... yaşıyorsun...

İhsan Kurt

Yaşamak mı Dediniz

Yaşamak
Soluk alıp vermek değil
Belki ağlamak, belki gülmek
Zenginliği de
Yoksulluğu da hiçe saymak
İnsanlığı duymak

Yaşamak
Davranmak
Hayatı hissetmek
Hissederek var olmak
Yazgının darbelerine dayanıp
Yine de ayakta kalmak.
Dimdik durmak her şartta
Dimdik yürüyebilmek.

Yaşamak
Ön yargılara teslim olmamak
Yüz vermemek cehalete
Ne bağlılık
Ne de bağımlılık
Özgürce kendin olabilmek
Kendin kalabilmek

Işık tutmak değil
Aydınlığın kendisi olmak,
Aydınlıktır yaşamak.

İhsan Kurt

Yaşamayacağım Bundan Böyle

Bir yağmur duasında ümitler
Yanık bağrım su görmemiş çöllerce
Hasret yaşanılmamışlara
Uzaklarda görülmemiş bulutlara

Yalnız da kalırmış insan
Duygusuz, hissiz, sevgisiz de
Tel örgüde hayâller, gözlerde mil
Yaşa, yaşayabilirsen
Öl, ölebilirsen
Yaşamak kadar ölmek de elinde değil

Gitti giden
Bin parça alıp benliğimden
Geleceğime hüznün yollamasa
Vaz geçtim her şeyden
Vaz geçtim sevmekten

Günün gidişinde ben yokum
Doğuşunda yine öyle
Her hatıra bin parçaya böldü beni
Değiştirilemediği için mazi
Yaşamayacağım bundan böyle

(Nisan, 1976)

İhsan Kurt

Yaza Veda

Güneş uzaklara göçürdü sıcaklığını
Gökyüzü çoktan yele verdi berraklığını
Güz yaklaştıkça canlıların can evine
Ağaçlar üzüldü kopan meyveler yerine
Okşayışları terk eden rüzgârların sesi
Sanırsın ki bir doğuş, bir ölüm inlemesi
Hüznü bürüdü yaprakların yapraklığını

Hüznün elbisesini tutamıyor ağaçlar
Bu yüzden sarıya büründü bütün yamaçlar
Bir çekiliş var benine tabiatın koşuş
Gözlenebilmekte yokta yeniden varoluş
Parlaklığını yitiren renkler değil yalnız
Her varlık fark etmede çokluk içinde yalnız
Sonunda hepsi de yalnızlıkları kucaklar

Yaprakların vedalarına parklar da üzgün
Gökyüzü griye çalıyor, bezgin mi bezgin
Capcanlı cıvıltılar hazana el sallamış
Dağ başında bir serçe bir ağaca yaslanmış
Yapraksız ağaçta garip korunak arıyor
Sesini yitirmiş gibi çok ürkek duruyor
İşte karşıda dalını yitiren bir gezgin

Kuşlar bahçeleri birer birer terk etmede
Artık renksizliğe uyum telaşı bitmede
Ufuklardan da çekiliyor konuşan gözler
Ki ufka baksa titreyecek, üşüyecekler
Güneş güne kavuran ayazlarla başlıyor
Günler hızlı geçiyor, geceler yavaşlıyor
Duvardaki takvimden yapraklar da bitmede

Şu dallarda yorulan yaprakların vedası
Şu ısıklar da kışa haber salma sedası
Yüze vuruşlarda çat çat, sanırsın ki tokat
Nefesleri keser kara yel, bırakmaz takat
Kapılar içe kapanır tavır alışlarda
Ötelerden şimşekler çakar yakarışlarda
Dört bir yanda yeniden dirilişin selası

Onlar da sevmiyordu yaza vedalarını
Rüzgârların ısıklar çalan sedalarını
Önce özsular çekildi yavaşça dallardan
Dallar ayrılmaya başladı evlatlardan
Hoyratça meyveler koparıldı birer birer
Ağaçlar da hüznün gelinliğini giydiler
Özleyeceklerdi renklerin edalarını

Her ağaç istasyon, her kuş haberci, her yaprak
Yeni kışa hazır, baharlara gebe toprak
Yaz vedalarının belli istasyonları yok

O istasyonlarda konaklayanları pek çok
Bahara hasret başlar, barınak olur dağlar
Çok fena vurur onları güzlerde vedalar
Yine bağırını açar ana toprak, yâr toprak

İhsan Kurt

Yazın Erinin Savaşı

Sözlerden anılar bırakıyorum
Günlükler dayanıklı muhkem
Aydınlıkları gördükçe ve yaşadıkça
Kalemime dayanıp yürüyeceğim
Bakir türküler söyleyeceğim

Tekdüzeliğin surları yıkılacak
Geçip gitmiş olanların engelleri de
Umurumda değil ne ödül ne alkış
Öfkelerimi çarmıha gerseler de
Sivri uçlu kalemimle savaşıcağım
Cephelerde yazıyı yazıneriyim
Cehalet kaplı bağınazlıklara
Işıkla hücum etmenin hazzını yaşayacağım

Yazıya yolculuğa çıktım
Yazı meydanlarına geldim bir kere
Çok bilmişler merak etmeyin
Cümle kurmayı bilmeseniz de
Emekleseniz de ölümünüze kadar
Hepinizi, hepinizi de dolaşacağım

Kınından çektim sözcükleri
Geri dönüşü yok metaforların
Yazıneriyim rütbesizim
Yansızım yamasızım
Sözlerden anılar bırakıyorum
Belki de düşünceler düşler
Beklemesiz beklentisiz...
Biline ki zifiri zihinlerdir düşmanlarım
Çağlara taşınacak destanlarım

İhsan Kurt

Yeniden Yaşamak

Yeniden başlamak hayata
Geçen baharla güz mevsiminde
Bir makas vurup kurdela gibi geçmişe
Yeni baştan bağlamak
Umutları bir yere

Öğrendikten sonra yaşamayı
Yeni baştan yaşamak
Tanıdıktan sonra insanları
Hayalleri gerçeğe ezdirip,
İnsanların maskelerini indirmek
Ve yaşamak yeniden bilerek

(Temmuz, 1976)

İhsan Kurt

Yıkılış

Düşüncelerim kalabalıklarda yapayalnız
Duygularım rahvan atlar misali
Sadece yalnızlığa yıkılırım
Bulvarların gürültülerinde
Beni bir tek yalnızlık yıkar

İçtenliksiz dost depremi sallar
Kalabalıklar tüketir çokluğumu
Yitirmeye yürürüm kitaplarda insanı
"Ben dışarıdayken" teranelerini
Hakaret sayarım şiire
Mukaddes bir hasret olur
Büyütürüm çocukluğumu

Sözde hüznün çoğalır
Davranışlarda taklit
Denemelerin kırgınlığı
Ki yalnızlığı çağırır istasyonlardan
Diyarlardan varoşlardan
Boşa çabalarsınız bütün dertlerim
Beni bir tek yalnızlıklar yıkar
Kirlenmiş kalabalıklarımı
Yalnızlığım paklar

İhsan Kurt

Yıkım

Şu yağmurlar değil beni ıslatan
Bakışlardaki havalar sırlısıklam
Gözlerde sırlısıklam kalmakta
Kirpikler mazgallarım olmakta
En onulmaz yerinden vurulmak sevdanın
Bir Nisan sağanağında durulmak
Yıkımımız güllerdeki talanın
Yıkımımız vurulanın ve vuranın

Şu rüzgârlar değil beni üşüten
Üşütüp ateşlerde titreten
Bir ahu gözlüye zebun olmak
Bizim hayalimiz olabilir mi ki
En onulmaz yerinde vurulmak zamanın
Davet edilemeyecek zamanlara kahretmek
Vakitlerden bir Nisan sağanağında yunmak
Yunup gözlerde yeniden durulmak

Bir Nisan sağanağında yunmak
Yıkımımız güllerdeki talanın
Yıkımımız vurulanın ve vuranın

(16-17 Nisan 2002)

İhsan Kurt

Yine Hava Bozdu

Yine hava bozdu
Bu gök gürlemeleri cabası
İçimde bora fırtına karışmış
Yüreğim kaynıyor
Bir yerlere yağmur yağıyor

Yine hava bozdu
Ters esmekte rüzgârlar
Bulutlar batıya meyilli
Şimşekler dağları yalıyor
Bir yerlere yağmur yağıyor

Yine hava bozdu
Güle inmekte taneler
Yoksulluk sırlısıklam
Çocuklar ağlıyor
Bir yerlere yağmur yağıyor

Yine hava bozdu
Şair yüreğimi sökün benden
Duygularım sağnak sağnak
İçime akıyor mahsunluklar
Güller kan kırmızısı ağlıyor
Bir yerlere yağmur yağıyor

Yine hava bozdu
"Kaşın çegmellenmiş kirpik üstüne"
Sanki bulutlar ağlıyor
Yüreğim sırlısıklam perişan
Gördüklerimde büyümekte yoksulluk
Hergün yüzlerce fakir doğuyor
Bir yerlere yağmur yağıyor

Yine hava bozdu
Mazlumlara dolu yağıyor
Kırık kollar ve kanatlar
Kırık boydan boya merhamet
Acıyan yürekler kanıyor
Bir yerlere yağmur yağıyor

(23 Mart 2002)

İhsan Kurt

Yine O Bozok Türküleri

Bir alaca karanlıkta düşersen yollara
Sesi duyulur bozkırların
Kekik kokularında hayâli çağırır
Yeni günlere yürüyen insanların.

Yeni günlere yürüyen insanların
Ezgili hitabıdır türküler
Eski sevdaların saflığından koparılır
Bozkırın hürlüğünde yankılanır.

Sevdalardır yürüyen delişmen gönüllere
Duyulan huzura bahşedilen bahardır
Bir bozkır nakaratı dolanır dillere
Nakaratta hayatın toplamı vardır.

Alıp götürür, götürür alıp
Ya da bırakır seni senle
Duyguları zemzem duruluğuna salıp
Irgala, ırgala nağmenle.
(1991)

İhsan Kurt

Yirmiüçbuçuk Derece

Ağır bir hışırtı
Vakitsiz esen yel
Yaşıantıdan uzaklara götürür
Memleketin gurbet
Hergünkü gıda
Bol bol zehir
Aklına takıldım
Olmayası Dünyanın
Dönderir de dönderir

Adem'den bugüne dek
Beni ararmış
Izdırap yükleyecek
Bu böyle olursa ki eğer
Peşimi kıyametde de takip edecek

Nasılsa Dünyadayım
Yaşamakla yaşamamak arası
Dünyanın ekseni saplanmış ruhuma
Eyimli olmasa yirmiüçbuçuk derece
Bütün dertler
Bana koşacak bu durumda

(Eylül, 1973)

İhsan Kurt

Yoklar

Ilık meltemler esmez burda
Pembe maviliklerle hayâl yoktur
Taş gibi elle tutulur duygular
Balyoz inmez kaybedince sevgiliyi
Sevgililerdir balyoz indiren
Ne Mecnun vardır ne de Leyla
O sevgilerden eser yoktur

Artık eleleyken de vardır ayrılık
Ayrılık kavuşmamak görmemek değildir
O sözler yalan
Riyâkardır gülümsemeler
El eldeyken ihanettedir gönüller

Seher vakti sevgi vakti yok burda
Bütün günler geceleri sayıklar
Sevgiler kutup noktasında don ve buhar
Her gecenin sabahı karanlığa doğar

(Mart, 1976)

İhsan Kurt

Yol Dediğın

Düzlüğü hiç sevmem
Gayretsizliğı, çabasızlığı da
Düz yaşamayı,
Dümdüz insanları da

Yol dediğın dağlardan geçmeli,
Altından, üstünden
Yol dediğın boran olmalı, kar olmalı
Yol dediğın
Çeşmeleri seyredip, ırmakları içmeli

Doğru insanlar, eğri yollar
Dağ başında tek bir çınar
Dümdüzlük ufkumu karartır
Dümdüzlükte saklı
Silik baylar, cilalı bayanlar
Ve onlar gibi parlak salonlar

Doğru yollarla karıştırmayın,
Dümdüz yollar uyutur
Yol dediğın inişli çıkışlı olmalı
İnsan gibi insanı yormalı
Yol dediğın,
İnsanı nefes nefese bırakmalı
(Temmuz, 2001)

İhsan Kurt

Yönler Yollar ve de Dolar

Yamyamda insan kulakları
Kuru kafa
Dizi dizi
Çağdaş da bizon kürk
Fil dişi
Cüzdandan yılan derisi
Japon işi

Sol-sağ
Sağ-sol
Yönler karıştı
Yön hangi yol

İn-çık
Çık-in
Bankamatik kible!
Dolar
En iyi din!

"Tan"da yok
"Çan"da yok
İn aşağı
Çık yukarı
Çalanda yok
Çalanda çok
"Yok"lar utanmış
Utananda yok
Utanan da yok

Dümende et
Dümen et
Lügâtlardan silindi
Meymenet
Yerini aldı
Et

Sol-sağ
Sağ-sol
Tan, çan
Utanan
Sen öyle san
Koca bir yalan
(Ağustos, 2001)

İhsan Kurt

Yunus'a Varmalı

Aşkın yeleli atına
Binip Yunus'a varmalı
Hak' kın keskin Sıratına
İnip Yunus'a varmalı

Heybeye doldurup alıç,
Ben'liğe sallayıp kılıç
Ya mürid olmalı ya hiç
Seçip Yunus'a varmalı.

Aşkı aşta bilmek için
Her cihanda gülmek için
Beni benden almak için
Geçip Yunus'a varmalı

Gönül mürşid arar ise
Gafil bir yol sorar ise
Niyet Hak'ka karar ise
Bilip Yunus'a varmalı

Sabır hırkası giyerek
Hep severek sevilerek
Hak'dan hakkı dileyerek
Gülüp Yunus'a varmalı.

Ol Tapduğun tapusunu,
Alıp Yunus'a varmalı
Vahdetin ak kapusunu
Açıp Yunus'a varmalı.

(Aralık, 1990)

İhsan Kurt

Zamanı Öldürmek

Her taraf katil dolu
Her taraf ceset
Zamanları öldürüyoruz
Bizleri boğazlayansa
Kesret

Zamanları öldürüyoruz
Ölüme koşarken biz
Düşüncelerde maske dolu
Riyâya bulaşmış sevgimiz
Kör kütük bakışlar
Sınırlı değil isteğimiz

(Şubat, 2001)

İhsan Kurt

Zamanın Sıkıntısı

Boranı olmayan dağlar alçaldı
Gazeli olmayan bağlar mı kaldı
Çağ teknolojik, trajik yıkımlar
Rahmet yağmurları bile bunaldı

İhsan Kurt